

Sveska 1

“Očekuj nešto veliko od Boga i preduzmi nešto veliko za Boga”
Vilim Keri (William Carey)

Koraci

K A L I Č N O M

PROBUĐENJU

Prošireno izdanje

Biti ispunjen Svetim Duhom

HELMUT HAUBJ

Koraci ka ličnom probuđenju

Biti ispunjen Svetim Duhom
(Prevod 4. izdanja)

Naslov originala:

Schritte zur persönlichen Erweckung

Erfüllt sein mit dem Heiligen Geist, (4. Auflage)

Autor: Helmut Haubajl

Prevod sa nemačkog jezika: Rodoljub Ristić

Lektura: Nebojša Laketa

Omot i stil: Simon Eitzenberger, www.desim.de

Podršak projekta: Christian Stroeck Fotografija:

Henry Stober

Za izdavača: mr Dragan Pejovski

Izdaje: Preporod, Beograd Štampa:

Euro Dream, Nova Pazova Tiraž:

5000

ISBN 978-86-423-0452-6

CIP - Katalogizacija u publikaciji -
Narodna biblioteka Srbije, Beograd

279.13-472

HAUBAJL, Helmut

Koraci ka ličnom probuđenju : biti ispunjen Svetim Duhom /
Helmut Haubajl ; [prevod sa nemačkog jezika Rodoljub Ristić]. -
Beograd : Preporod, 2015 (Nova Pazova : Euro Dream). - 114 str. ; 20 cm

Prevod dela: Schritte zur persönlichen Erweckung / Helmut Haubeil. -
Tiraž 5.000. - Napomene i bibliografske reference uz tekst.

ISBN 978-86-423-0452-6

COBISS.SR-ID 220825100

1. Izdanje: Oktobar 2012. ; 2. izdanje: Februar 2013. dopunjeno; 3. izdanje: Maj
2013. prerađeno i dopunjeno izdanje; 4. prošireno izdanje: Septembar 2015.
godine.

Prevodi (Übersetzungen) na druge jezike su poželjni. Molimo uspostavite kontakt,
da bismo ispitali kako vam možemo pomoći. Već postoje prevodi na sledeće
jezike: Engleski, Ruski, Češki, Mađarski, Danski, Srpski...

(Ako nije drugačije napomenuto svi stihovi iz Svetog pisma su citi- rani iz
prevoda Daničić - Karadžić u izdanju Britanskog i inostr- nog Biblijskog
društva, ekavizirano. Kod citata Duha proroštva br. u zagradi se odnosi na
originalnu str. napomena prevodioca.)

Koraci

K A L I Č N O M

PROBUĐENJU

Prošireno izdanje

Biti ispunjen Svetim Duhom

Ovu brošuru je napisao brat Helmut Haubajl, propovednik u penziji. On je autor više knjiga, brošura i biblijskih tema pod nazivom „Pisma Jovanu“ (Andreas Briefe). Ove teme su na prijemčiv i razumljiv način napisane kao pisma radoznom prijatelju Jovanu (fiktivna ličnost), u kojima autor odgovara tom

„prijatelju“ na važna biblijska pitanja. Pored ovog, Haubajl je i izdavač časopisa „Misionsko pismo“ (Missionsbrief), u kojem se bavi misionstvom u svetu. Brat Haubajl mnogo putuje i propoveda po svetu. Napisao je još *svesku br. 1* „Koraci ka ličnom probuđenju“ i *svesku br. 2* „Ostati u Isusu“, u kojima detaljno obrađuje temu o značaju Svetog Duha i Njegovoj ulozi u pripremi za drugi Hristov dolazak za crkvu poslednjeg vremena, gde na osnovu svojih saznanja i iskustava, kako ličnih tako i iskustva druge braće i sestara, koja je stekao proučavajući Sveto Pismo i Duh proroštva, kao i drugu literaturu. Zahvaljujući Njegovom ljubaznom odobrenju i Božjoj milosti i pomoći, mogao sam ovu literaturu da prevedem na srpski jezik i tako je učinim dostupnom i našoj braći i sestrama. Neka milostivi Bog blagoslovi sve čitaoce.

Prevodilac

Postoje mnogi dragoceni rezultati kao posledica života sa Svetim Duhom, ali takođe i mnogi nedostaci i gubici bez Njega.

SADRŽAJ

7

UVOD

9

1. GLAVA

ISUSOV NAJDRAGOCENIJI DAR

33

2. GLAVA

U ČEMU JE SRŽ NAŠIH PROBLEMA?

59

3. GLAVA

NAŠI PROBLEMI SU REŠIVI

75

4. GLAVA

KOJE RAZLIKE MOŽEMO OČEKIVATI?

101

5. GLAVA

KLJUČ ZA SPROVOĐENJE U PRAKSU

119

6. GLAVA

KOJA ISKUSTVA POSTOJE?

133

DODATAK

KORACI KA LIČNOM PROBUĐENJU

ISPUNJENI SVETIM DUHOM

*Šta je bio razlog koji me je naveo da se iznenada ponovo
odlučim da se intenzivno bavim temom „živetis sa Svetim
Duhom”?*

Dana 14. 8. 2011, kada sam bio u Kandergrundu u kantonu Bern, iznenada mi je postala jasna jedna važna povezanost. Prepoznao sam duhovni uzrok – zašto mi kao crkva gubimo jedan deo naših mladih. Bio sam time jako pogođen jer sam mislio i na svoju decu i unučiće. Od tada se tim problemom intenzivno bavim.

Sada sam ubeđen da je isti duhovni razlog i za mnoge naše probleme. I to za naše lične, one u mesnim crkvama i one u crkvi na svetskom nivou: To je nedostatak Svetog Duha.

Ako je to razlog, onda se moramo posvetiti najpre Njemu. Ako se uzrok može otkloniti ili znatno umanjiti, onda će mnogi problemi postati izlišni ili će se moći rešiti.

Šta drugi kažu o ovom problemu?

Emil Bruner (Emil Brunner), evangelistički reformistički teolog, napisao je da je Sveti Duh „uvek manje-više bio pastorče teologije”.¹

- ▶ D. Martin Lojd Džouns (D. Martin Lloyd-Jones): „Ako smem slobodno da izrazim svoje mišljenje, onda je sigurno, kako u prošlosti tako i u sadašnjosti, da nijedan drugi deo Biblijskog verovanja nije toliko zapostavljen kao Sveti Duh [...]. Siguran sam da mi upravo tu imamo glavni uzrok slabosti našeg evangelističkog verovanja.”²
- ▶ Leroj E. Frum (LeRoy E. Froom): „Ubeđen sam da je [nedostatak Svetog Duha] naš najgori problem.”³
- ▶ Dvajt Nelson (Dwight Nelson): „Naša crkva je do iznemoglosti razvijala zadivljujuće oblike, planove i programe, ali ako konačno ne priznamo naš duhovni bankrot [nedostatak Svetog Duha], koji je obuzeo mnoge od nas propovednika i odgovornih vođa, nećemo se nikada uzdići iznad našeg formalističkog hrišćanskog života.”⁴
- ▶ Geri F. Viliams (Garrie F. Williams): „Izgleda da u svakodnevnom ali i u crkvenom životu mnogih adventista, Sveti Duh uglavnom igra sporednu ulogu ako je uopšte i ima [...]. Iako je uprkos tome njegova uloga osnova radosnog, privlačnog i plodonosnog hrišćanskog života.”⁵

Najpre želim da se osvrnem na neka uputstva koja nam je sâm Gospod Isus dao o Svetom Duhu.

1 Johannes Mager, Auf den Spuren des Geistes, [Lüneburg, 1999], Cover.
2 D.Martin Lloyd-Jones, Vollmacht, Telos-Taschenbuch Nr. 385 (Marburg 1984), 72.
3 LeRoy E. Froom, The Coming of the Comforter (Hagerstown, 1949), 94.
4 Hrsg. Helmut Haubeil, Missionsbrief Nr. 34 (Bad Aibling, 2011), 3 (Originalquelle verlegt).
5 Garrie F. Williams, Erfüllt vom Heiligen Geist (Lüneburg, 2007), Cover [How to be Filled With the Holy Spirit and Know it, R&H 1991].

ISUSOV NAJDRAGOCENIJI DAR

ŠTA ISUS UČI O SVETOM DUHU?

*Poznajješ li Isusovu najimpresivniju vest? Koji je
zadatak Svetog Duha? Zašto nam je za promenu
karaktera potrebna sila spolja?*

Povratak „prvoj ljubavi“

Jedna sestra mi je pisala: „Moja prijateljica i ja smo već treći put proučavale knjigu '40 dana molitve i pripreme za drugi Isusov dolazak' uporedo sa brošurom 'Koraci ka ličnom probuđenju'. Pre nego što smo otkrile ove materijale, naš verski i molitveni život nije više bio ono što je bio na početku. Čeznule smo za tim, da tu, 'prvu ljubav' pronađemo ponovo. Našle smo je i zahvaljujemo Bogu od sveg srca za to. Divno je kako naš Bog, koji je pun ljubavi, uslišava molitve i daje nam spoznaju kako Njegov Duh deluje, na nas same, ali i na ljude za koje se molimo.“ M.S.

Isus nastupa. Jedna druga osoba mi je pisala u vezi sa ovom literaturom: „U životu sam dobila velike i dugo očekivane blagoslove. Koliko je onih vernih koji se osećaju isto tako kao i ja i još jedna sestra iz naše crkve, da nam je uvek nešto nedostajalo u našem verskom životu? A sada smo iskusile kako Isus ulazi u naš život i počinje da nas menja. On to čini još uvek i korak po korak nas privlači sve bliže k sebi.“ S.K.

Isusovi učenici su se zapitali: Čime Isus vrši tako veliki uticaj? Da li to zavisi od njegove molitve? I zbog toga su Ga zamolili: „*Gospode, nauči nas da se molimo.*“ I Isus je odgovorio na njihovu molbu.

Njegova pouka o molitvi zapisana u Jevanđelju po Luki 11,1–13 i sastoji se iz tri dela: molitve Očenaš, parabole o čoveku koji moli svog prijatelja za pomoć i kao vrhunac svega – trajne molitve za Svetog Duha.

U paraboli (stihovi 5–8), nekom čoveku kasno uveče dolazi prijatelj u posetu, a on nema ništa, šta bi mu ponudio. U toj svojoj potrebi on odmah odlazi kod svog suseda i objašnjava mu: „A ja nemam ništa“ – i moli ga za hleb. On moli tako dugo dokle ne dobije hleb. Sada on ima hleba – Hleb života – i za sebe i za svog posetioca. Ima dovoljno za sebe, ali toliko i da može dalje dati drugome.

Tada Isusu povezuje tu parabolu (problem: Nemam ništa) sa molitvom za Svetog Duha tako što kaže: „*Zato vam kažem: Molite i dajte vam se.*“ (Luka 11,9. NSPM 2010“) Zatim sledi...

Jedinstven Isusov poziv: Molite se za Svetog Duha

Postoji jedno posebno mesto u Bibliji na kome nas naš Gospod Isus tako naglašeno poziva da se molimo za Svetog Duha. Ne poznajem nijedno drugo mesto u Bibliji na kome nam Isus nešto toliko naglašeno i toliko brižno stavlja na srce. To mesto se nalazi u njegovoj pouci o molitvi u Lukinom Jevanđelju u 11. poglavlju, gde On deset puta naglašava da je potrebno da se molimo za Svetog Duha. I to u stihovima od 9 do 13: Zato vam kažem: Molite, *i dajte vam se!* Tražite, i naći ćete! Kucajte, i otvoriće vam se! Jer svako ko moli, dobija. Svako ko traži, nalazi. I svakome ko kuca, otvoriće se. Koji bi otac među vama svom sinu,[u nekim prevodima, kao i u našem, Vukovom prevodu, ovde se nalaze i sledeće reči: ‘ako sin zamoli /tj. zaište, kod Vuka/ za hleb, da mu da kamen’] ako ga zamoli za ribu, dao zmiju umesto ribe? [To je nezamislivo.] Ili ako ga zamoli za jaje, hoće li mu dati škorpiju? [To je nezamislivo.] Dakle, *ako* vi, iako ste zli, znate da dajete svojoj deci dobre darove, koliko će više Otac koji je na nebu, da-

ti Svetog Duha onima koji ga mole za to? *Novi savremeni prevod, Metafizika 2010; NSP dalje u tekstu

Isus u ovom kratkom odseku šest puta koristi glagol koji u osnovi ima značenje moliti za nešto (molite, moli, tri puta zamoli i na kraju mole), a onda delovanje tog glagola pojačava glagolom tražiti, koji predstavlja aktivnu radnju. I još dva puta glagolom kucati, koji takođe predstavlja aktivnu radnju.

Zar nam on time ne pokazuje sasvim jasno da i mi sami moramo nešto da preduzmemo za ispunjenje Svetim Duhom? Poslednji glagol koji ima značenje moliti nekoga za nešto u grčkom jeziku ima trajni oblik. To znači da se ne radi o tome da se jedanput moli, nego da se moli trajno, neprestano. Isus ovde molitvu ne predstavlja samo usrdnom nego očekuje da ta molitva bude i stalna. Sasvim je sigurno da on ovim naglašenim pozivom želi da u nama probudi čežnju za Svetim Duhom.

U knjizi Hristove priče o tome piše: „Bog nije rekao: Molite se samo jednom i daće vam se. On nas poziva: Molite! Istrajavajte neumorno u molitvi. Stalna molitva daje moliocu ozbiljniji duhovni stav i daje mu da još više čezne za onim što želi da dobije.”⁶

Isus onda iznosi tri primera, koji nam jasno pokazuju da je objašnjeni postupak čak i za grešne zemaljske očeve nezamisliv. Time želi da nam kaže da je to za našeg nebeskog oca još više nezamislivo – da nam ne da Svetog Duha ako Ga molimo za Njega. Isus želi da nam da sigurnost da ćemo dobiti Svetog Duha ako se za njega molimo na odgovarajući način. Koristeći ova i druga obećanja, možemo da se molimo u veri i da budemo sigurni da smo ono za šta se molimo već primili (1. Jovanova 5,14.15; opširnije o tome u 5. glavi).

Ovaj naglašeni poziv nam pokazuje da je Isus ubeđen da nama nedostaje nešto veoma važno ako se uporno i stalno ne molimo za ispunjenje Svetim Duhom. On nam jasno skreće

6 Ellen G. White, *Christi Gleichnisse*, 108 [*Christ Object Lessons* 145.3 egwwritings.org].

pažnju da nam je Sveti Duh potreban po svaku cenu, i želi da mi stalno primamo blagoslove Svetog Duha.

Ovaj deo njegove molitvene pouke njegov je jedinstven slučaj. Sveti Duh je najveći Božji dar, dar koji sa sobom donosi sve druge darove. Ovaj dar je Isusov krunski dar Njegovim učenicima i jasan dokaz Njegove ljubavi. Mislim da dobro možemo da shvatimo da jedan ovako vredan dar niko neće štedeti. Ako smem na ovaj način da se izrazim: Sveti Duh neće biti ponuđen kao na rasprodaji. Biće dat samo onima koji svoj život predaju Isusu, koji žive život potpunog predanja (Jovan 15, 4.5). A potpuno predanje se izražava:

- ▶ čežnjom za Bogom (ko je žedan – Jovan 7,37); poverenjem u Boga (Koji me veruje, kao što pismo reče – Jovan 7,38);
- ▶ potpunim predanjem kao posledicom vašeg poverenja u Boga (da svoja tela date kao žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu – Rimljanima 12,1b; NSP – M. 2010);
- ▶ sleđenjem Boga u svemu (onima koji se njemu pokoravaju – Dela 5,32);
- ▶ predanjem sopstvenog puta, sleđenjem Božjeg puta i to priznanjem u skladu sa Božjom voljom (pokajte se i da se krstite – Dela 2,38);
- ▶ neplaniranjem da se čini nešto nepravedno (Da sam video u srcu svom bezakonje, ne bi me uslišio Gospod – Psalm 66, 18);
- ▶ prepoznavanjem i priznanjem naše najveće potrebe (a ja nemam ništa – Luka 11,6; direktan prevod iz brošure);
- ▶ neprekidnom molitvom za Svetog Duha (Luka 11,9–13). Zar u Božjim očekivanjima koje On ima prema nama ne vi-

dimo sasvim jasno dragocenost ovog dara? Ako razmislimo o svim ovim uslovima, verovatno ćemo kod sebe ustanoviti nedostatak Duha. Ja sam se navikao da se svakodnevno molim za želju, da se molim za Svetog Duha i to u vezi sa obećanjem

u Jevanđelju po Jovanu 7,37.„[...] ko je žedan neka dođe k meni i pije.”⁷

Možemo da se molimo: „Gospode Isuse, saglasan sam u potpunosti sa svim uslovima za primanje Svetog Duha. Molim te od srca da ih sada – za danas – ispuniš u meni.” Naš divni Bog nam čak pomaže i u ispunjenju uslova.

Sveti Duh je izvor svakog ispunjenog života

Šta kaže sam Isus o razlozima svog dolaska na ovu zemlju? On je rekao: „[...] ja sam došao da imaju život i da ga imaju u izobilju.” (Jovan 10,10b; Čarnić). Isus želi da mi već sada dobijemo ovaj novi život i da ga nastavimo nakon Njegovog ponovnog dolaska u sasvim drugačijoj dimenziji, kao večan u Božjem carstvu.

I on nam kaže da je izvor tog ispunjenog života u stvari Sveti Duh: „[...] ko je žedan neka dođe k meni i pije. Ko me veruje kao što pismo reče, iz njegova tela poteći će reke žive vode. A ovo reče za Duha [Svetoga][...]” (Jovan 7,37–39)

Reke žive vode – zar to nije dobro poređenje za život u punini?

Da li nam je Isus u svom zemaljskom životu dao odgovarajući primer?

Mi znamo da je Isus začet u utrobi svoje majke Marije, preko Svetog Duha. (Matej 1,18) Takođe, znamo da se On nakon svog krštenja molio, „I siđe na nj Duh Sveti u telesnom obliku kao golub [...]” (Luka 3,22). Da li je za njega pod tim uslovima bilo takođe neophodno da svaki dan prima Svetog Duha?

Da citiram E. G. Vajt:

7 Veoma je dragoceno moliti se u vezi sa obećanjima. Ko želi da se o tome još bliže informiše, neka više puta pročita 5. glavu.

„Svakog jutra je Isus imao vezu sa svojim nebeskim Ocem. Od koga je svakodnevno primao sveže krštenje [ispunjenje] Svetim Duhom.”⁸

U Delima apostolskim piše: „Za posvećenog Božjeg saradnika uzvišena uteha krije se u saznanju da je čak i Hristos u vreme svog života na zemlji, svakoga dana tražio od Oca sveže zalihe neophodne blagodati.”⁹

Isus nam je time zaista bio pravi primer. Zato moramo da se zapitamo: Ako je Isusu Sveti Duh bio svakodnevno neophodan, zar meni i tebi nije neophodnije potreban?

Apostol Pavle je potpuno shvatio Isusovu želju jer on u svojoj poslanici crkvi u Efesu potvrđuje u 1. glavi u 13. stihu da su oni kada su postali verni, zapečaćeni Svetim Duhom. U Efescima poslanici 3,16–17 opominje ih da budu jaki (utvrđeni) u Duhu. A u 4,30 opominje ih: „*I ne ožalošćavajte Svetoga Duha Božjega.*” U Efescima 5,18 zahteva kao opunomoćeni apostol od vernih u Efesu, a time i od nas: „*[...] nego se još ispunjavajte Duhom.*” Ili „*ispunjavajte se Duhom stalno, uvek iznova*”.¹⁰ Vidimo da nam je takođe i onda kada smo pri novorođenju primili Svetog Duha, po pravilu ipak potrebno svakodnevno osveženje Duhom. Za duhovni život svakog hrišćanina značajno je da bude svakodnevno ispunjen svetim Duhom.

U vezi sa Efescima 5,18 u Biblijskoj pouci piše sledeće:

„Šta znači krštenje Duhom? U Delima 1,8 Isus je to lično objasnio sličnim izrazima. U Delima 1,5 zapisano je: *‘Vi ćete se krstiti Duhom Svetim’*; u Delima 1,8: *‘Kad siđe Duh Sveti na vas.’* Biti kršten znači biti u potpunosti uronjen u nešto, obično u vodu. Taj čin obuhvata celu osobu. Krštenje Svetim Duhom znači biti potpuno pod uticajem Svetog Duha, potpuno „ispunjen Duhom”. (Efescima 5,18.) To nije iskustvo „jednom i zauvek”, već ono koje je potrebno stalno obnavlja-

8 *Signs of the Times*, November 21, 1895. Abs. 3

9 E. G. V.: *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, Preporod, Beograd, 2004, str. 37, 38 (56).

10 Izdavač: Werner E. Lange, Unser größtes Bedürfnis (Lüneburg, 2011), 42.

ti.”¹¹ To nam Apostol Pavle u Efescima 5,18b pojašnjava vremenskom formom grčkog glagola ispuniti.

Isusove oprostajne reči i Sveti Duh

Isus je želeo u oprostajnim rečima da svojim učenicima prenese radost i nadu, porukom da će umesto njega doći Sveti Duh. On im te zadatke predstavlja u Jovanom Jevanđelju 16,7–14: *„Nego vam ja istinu govorim: bolje je za vas da ja idem; jer ako ja ne idem, utešitelj neće doći k vama; ako li idem, poslaću ga k vama. I kad on dođe pokaraće svet za greh, i za pravdu, i za sud; za greh dakle što ne veruju mene; A za pravdu što idem k ocu svojem; i više me nećete videti; a za sud što je knez ovoga sveta osuđen.”*

Novo korisno rešenje

Isus je rekao svojim učenicima nešto začuđujuće: *„bolje je za vas da ja idem”*. To znači, da nam takvo novo rešenje, On preko Svetog Duha u nama, nudi prednost u odnosu na Njegovo lično prisustvo. Na taj način On nije ograničen telom, nego uvek može biti prisutan kod svakog čoveka bez obzira na to gde se on trenutno nalazi.

Iz neverstva i malovernosti ka veri u Isusa

Sveti Duh ima ulogu da otvori oči svetu. Nije li svet u izvesnom stepenu prodro i u crkvu Božju? Sveti Duh otvara oči svetu, ali je On takođe jedini koji i Laodikeji može da otvori oči.

On u ljudima sveta budi čežnju za Bogom, a u mlakim hrišćanima čežnju za blisku vezu sa Isusom. Jer nam On ukazuje na onaj greh, koji je uzrok svih ostalih grehâ, za greh dakle što ne veruju mene. Veruješ li ti u Isusa? Srž verovanja je poverenje. Znak da mi zaista verujemo Isusu i imamo poverenje u

11 Biblijska pouka, Isusove pouke, 17.7.2014.

njega jeste da Mu se potpuno poverimo. Ovde se radi o našem potpunom predanju i spremnosti da Ga sledimo u svemu.

Isus je rekao: „On će pokazati ljudima šta je greh, šta je pravda i šta je sud. Greh se ogledao u tome, da me oni odbacuju.” (Jovan 16,8.9) U čemu se pokazuje odbacivanje Isusa, prepoznavamo najlakše u tekstu: *„Za greh dakle što ne veruju mene.”*

Moris Venden (Morris Venden) napisao je: „Vera znači učiniti se zavisnim od drugoga. Na biblijskom jeziku reč vera je verovatno najbliža pojmu poveriti se jer sadrži misao da kontrolu nad svojim životom prepustimo [poverimo] Bogu.”¹²

Iz toga prepoznavamo činjenicu da se osnovni greh, kome slede svi drugi gresi, ogleda u tome da se nismo u potpunosti poverili Isusu i da ne živimo u potpunoj odanosti Njemu.

Spasen i pravedan kroz veru

On nam takođe otvara oči za Hristovu pravednost. Kada se Isus vazneo na nebo, Njegova žrtva je prihvaćena od Oca. Time je nemoguće postalo moguće, da Bog pokaže ljubav i istovremeno bude pravedan. Sveti Duh želi da nam otvori oči za najdragoceniju razmenu: Isus preuzima celokupnu krivicu od svih onih koji su Mu se potpuno poverili i poklanja im svoju pravednost. To je glavna nauka Svetog pisma, opravdanje verom.

12 Morris Venden, *95 Thesen über die Erlösung aus dem Glauben* (Lüneburg 2009), *40/95 Theses on Righteousness by Faith* (PPPA 2003).

Sveti Duh nam pokazuje Božju alternativu

Sveti Duh nam takođe otvara oči da je knez ovoga sveta već osuđen. Sotona je izbačen s neba, a konačan kraj mu upravo predstoji. Zato ako smo u Hristu, on nam ne može ništa, osim ako mu Bog da ograničeno odobrenje. Ako Bog to i učini, onda je to za naše dobro i ne prevazilazi naše mogućnosti podnošenja (Rimljanima 8,28 i 1. Korinćanima 10,13). Božja reč nam u 1. Jovanovoj 5,18 kaže: „*Mi znamo da nijedan koji je rođen od Boga ne greši, nego ko je rođen od Boga, toga on čuva i zli ga se ne dotiče*” (Die Bibel, Deutsche Bibelgesellschaft, 1999). Isus želi da nas zaštiti od greha i od sotoninih napada.¹³

Sa druge strane, Sveti Duh želi da otvori oči svim ljudima o tome da dolazi sud. Niko ne može da izbegne taj sud. Svakako da nije Božja namera, da ukazivanjem na sud plaši ljude i time ih dovodi do vere. Ipak će saznanje o dolazećem sudu mnogim ljudima dati impuls koji će ih pokrenuti na promenu. Bog ne bi bio pravedan kada nam ne bi pošteno i otvoreno pokazao alternative koje nam stoje na raspolaganju. On želi da nam pomogne da donesemo pravu odluku.

Poklanja razumevanje istine

Sveti Duh će nas voditi kroz celu istinu jer nas On želi osloboditi od svih pogrešnih shvatanja, zabluda i obmana. On nas takođe i preko nas samih vodi do istine da bismo uz Božju pomoć, gde je god to neophodno, mogli da izvršimo potrebnu promenu kursa.

Otvora razum za shvatanje budućnosti

Sveti Duh ima zadatak da nas upozna sa onim što će se dogoditi u budućnosti. A i sam Isus je npr. u Mateju 24 sasvim jasno govorio o budućnosti. Ali Sveti Duh ima zadatak da nam dà još veću svetlost o budućnosti. Ako Mu damo prostor, On

13 Ova tema je jako dobro objašnjena u knjizi: *40-Tage-Buch von Dennis Smith Nr. 2: „Vertiefung deiner Gottesbeziehung”*, Kapitel 4.

nam onda može otvoriti i proroštva. Zar nije zadivljujuće da se svih sedam poslanica iz Otkrivenja Jovanovog 2 i 3 završavaju istim Isusovim pozivom: „*Ko ima uho neka čuje šta govori Duh crkvama.*” (Otkrivenje 2,7 i dr) Takođe i nama, crkvi poslednjeg vremena, Isus upućuje ovaj poziv, da budemo poslušni Duhu Svetom. Da li mi to zaista i činimo?

Čini Isusa veličanstvenim za nas

Sveti Duh će proslaviti Isusa. Ako smo ispunjeni Svetim Duhom, Isus će za nas bivati postepeno sve dragoceniji i sve veličanstveniji. Tako će u nama nastajati novo i sve veće poštovanje prema Isusu.

Sila kroz Svetog Duha

Ovo ukazivanje na službu Svetog Duha Isus je izrekao u svom oproštajnom govoru. A pri samom rastanku je dodao još i ovo: „*Nego ćete primiti silu kad siđe Duh Sveti na vas; i bićete mi svedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje.*” (Dela apostolska 1,8) Još jedan dalji zadatak Svetog Duha ogleda se u tome da nam pokloni silu da uopšte i možemo da vodimo život Isusovih svedoka.

Sila je takođe potrebna za, u našem vremenu, veoma neophodne promene načina života. Don Makintoš (Macintosh) vođa programa za novi početak (Newstart Programms) u Vajmaru (Weimar) u SAD-u, napisao je: „Ono što je nama potrebno, informacija je o zdravlju povezana sa silom da to sprovedemo u praksu. Radi se o sili koja može da nas menja.”¹⁴ Ovde se radi o sili jevanđelja, ili još direktnije – o sili Svetog Duha.

Mogli bismo da napomenemo i mnoge druge dragocene blagoslove Svetog Duha, ali bi to u ovom trenutku bilo previše, jedino je važno da nas očekuje bogat Božji blagoslov.

14 David Fiedler, *D`Sozo* (Remnant Publikations) Forword.

Četvorostruko delo Svetog duha

Sažeto rečeno: Kroz Božju reč možemo da razlikujemo četiri glavna područja službe Svetog Duha. Prvo i drugo područje – spoznavanje greha i spoznanje Isusa, spoznanje da mi je potreban spasitelj i da mu se moram potpuno predati – opisuju Njegovo delovanje na svim ljudima. Treće i četvrto područje – rodovi Duha i darovi Duha – pokazuju Njegovo delovanje u posvećenim Isusovim sledbenicima.

Elemente probuđenja sprovesti u delo

Već duže vreme se molimo za probuđenje, ali se ne radi samo o tome da se molimo za probuđenje, nego, kako je napisao Mark Finli (Finley), da elemente probuđenja sprovedemo u delo.¹⁵

Probuđenje crkve zavisi od probuđenja svakog njenog pojedinca. Mogu li da te krajnje ozbiljno pozovem da kreneš koracima ka ličnom probuđenju? To će voditi mnoge ka snažnom i ispunjenom životu.

Isus i „lude devojke“

Isus je rekao ludim devojkama: „Ne poznajem vas.“ Zbog toga ih nije pustio da uđu na svadbu, tj. u carstvo Božje, a razlog je bio – nedostatak ulja. To je simbol za nedostatak Svetog Duha u njihovom životu. E. G. Vajt je na to napisala: „Oznaka ‘pet ludih’ u stvari opisuje karaktere onih ljudi, koji nisu silom Svetog Duha doživeli pravu promenu srca.”¹⁶ Svi mi imamo grešnu prirodu i zbog toga smo svi manje-više sebični, ali je činjenica da i patimo zbog te sebičnosti. Pošto sebičnjaci neće ući u carstvo Božje, neophodna je promena karaktera. Reč Božja nam pokazuje da svako može doći k Isusu onakav kakav jeste, ali takođe saznajemo da niko ne sme i ostati takav ka-

¹⁵ Mark Finley, *Belebe uns neu*, 25.

¹⁶ *Bildervom Reiche Gottes*, 334.335 Hervorhebung durch den Autor – Review and Herald, 19.8.1890.

kav jeste. Da navedemo samo jedan primer: kada se jedan lopov obrati, on ne može i neće nastaviti dalje sa svojim krađama.

Obrati pažnju na to da „pet ludih devojaka“ nisu poznavale Boga zbog toga što svoj život nisu poverile delovanju Svetog Duha.

„Naše spasenje ne zavisi od toga koliko znamo nego od toga koga poznajemo [...]. (Jov. 17,3,9) Ono što znamo je važno, ali bez našeg ličnog spasonosnog odnosa prema Isusu, bićemo zavedeni i na kraju izgubljeni [...] Znanje o Bogu koje je samo na nivou razuma, nije isto što i duboko unutrašnje poverenje koje izlazi iz srca.“¹⁷ Prisan spasonosni odnos sa Isusom dovodi nas do toga da Mu budemo sve sličniji. On nas vodi ka pozitivnoj promeni karaktera, ka životu u punini (Jovan 10,10; Efescima 3,17; Kološanima 2,10) i ka životu u radosti (Jovan 15,11).

To je za Isusa sigurno bio važan osnovni razlog da nam uputi tako intenzivan poziv trajnog karaktera da se trajno molimo za Svetog Duha.

U sledećem delu nam Isus pokazuje važna gledišta o tome kako sila Svetog Duha menja naš karakter.

Isus o Svetom Duhu u paraboli o kvascu

U ovoj paraboli Isus nam pokazuje silu Svetog Duha koja čoveka može da preporodi. Kada se čita ova parabola, najpre se uopšte i ne pomišlja da bi se tu moglo raditi o Svetom Duhu. Ovu parabolu čitamo u Lukinom Jevanđelju 13,20–21 (Čarnić):

„I opet reče: čime ću uporediti carstvo Božje? Ono je slično kvascu koji je žena uzela i pomešala u tri sata brašna dok sve nije uskiso.“*

Kvasac se koristi pri pripremanju i pečenju različitih vrsta hleba. Ako se kvasac doda u brašno, on izaziva proces

17 D. Smith, *40 Tage, Vertiefung Deiner Gottesbeziehung*, (Wien, 2013), 112 / 40
Days – Prayers and Devotions to Revive Your Experience With God (R&H, 2011), 61.

vrenja, a vrenje izaziva da testo bude rahlije. Time se hleb čini prijatnijim za naš ukus.

Isus nam ovom slikom želi objasniti određene principe Božjeg carstva. Suština je u veličanstvenom procesu koji započinje kao mali, ali zatim vodi ka jednom zadivljujućem kraju jer na kraju piše: dok sve nije uskislo. Isus želi da u nas umesto sebičnosti ugradi svoj život nesebične ljubavi.

E. G. Vajt piše: „Pravi dokaz da Bog u našoj sredini čini stvarno probuđenje biće promena koja će se desiti u našim životima.”¹⁸

Mislim da Isus ovde, s jedne strane, želi da pokaže uticaj jevanđelja na svet koji je započeo kao malo delo, ali će na kraju prodrati u ceo svet.

S druge strane, pokazuje nam, kako Božanska sila Svetog Duha deluje u našem životu. Jer nam On kaže u Luki 17,20–21:

„[...] carstvo Božje neće doći da se vidi; niti će se kazati: evo ga ovde ili onde; jer gle, carstvo je Božje unutra u vama.”

Carstvo je Božje tada bilo među njima u osobi Isusa Hrista. Isus personifikuje Božje carstvo, a sotona carstvo zla. Carstvo Božje započinje u nama, prihvatanjem Isusa za našeg Gospoda i spasitelja (Jovan 1,12 i Otkrivenje 3,20). Ako ostanemo u Njemu i On u nama, tada Njegovim dolaskom za nas započinje vidljivo Božje carstvo. U ovom trenutku ćemo ipak razmatrati razvoj Božjeg carstva u nama kroz Isusov boravak u nama. A Isus može da stanuje u nama samo kroz Svetog Duha. Postoje i druga važna saznanja u ovoj paraboli.

Sila koja menja deluje tiho

Kvasac je: „Slika preobražuuće sile Božje milosti koja preporođuje [...] ova obnavljajuća sila mora doći od Boga; samo Sveti Duh može postići takvu promenu.”¹⁹

18 Ellen G. White, *Das bessere Leben*, 120.

* sat-mera 7,33 Litra

19 Ellen G. White, *Christi Gleichnisse* (Hamburg, 1966), 67, 68 / *Christ Object Lessons* 95,3+96, egwwritings.org

Ovde se radi o jednoj unutrašnjoj sili koja prožima sve i može potpuno da preporodi. Na taj način Bog želi da pozitivno promeni naš karakter. Ova promena karaktera je veoma važan signal. Da ponovim: „Pravi dokaz da Bog u našoj sredini čini stvarno probuđenje biće promena koja će se desiti u našim životima.”²⁰

Sveto Pismo nam pokazuje da je prvo primanje Svetog Duha ponekad bilo praćeno vidljivim ili čujnim manifestacijama.

„Kvasac je slika preobražujuće sile Božje milosti koja preporođuje [...] ova obnavljajuća sila mora doći od Boga; samo Sveti Duh može postići takvu promenu.”

Ali promena našeg karaktera, pod uslovom da smo ispunjeni Svetim Duhom, događa se potpuno tiho sve dok jednom ne shvatimo da se kod nas nešto promenilo u pozitivnom smislu.

E. G. Vajt: „Kvasac koji je nevidljivo prikriven u brašnu prožima i uskisne sve. Isto tako neprimetno, tiho i neprekidno, Sveti Duh želi da deluje u našem životu. Pod Njegovim uticajem se prirodne sklonosti ublažavaju i pobeđuju. Osim toga, usađuju se nove misli, nova osećanja i nove pobude, a naše duhovne sile se usmeravaju na nove puteve. Savest se budi, našem karakteru se daruju nove sile, koje nas osposobljavaju da služimo Bogu na pravi način i potpuno verno.”²¹

Zašto nas naš Bog menja tako tiho, tako neprimetno, sve dok ne primetimo rezultat? Da li je za promenu neophodno vreme tišine, kao i za ponovno oživljavanje prirode nakon zime? Snažna drveta, kao npr. hrast, rastu po pravilu polako. Proverava li Bog na taj način takođe i to, da li mi zaista čeznemo za Svetim Duhom? Ispituje li Bog tako našu veru?

20 Ellen G. White, *Das bessere Leben*, 120.

21 Ellen G. White, *Christi Gleichnisse* (Hamburg, 1966; 69 / *Christ Object Lessons*, 98 egwwritings.org)

Sila koja menja naš karakter mora da dođe spolja. Ona se ne nalazi u nama samima.

Prvo moramo da shvatimo: „Čovek se ne može sam od sebe promeniti uprkos velikom naporu volje jer njegova sila jednostavno nije dovoljna za to. Pre nego što se brašno promeni u svojoj unutrašnjosti, mora mu se dodati kvasac. Dakle, nešto što dolazi sasvim spolja.”²² Ovo je sasvim odlučujuća tačka jer nam tu Isus ukazuje da nam je za promenu karaktera neophodna sila koja dolazi spolja. Zar da kod tako odlučujuće stvari ne pomislimo na Isusove reči: „*Jer bez mene ne možete činiti ništa.*” (Jovan 15,5)

Ovo Isusovo važno upozorenje se nalazi u direktnoj suprotnosti sa najvećim delom onoga što se danas uči. Svejedno da li u humanizmu, ezoteriji, ljudskoj filozofiji, ili u nekim područjima pedagogije, uvek iznova se naglašava da se sila za naš razvoj nalazi u nama samima. Samo je potrebno da je na ovaj ili onaj način probudimo. Tu ponovo vidimo prevaru poslednjeg vremena. Da razmislimo malo o pojmu 'samoostvarenje'. Apostol Pavle piše o sebi, a to važi i za sve nas: „*Jer znam da dobro ne živi u meni [...].*” (Rimljanima 7,18) Kakav rezultat „samoostvarenja” bi mogao biti pod ovakvim okolnostima? To možemo da pročitamo u Drugoj poslanici Timotiju 3,1–8: „*[...] da će u poslednje dane nastati vremena teška.*” (U drugim prevodima: loša, zla vremena – primedba prevodilaca). Sebičnost vlada. Kod nas nije reč o

„samoostvarenju” nego o Hristovom ostvarenju. Radi se o tome da Hristos kroz Svetog Duha živi u nama i da nac menja na pozitivan način.

Jedna sestra je nakon čitanja brošure „Koraci ka ličnom probuđenju” napisala: „To je jednostavno veličanstveno. Moj lični stav prema Isusu je postao mnogo jasniji, u Njemu sam našla svoju pravu vrednost”

Mi ne posedujemo u sebi neophodnu silu za promenu karaktera, ona mora da dođe spolja. Iz tog razloga nam je Isus

22 Ellen G. White, *Christi Gleichnisse* (Hamburg, 1966), 68 [COL 96].

tako jasno skrenuo pažnju u Jevanđelju po Luki 11,9–13 na to da se molimo za Svetog Duha, u stvari da se neprekidno molimo za njega. Isus je u svom zemaljskom životu svakodnevno primao Svetog Duha. Zato je to za nas još neophodnije.

Kada razmišljam o tome šta nam Bog svakodnevno daruje kroz Svetog Duha, onda pomislim da taj naš predivni Bog svakog jutra želi da nas zagrlj.

E.G. Vajt piše sledeće u vezi sa ovom parabolom: „Celokupno vaspitanje i obrazovanje koje svet može da pruži ne može jedno propalo dete greha promeniti u dete neba. Preobražavajuća sila mora doći od Boga; samo Sveti Duh može da postigne takvu promenu. Svako ko želi da bude spasen, svejedno da li je na visokom ili niskom položaju, da li je bogat ili siromašan, mora se pokoriti delovanju ove sile.”²³

Ovo saznanje ima važno praktično delovanje. Može li žena da promeni karakter svoga muža ili obrnuto? Sigurno da ne. Ali sada mnogo bolje razumem Božja uputstva u Prvoj Petrovoj poslanici za bračne parove: „Primer vašeg života će ih više osvedočiti nego sve reči. Biće pridobijeni za Boga kada vide kako vi primerno i sa strahopoštovanjem živite pred Bogom.” (3,1–2) U 4. stihu se govori o „neprolaznoj lepoti ljubaznog i tihog srca, što Bog veoma ceni [...]”

Pod određenim okolnostima se moramo zapitati: kakav su uticaj do sada imale moje reči? Ako živimo „u ljubaznosti i dobroti srca” (stih 4) i molimo se kroz Svetog Duha za supruga (suprugu, dete), tada možemo da gajimo i veća očekivanja. Od nas se zahteva da se molimo Bogu Duhom Svetim (Juda 20). Neko je sav srećan pre kratkog vremena napisao: „Kada sam se potpuno predao Isusu, Bog je moj život za samo mesec dana kompletno promenio.”

Zar onda ne bi trebalo ova saznanja mnogo više uzimati u obzir u procesu vaspitanja? E. G.Vajt je napisala: „Uči

23 Ellen G. White, *Christi Gleichnisse* (Hamburg 1966), 68 [COL 96].

* Prevedeno iz: Die Bibel Die Gutte Nachricht, Deutsche Bibelgesellschaft, Stuttgart, jer nijedan naš prevod ne izražava misao u duhu teksta koji je dao autor.

svoju decu da je za njih velika prednost da svaki dan prime krštenje [ispunjenje] Svetim duhom.”²⁴ Zar da ne učimo i malu decu da se mole: Oče nebeski, pomози mi da te danas sledim u svemu i daruj mi svog Svetog Duha.

Ser Vinston Čerčil (Winston Churchill), premijer Velike Britanije, za vreme Drugog svetskog rata, navodno je jednom rekao: „Ovladali smo svim stvarima osim jednog izuzetka; a to je čovek.” Da, to je tako. Čovek se ne može iz osnove promeniti samo jednostavnim uticajem spolja. Zato je neophodno potrebna sila odozgo. Radi se o sili Božjoj, koja samo kroz Svetog Duha može da bude delotvorna u nama.

Dakle, da utvrdimo: „Preobražujuća sila koja menja naš karakter mora se prihvatiti iz spoljašnjosti. Osim toga, Božja reč nam tu kaže da se unutrašnji čovek obnavlja iz dana u dan (2. Korinćanima 4,16). To je toliko odlučujuće da je potrebno svakodnevno, odmah ujutru, moliti se u veri za Svetog Duha da bismo Ga primili.

Sveti Duh započinje svoje delovanje u našem srcu i onda deluje spolja

Još jedna izuzetno važna pouka, koju je Isus izrekao o Svetom Duhu u paraboli o kvascu, jeste sledeća (citiram iz knjige Hristove Priče): „Kada je kvasac umešan u testo , on deluje iznutra prema spolja. Isto tako milost Božja menja naš životni put, obnavljajući naše srce. Sama spoljašnja promena nije dovoljna da bi se neko pomirio s Bogom. Mnogi pokušavaju da se promene time što napuštaju poneku lošu naviku nadajući se da će tako postati Hrišćani, što je pogrešan početak. Mi moramo otpočeti promenom srca.

Samo ispovedati nauku ili primiti istinu u srce dve su sasvim različite stvari. Samo čisto poznavanje nauke nije dovoljno, mi ga možemo posedovati a da se smer naših misli ne menja. Srce se mora obratiti i posvetiti. Ko pokušava da drži zapovesti iz osećanja odgovornosti jer se to od njega

24 Ellen G. White, *Child Guidance*, 68.4 (egwwritings.org).

zahteva ili očekuje, neće nikad okusiti radost, koju donosi poslušnost. On u stvari i nije poslušan. Dokle god Božje zahteve smatramo teretom jer su oni suprotni našim ljudskim sklonostima, dotle mi uopšte ne vodimo hrišćanski život. Prava poslušnost dolazi iznutra.”²⁵

Ralf Luter (Ralph Luther) piše o tome:

„Isus odlučnim rečima odbacuje da prizna za vernost čisto unutrašnje religiozno držanje, koje ne menja iz korena praktičan život.”²⁶

U knjizi Isusov život čitamo:

„Sveti Duh je dah duhovnog života u duši. Davanje Duha je davanje Hristovog života. On ispunjava primaoca Hristovim osobinama. Samo oni koji su tako poučeni od Boga, u kojima deluje Sveti Duh i u čijem životu se ispoljava Hristov život, treba da stoje kao predstavnici ljudi i služe za dobrobit crkve.”²⁷

Iz ove dragocene Hristove pouke o Svetom Duhu možemo da zaključimo sledeće:

- ▶ Sila koja menja deluje kroz Svetog Duha sasvim neprimetno, često primetimo tek rezultat tog delovanja.
- ▶ Sila koja menja život mora da dođe u naš život spolja. Sila koja
- ▶ menja počinje svoje delovanje u našem srcu, a odatle deluje prema spolja.

Veoma rado preporučujem knjigu *Hristove priče* (*Christ's Object Lessons*, 7. glava). Ta knjiga mi je mnogo pomogla.

Isusova poslednja poruka: „Slušajte Svetog Duha”

Da li znamo koja je Isusova poslednja poruka koju je izrekao svojoj crkvi poslednjeg vremena iz svoje nebeske slave?

25 E.G.W. *Christi Gleichnisse*, (Hamburg 1966), 68/69(Engl. COL).

26 Ralf Luter, S.71.f, citirano u O. S. von Bibra. *Der Name Jesus* (Wuppertal, 1964) 98.

27 E. G. V.: *Čežnja vekova*, Preporod, Beograd, 2011. god str. 805) 695), poslednji deo teksta u engleskom glasi: „[...] and in whose life the Christ – life is manifested are to stand as representative men, to minister in behalf of the church.” Isto značenje ima i u nemačkom prevodu.

„Ko ima uši neka čuje šta govori Duh crkvama.” (Otkrivenje 3,22)
Isus poziva svakoga od nas da budemo poslušni Svetom Duhu, i mi to želimo da činimo.

Promeniti mene!?

Da li Isus može i mene tako da promeni? Uzmimo za primer jednu divnu umetničku sliku . Njena vrednost ne potiče pre svega od sastava upotrebljenog materijala. Samo malo boja, koje su možda čak i slabijeg kvaliteta, mogu se u rukama dobrog majstora formirati u skupocenu sliku. Mi posedujemo grešnu prirodu, ali je važno da se i taj „materijal” obrađuje rukom velikog umetnika.

Isus ima i želju i mogućnost da to učini. On može od tebe i od mene da načini nešto sebi na slavu. Predaj se dobrovoljno u Njegove ruke svakodnevnom potpunom privrženošću i moli se u veri za Svetog Duha. Bićeš zadivljen, šta On sve može da učini za tebe i kroz tebe.

Evo uz to još jedne ilustracije... Jedan stari prosjak je svirao na svojoj violini na londonskom mostu. U njegovom starom šeširu se nalazilo samo nekoliko novčića kada je prošao neki čovek, koji se iznenada vratio i rekao mu: „Dajte mi malo vašu violinu.” Zatim je zasvirao tako divno na toj violini da su svi ljudi stali i slušali. Tako je izazvao pravi kaos u saobraćaju. Prolaznik se zvao Nikolo Paganini, najveći violinista svog vremena. I ti imaš izbor, ili ćeš sâm u svom životu „svirati prvu violinu” ili ćeš je dati u ruke velikom majstoru.

Učiteljica i učenici iskusili su silu Božju

Kada je pre oko godinu dana u mojoj crkvi deljena brošura „Koraci ka ličnom probuđenju” autora H. Haubajla, ja sam je pročitala u veoma kratkom vremenu. Već za vreme čitanja sam imala više iskustva sa Bogom nego ikada ranije i to me je zadivilo i oduševilo.

U dodatku brošure sam naišla na sledeće uputstvo: „Pedagoškim istraživanjima je dokazano da je neophodno jednu

ovako odlučujuću temu za naš život pročitati od šest do deset puta da bi se mogla potpuno razumeti.”

Te ohrabrujuće reči me nisu više ostavljale na miru:
„Probaj barem jednom, rezultat će te osvedočiti.”

To sam htela da doživim i već kod trećeg čitanja me je tako dirnulo da sam osetila veliku ljubav prema našem Spasitelju, za čim sam čeznula celog svog života. Pročitala sam je šest puta, jedno za drugim, u roku od dva meseca i postignuti rezultat je pokazao da se isplatilo.

Bilo je kao da sam mogla osetiti kako to mora biti kada nam se Isus približava, a mi možemo da gledamo u Njegove čiste, milostive brižne oči. Od tada nisam htela da mi ikada više ta radost u našem Spasitelju nedostaje.

Odmah nakon buđenja već čeznem za jutarnjim bogoslužjenjem, da konačno ponovo doživim zajednicu sa Bogom. Preko dana sam se molila tihom molitvom, da Sveti Duh vodi moje misli pri razgovorima, da mi pomaže da živim primernim hrišćanskim životom i da istinu prenesem drugim ljudima.

Ako je neko dete bilo žedno i gladno pažnje i ponašalo se u skladu sa tim, Bog mu je poklanjao silu i mudrost kako da postupa. Od tada su radni dani bili ispunjeni Božjim prisustvom. On mi bukvalno pomaže u svakodnevnim obavezama. Od tada se molim svakog jutra, a takođe i kasnije za ispunjenje Svetim Duhom. To je kao da ste se približili nebu i okusili kako je lepo biti tamo.

Za vreme čitanja brošure došla mi je misao da bi to iskustvo mogla da podelim sa svojim učenicima. Predajem učenicima uzrasta 10–15 godina u našoj adventističkoj privatnoj školi „Ilija” u Lustenau, Forarlberg (Vorarlberg). Tako sam se molila Bogu da mi da povoljnu priliku za to. Ubrzo zatim se dogodilo jedno od mojih najlepših iskustava o tome kako Sveti Duh deluje na srca mladih.

Trinaestogodišnji siledžija i Sveti Duh

Doživljaj je započeo godinu dana pre nego što sam upoznala literaturu o Svetom Duhu. U našu školu je došao jedan novi učenik i za samo nekoliko dana se naša oaza mira pretvorila u prostor grubog nasilništva. Dečak je tada imao 13 godina, bio je najveći od sve dece u školi i, u skladu sa tim, najsnažniji. Izgledalo mi je da je mnogo toga što je u toku školske godine urađeno i donelo lepe rodove nestalo kao dlanom o dlan.

Dozvolimo mu da nam on sam ispriča: „Kada sam došao u moju sadašnju školu nisam mogao da znam šta me sve u njoj očekuje. Već drugog školskog dana sam dozvolio da budem isprovociran, i izveden iz takta. Započeo sam tuču sa jednim učenikom. Udario sam ga iako je bio prilično slabiji od mene, grdio sam ga i želeo da mi nikada više ne izađe na oči.

Kasnije sam uvideo svoju grešku i izvinio se, kao što sam to uvek do sada i činio. Osim toga, imao sam i jedan razgovor sa direktoricom. Sledećih meseci u meni je počeo da se odvija jedan proces. Pošto sam sin propovednika, bilo je prilično neverovatno da je ovaj proces tek sada stvarno započeo. Počeo sam da provodim više vremena sa Isusom.“

Mislila sam da je tom dečaku potrebna posebna naklonost. On je shvatio svoju grešku, pokajao se i pokušao iznova, ali sopstvenim snagama nije mogao da postigne trajan uspeh. Na početku jedva da je prošao neki dan, a da on nije bio uvučen u neku tuču, međutim vremenom se stanje poboljšavalo.

Po njegovom mišljenju, molitve su ga nakon šest meseci dovele bliže k Bogu. U međuvremenu je i on sam već počeo da se moli Bogu za silu, i napadi ljutine i siledžijske reakcije postale su sve ređe.

Nakon jedanaest meseci koje je proveo kod nas, mogla su se приметiti i veća poboljšanja. Ali svoj bes, ispade vređanja i svoje pesnice još uvek nije imao pod trajnom kontrolom.

To je bilo sasvim prirodno, on je pokušavao da pobedi sopstvenom silom i razumom i to mu je nekada uspevalo bolje, nekada uopšte nije. Naše molitve su pokrenule nešto, ali

naš stav još uvek nije bio odgovarajući i nedostajala nam je obnavljajuća sila Duha.

Čemu koristi to što neko sagleda svoju grešku, pokuša da ukroti svoj bes, a sledećeg trenutka ipak ponovo zada udarac? Kada sam shvatila da sam iscrpla svu svoju mudrost, došla mi je do ruke gorepomenuta brošura. Došla je baš u pravo vreme, tada sam shvatila šta je to što nam, zapravo, nedostaje – sila Svetog Duha. Mi Ga čak nijednom nismo ni molili da nam pomogne.

Pošto sam i ja sama bila dirnuta porukom iz brošure „Koraci ka ličnom probuđenju“, ohrabrila sam se da pitam tog dečaka, da li se on ikada molio za Svetog Duha. Ne, nije. Tada sam pokušala da ga zainteresujem za brošuru, ali mu je nisam dala, bilo je važno da je on sam poželi, što je uskoro i učinio.

Ovo su njegove reči: „U novembru 2012. godine, moja učiteljica mi je dala knjižicu 'Koraci ka ličnom probuđenju'. Odmah sam vredno počeo da je čitam. U to vreme mi delovanje Svetog Duha zaista nije bilo poznato.“

Za samo jedan dan je prosto progutao skoro cela prva dva poglavlja. Kada je završio sa čitanjem, pitao me je koji put je ja već čitam. I on je odmah započeo da je čita još jednom s namerom da je tačno onoliko puta pročita koliko i piše u samoj brošuri – od 6 do 10 puta.

Od tada se mnogo toga promenilo... I od decembra 2012. godine se više nije dogodila nijedna kavga ili tuča, to nisam mogla da shvatim. Dečaci koje je on skoro svakodnevno tukao postali su njegovi prijatelji i nadalje su bili složni i družili se međusobno.

On je postao sasvim drugačiji, ljubazan i čak predusretljiv. U njegov nemiran duh uselila se neka vrsta mira. Da tu Bog deluje mogu da potvrde i drugi učenici. Svakodnevno su se mogli primetiti plodovi. Na slavu Bogu, mogu da napomenem da se dečak krstio u junu mesecu 2013. godine. Ako to nije bio Sveti Duh na delu...

Mislila sam da ja mogu da izađem na kraj sa jednim detetom... I da ga mogu urazumiti. Strpljenje, naklonost i stalni

razgovori to će već moći da obave, ali to nije moglo da dovede do trajnog rezultata. Tu je morao Bog da se umeša i deluje, da me nauči, da je Njegov Duh taj koji jedini može nemoguće učiniti mogućim.

Ako taj dečak jednog dana bude na Nebu, onda znam da je, u stvari, Bog taj koji ga je doveo na pravi put. Kada sam shvatila da sam iscrpla svu svoju mudrost i konačno shvatila da ja ne mogu da ga usmeravam, tada se Bog radikalno umešao i započeo da radi na njemu. Ohrabruje me to kada vidim da za Boga ne postoje beznadežni slučajevi.

S.P.

Molitva: „Oče nebeski, hvala ti za Isusov usrdan poziv da se molim za Svetog Duha. Žao mi je zbog gubitaka koji su nastali usled nedostatka Svetog Duha. Potrebna mi je Njegova božanska podrška da bi Isus bio veći u mom životu. Ne postoji nijedno područje u mom životu u kome mi Njegova pomoć nije potrebna. Hvala ti što Sveti Duh može da promeni moj karakter i da me tako učini podobnim za nebesko carstvo. Predajem se tebi sa svime što jesam i što imam. Hvala ti što me prihvataš i blagosiljaš. Pomozi mi, molim te, da rastem u spoznanju Svetog Duha. Amin.“

U ČEMU JE SRŽ NAŠIH PROBLEMA?

Postoji li neki duhovni uzrok? Da li
je to nedostatak Svetog Duha?

Razlozi nedostatka

Odgovor Biblije je: „*Žudite a nemate [...] Nemate, jer ne molite. Molite ali ne dobijate, jer iz rđavih pobuda [zbog telesnosti, Rimljanima 8,5–7] molite.*” (Jakov 4,2–3; Novi zavet, prevod WBTC) Gospod Isus nas je usrdno i brižno pozvao da se molimo za Svetog Duha. (Luka 11,9–13) I mi shvatamo da to moramo činiti trajno, time ćemo se baviti detaljnije u 3. glavi.

„Ima mnogo onih koji [...] govore o Hristu i o Svetom Duhu, ali od toga nemaju nikakve koristi [ne primaju blagoslove, prim. prevodioca]. Oni ne pokoravaju svoju dušu [ne otvaraju je za delovanje, prim. prevodioca] božanskim silama da je vode i upravljaju njome.”²⁸

Kao crkva mi se molimo već neko vreme za probuđenje i to je veoma dragoceno. E. G. Vajt je napisala:

„Ono što je danas neophodno crkvi jeste ispunjenje Svetim Duhom.”²⁹

28 E. G. V.: *Čežnja vekova*, Preporod, Beograd, 2011. str. 583. (672).

29 Ellen G. White, *Manuscript Releases* Vol. 7 (www.egwwritings.org), 267.

„Zašto nismo žedni i gladni dara Svetog Duha iako kroz njega dobijamo silu? Zašto ne govorimo o tome, ne molimo za to i ne propovedamo o tome?“³⁰

Ali se ne radi samo o tome da se molimo za probuđenje, nego, kako je napisao Mark Finli (Finley), i o tome „da elemente probuđenja sprovedemo u delo“.³¹

Mogu li da te krajnje ozbiljno pozovem da kreneš koracima ka ličnom probuđenju? To će voditi mnoge ka snažnom i ispunjenom životu.

Najpre ćemo temeljno analizirati problem, inače postoji opasnost da promenu ne smatramo ni važnom ni neophodnom, a ni dragocenom. Nakon toga ćemo proučavati Božje rešenje, koje nam nudi veličanstvene blagoslove, i na kraju razmotriti kako možemo da ih sprovedemo u život.

Nedostatak Svetog Duha kod nas sigurno ne znači da je sve ono što smo uradili i radimo uzalud. Bilo je i ranije, a i sada ima, veoma dobrih planova i programa rada. Ali koliko je učinak mogao biti veći, a situacija bolja, da smo uopšte ili izrazitije živeli vođeni Svetim Duhom, zna samo Gospod.

Verovatno bi išlo do sada, ali i u budućnosti u pravcu koji je formulisao Henri T. Blekebi (Henry T. Blackaby):

„On [Bog] bi više postigao za šest meseci sa narodom koji mu je predan, nego što bismo mi bez njega mogli postići za 60 godina.“³²

Radi se o tome da se pod Božjim vođstvom odmah ide pravim putem i u delovanju se postiže mnogo bolji učinak. A to je slučaj samo ako smo ispunjeni Svetim Duhom.

30 Ellen G. White, *Testimonies for the Church* Vol.8 (www.egwwritings.org), 22.

31 Mark A. Finley, *Belebe uns neu* (Lüneburg, 2011), 25 (*Revive Us Again*, PPPA 2010).

32 Henry T. Blackaby, *Den Willen Gottes erkennen und tun* (Kassel, 2002), 31 / *Experiencing God* (Nashville, 1990).

Tri grupe ljudi i njihov lični odnos sa Bogom

Božja reč razlikuje tri grupe ljudi prema njihovom ličnom odnosu sa Bogom. Unutar svake od ovih grupa ipak postoje mnoge nijanse na osnovu vaspitanja, karaktera, (samo)obrazovanja, starosne granice, kulture, itd. Ali uprkos svih tih razlika postoje samo tri moguća osnovna stava prema Bogu:

- ▶ Oni koji nemaju odnos sa Bogom – Biblija takve ljude naziva prirodnim ljudima.
- ▶ Potpuni, pravi odnos – Biblija takve ljude naziva duhovnima.
- ▶ Podeljen ili prividan odnos – Biblija te ljude naziva telesnima.

Oznake „prirodni“, „duhovni“, „telesni“ nije po Svetom pismu ocenjivanje, one jedino opisuju lični odnos pojedinca prema Bogu.

Te tri grupe su opisane u 1. Korinćanima 2,14–16 i u 1. Korinćanima 3,1–4. Takozvane prirodne ljude ovde ćemo pomenuti samo uzgred. Takav čovek živi u svetu. Čak i kratak pogled na obe grupe unutar crkve pomaže nam da prepoznamo gde se krije glavni problem. Pritom je najvažnije da prepoznaš kojoj grupi ti pripadaš. Naše proučavanje je takođe važna pomoć za samodijagnozu. Pritom mi ne želimo da posmatramo život drugih, nego sopstveni.

Po kojim se kriterijumima može neko svrstati u jednu ili u drugu grupu? Ustanovimo kod sve tri grupe da uvrštavanje proizlazi iz njihovog ličnog odnosa prema Svetom Duhu.

Prirodan čovek

„Neduhovan čovek ne prihvata ono što dolazi od Božjeg Duha jer je to za Njega ludost i ne može to da spozna zato što o tome treba rasuđivati na duhovan način.” (1. Korinćanima 2, 14; Novi zavet, prevod WBTC) Telesan čovek uopšte nema nikakav odnos prema Svetom Duhu. On živi u svetu i uopšte ne pita za Boga ili se jedva interesuje za Njega.

Duhovni i telesni su u crkvi

Te dve grupe su nam pretežno predstavljene u 1. Korinćanima 2 i 3, kao i u Rimljanima 8,1-17 i u Galatima 5 i 6. Moramo da vodimo računa o tome da je i kod ove dve grupe kriterijum odnos pojedinca prema Svetom Duhu. To je tako jer je prema Božjem planu Sveti Duh naša jedina veza sa nebom. (Čežnja Vekova, str. 270. [322.]; Matej 12, 32)

„Srce najpre mora da bude otvoreno za delovanje Svetog Duha pre nego što može uopšte da primi Božje blagoslove.”³³

Duhovni član crkve

Da sada pročitamo tekst iz 1. Korinćanima 2,15–16 (Novi zavet, prevod WBTC):

„Duhovan čovek o svemu rasuđuje, a njega niko ne prosuđuje. Jer: 'Ko je upoznao um Gospodnji, da bi ga poučio?' [v. Isaija 40,13] A mi imamo Hristov um.” (NSP – Metafizika 2010): „Ali duhovni čovek pravilno prosuđuje sve, a njega niko ne može pravilno prosuditi. Jer 'ko je upoznao Gospodnji um da bi ga nečem poučio?' A mi imamo Hristov um.”

Duhovan čovek je pravi hrišćanin. On se naziva duhovnim jer je ispunjen Svetim Duhom. I ovde je kriterijum za svrstavanje takođe odnos prema Svetom Duhu. Takav čovek ima dobar i stalnorastući odnos sa Svetim Duhom. Njemu je Isus u centru života; mi ponekad kažemo: Isus je „na prestolu srca”. Duhovan čovek se odlučno i potpuno predao Isusu, i po pravilu to predanje svakodnevno potvrđuje time što se svakog jutra posvećuje Isusu Hristu, i to sa svime što jeste i što ima. U poruci Laodikeji on se naziva „vruć”, a u paraboli o deset devojaka naziva se „mudar”. Rimljanima 8,1–17 i Galatima 5 – detaljnije to opisuju. On ima „Život u punini” (Jovan 10,10) ili kako je to Pavle rekao: „Da se ispunite do sve Božje punine.” (Efescima 3,19 i Kološanima 2,9; Novi zavet, prevod WBTC)

33 Ellen G. White, *Leuchtende Spuren* (Hamburg, 1959), 69.

Telesni član crkve

Neko može da bude telesan, svedjedo da li je malo ili već dugo vremena član crkve. Ako na svoje iznenađenje prepoznaš da si trenutno još uvek telesan hrišćanin, nemoj da se sekiraš zbog toga nego nasuprot tome – raduj se, jer onda imaš mogućnost da to stanje odmah promeniš. Ja sam ubeđen da je najveći broj telesnih hrišćana takav iz neznanja, i da čeznu da više postignu u veri. Pritom, za to neznanje obično ne moraju biti sami krivi. Razmisli: sa Hristom u srcu ćeš kroz Svetog Duha doživeti veliku radost („*I da vaša radost bude potpuna.*“ Isus u Jovanu 15,11; NSP – Metafizika 2010) Kroz ovu promenu ćeš korak po korak iskusiti „*život u izobilju*“ (Jovan 10,10; kasnije će o tome biti više reči; NSP

– Metafizika 2010) i imaćeš utemeljenu nadu u večni život.

Molitva: „Oče nebeski, daj mi da imam volje da sebi postavim ovo pitanje. Ako sam telesan hrišćanin, onda te molim od srca: Pokloni mi veličinu da to odmah i prepoznam. Učini da budem voljan i da budem spreman da prihvatim sve što ti želiš. Molim te: Vodi me ka jednom srećnom hrišćanskom životu, ka onom životu u punini i ka večnom životu koji si obećao. Molim te, obnovi moje srce. Hvala ti za uslišenje ove molitve. Amin.“

U 1. Korinćanima 3,1–4 nalazi se poruka apostola Pavla telesnim članovima crkve: „*I ja, braćo, ne mogoh s vama govoriti kao s duhovnima nego kao s telesnima, kao s malom decom u Hristu. Mlekom vas napojih, a ne jelom, jer još ne možete, i ni sad još ne možete, jer ste još telesni. Jer gde su među vama zavisti i svađe i nesloge, niste li telesni, i ne živite li po čoveku? Jer kad govori ko: ja sam Pavlov; a drugi: ja sam Apolov; niste li telesni?*“

Zar ne primećujemo i ovde jasno da je kriterijum za određivanje pripadnosti grupi lični odnos prema Svetom Duhu? Apostol Pavle u ovih nekoliko stihova četiri puta piše da su vernici korinthske crkve telesni. Šta znači biti telesan? Misli se, takav čovek živi od telesne snage, tj. iz normalnih sila i sposobnosti, koje poseduje svaki čovek.

Pored toga to znači da on nije ispunjen Svetim Duhom ili barem nije dovoljno.

Neki misle, ova grupa se sastoji samo od ljudi, koji žive u velikim gresima. Ali to je samo jedna od mnogih nijansi unutar grupe. Želim još jednom da naglasim da u svakoj grupi postoje mnoge razlike.

Pavle oslovljava telesne ljude sa „braćo“ (ljubazna braćo, neki prevodi). To nam pokazuje da se tu radi o članovima crkve. Pavle nije mogao sa njima „govoriti kao sa duhovnima“. To znači da oni nisu dovoljno ili uopšte nisu ispunjeni Svetim Duhom. On je morao da razgovara sa njima „kao s malom decom u Hristu“. To pokazuje da oni nisu porasli u veri onoliko koliko je potrebno. Neko može jako dobro da poznaje Bibliju a da nije duhovno odrastao. Duhovni rast zavisi od našeg potpunog predanja Isusu i stalnog života sa Svetim Duhom. Velika Pavlova želja bila je da otkloni problem telesnosti hrišćana u korintskoj crkvi.

U svom verskom životu poneki telesni hrišćanin oseća nezadovoljstvo, razočaranje, besmisao ili stalan napor.

Drugi telesni članovi crkve na taj su se nivo navikli ili se pomirili s tim stanjem i time su u velikoj meri zadovoljni. Možda kažu: „Pa, mi smo grešnici! Tu se ne može ništa učiniti.“

Opet, neki drugi telesni hrišćani mogu biti oduševljeni. Oni se raduju da su spoznali biblijske istine. Telesno nastrojeni članovi crkve mogu biti veoma aktivni, čak se nalaziti na vodećim položajima u mesnim crkvama ili na rukovodećim položajima u delu. Oni čak mogu da čine velike stvari za Boga.

„Mnogi će mi onoga dana reći: ‘Gospode, Gospode, zar nismo prorokovali u tvoje ime? Zar nismo isterivali demone u tvoje ime? I zar nismo u tvoje ime činili mnoga čuda?’ Tada ću im otvoreno reći: ‘Nikad vas nisam poznavao. Odlazite od mene, vi koji činite bezakonje!’ (Matej 7, 22.23; Novi zavet, prevod WBTC)

U čemu je problem? Isus je rekao da ih ne poznaje. Oni nisu imali pravu vezu sa Isusom, nego neku prividnu. Ili

nije došlo do potpunog predanja života ili ono nije održavano jer Isus nije Svetim Duhom stanovao u njihovim srcima. Dakle, nisu imali lični odnos sa Hristom. „Tako može da postoji samo prividna veza sa Hristom.“³⁴ Kada Hristos nije u nama? O tome sam pročitao jednu tešku reč. Pre nego što je spomenem, želim da ukažem da mi životom u Svetom Duhu možemo biti oslobođeni od onoga što ćemo sada pročitati:

„Duh suprotan Hristovom duhu, odreći će Ga se. Bez obzira na to kako Ga rečima ispoveda, ljudi mogu da se odreknu Hrista govoreći zlo, besmislenim razgovorima, neistinitim ili neljubaznim rečima. Oni mogu da Ga se odreknu izbegavanjem životnih tereta, težnjom za grešnim zadovoljstvom. Oni mogu da Ga se odreknu prilagođavanjem svetu, neučtivim ponašanjem, ljubavlju prema sopstvenim stavovima, pravdanjem samoga sebe, negovanjem sumnje, izazivanjem nevolja i prebivanjem u tami. Na sve ove načine – izjavljuju da Hristos nije u njima.“³⁵

Ovakvo stanje se milošću Božjom može jako brzo promeniti. Na ovu temu ćemo se vratiti ponovo u trećem i petom delu.

Zašto je predavanje života, predanje Bogu – važno?

U Božjoj reči piše: „Zato vas, braćo, usrdno molim Božjom milošću da svoja tela date u žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu.“ (Rimljanima 12,1; NSP – Metafizika 2010)

„Bog želi da nas isceli, da nas oslobodi [od tiranije našeg ja; i od ropstva grehu]. Ali, pošto to zahteva potpunu promenu, obnavljanje cele naše prirode, mi se moramo u celosti predati Njemu.“³⁶

„Zato vas, braćo, usrdno molim Božjom milošću da svoja tela date u žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu.“

34 E. G. V.: *Čežnja Vekova*, Preporod, Beograd 2011. str. 588 (676).

* *Novi zavet*, savremeni srpski prevod, prevod WBTC, Bački Petrovac, 2003.

35 E. G. V.: *Čežnja Vekova*, Preporod, Beograd 2011. str. 303 (357).

36 E. G. V., *Put Hristu*, Preporod, Beograd 1997. str. 36.

Naše ja se vređa, zavidno je, ljuti se, kивно je, itd. Bog želi da nas oslobodi od ovakvog stanja.

„On [Bog] poziva nas da mu se predamo kako bi mogao da izvrši svoju volju u nama. Nama je prepušteno da odlučimo hoćemo li biti oslobođeni iz ropstva grehu, da uživamo u uzvišenoj slobodi sinova Božjih.“³⁷

Na naše prvo osnovno predanje Bog odgovara novorođenjem. (Jovan 3,1–21) Nakon toga je bitno opstati u tom predanju. (Jovan 15,1–17) O tome će biti više reči u trećem delu.

O predanju života Hristu Moris Venden je napisao sledeće:

„Jedno delimično predanje i nije pravo predanje [...]. Ne možemo se samo malo predati Hristu, isto tako kao što se ne može biti samo malo trudna. Jednostavno ili jeste ili nije, nekakvo međustanje ne postoji.“³⁸

O svakodnevnom predanju čitamo kod Elen Vajt:

„Samo oni koji žele da postanu Hristovi saradnici, samo oni koji će reći – Gospode sve što imam i što jesam pripada tebi – biće priznati za Božje sinove i kćeri.“³⁹

Dakle, moguće je da čovek bude u crkvi i da bude izgubljen. Kakva tragedija! Parabola o deset devojaka i poruka Laodikeji to nam takođe pokazuju.⁴⁰

Zašto se telesno hrišćanstvo tako teško prepoznaje?

Zato što je i život telesnog hrišćanina ispunjen „religijom“, on često ne prepoznaje da mu ono odlučujuće nedostaje: prisna, spasonosna zajednica sa Bogom. Ako Isus ne može potpuno da upravlja našim životom, onda se On prak-

37 E. G. V., *Put Hristu*, Preporod, Beograd 1997. str. 37.

38 Morris Venden, *95 Thesen über die Erlösung aus dem Glauben* (Lüneburg, 2009), 51 / *95 Theses on Righteousness by Faith* (PPPA, 2003).

39 E. G. V., *Čežnja Vekova*, Preporod, Beograd 2011. str. 447 (523).

40 Helmut Haubajl, *Ostati u Isusu*, „Predanje Isusu“.

tično nalazi pred vratima i kuca (Otkrivenje 3,20), i kaže:
„Ako se to stanje ne promeni, izbljuvaću vas.”

Tu još nešto igra ulogu: naše čvrsto osvedočenje temelji se na našoj osnovnoj nauci koja se zasniva isključivo na Bibliji. Važno je da pritom ostanemo otvoreni za dalja saznanja. Mi smo sigurni da verujemo u istinu, to nas oduševljava. Takođe, imamo dobro znanje, govorimo prave stvari, a to sve nam umnogome otežava da prepoznamo telesnost. Zar ni to ako sam ikada zaista živeo po Svetom Duhu ne igra neku ulogu? Ako ne, kako onda uopšte mogu da prepoznam razliku?

Jedan pastor je napisao: „Upravo sam imao telefonski razgovor sa jednom sestrom koja učestvuje na našim četrdesetodnevним molitvenim časovima. [Više o tom načinu molitve govorićemo u 5. glavi.] Rekla mi je da je to promenilo njen život. Celog života je postavljala pitanje sebi – šta je to što joj nedostaje u njenom verskom životu, i sada je shvatila: to je Sveti Duh. Voleo bih da si čuo njeno svedočenje. Rekla mi je, da je ona prvi put u svom životu primetila da ima vezu sa Bogom [...]. Takođe i drugi učesnici su primetili promenu u svom životu.”⁴¹ I u ovoj izjavi takođe vidimo, da se može primetiti kada nekome nešto nedostaje, ali se ne zna šta. Mnogi imaju želju za više a ne znaju šta je to i kako ga mogu dobiti.

Zahvalan sam što se u 1. Korinćanima 3,1–4 tri puta pojavljuje reč još: „*Jer ste još telesni*.” To nam pokazuje da je i za telesne ljude moguće da postanu duhovni. Niko ne mora da ostane telesan. Pošto je u crkvi, ima velike šanse da to prepozna i promeni. Kako se može postati duhovan, opisaćemo kasnije.

Dalja stanovišta su ljubomora i svađa, kako i piše u 1. Korinćanima 3,3b (Čarnić): „Kada među vama ima zavisti i svađe” – ovakvo ponašanje dokazuje Pavlu da telesni hrišćani ne žive po Svetom Duhu, nego se ponašaju ljudski, kao i drugi ljudi. Oni mogu da se ponašaju kao prirodni ljudi, ali je to ponašanje u religioznom pakovanju. To nam ukazuje da napetosti u crkvi uglavnom potiču od telesno nastrojenih članova crkve (Juda 19; Novi zavet, prevod WBTC)? Zar fari-

41 Imejl, autoru, od 15.2.2012.

seji i sadukeji u Isusovo vreme nisu bili stalni rivali? To znači da je još tada postojala napetost između konzervativnih i liberalnih/naprednih. Jedni su sve shvatali strogo precizno, a drugi labavo. Ali su obe strane bile ubeđene da imaju ispravno tumačenje Biblije i ispravan stav. Ali nam je Isus pokazao da su i jedni i drugi bili telesni, a to znači da nisu bili ispunjeni Svetim Duhom. Isto to je moguće i dan danas. I konzervativni hrišćani mogu biti telesni.

Nažalost, i danas se delimično gleda kroz naočare „konzervativan“ ili „liberalan/napredan“. Prednost je da sâm posmatrač pritom dobro prođe. Kod biblijske podele na „duhovne“ i

„telesne“ pozvani smo da izvršimo duhovnu intervenciju, a to bi trebalo da izvršimo za sopstveno dobro. Razmislimo podrobno, šta nam Božja reč kaže u Galatima poslanici:

„[...] Šta čovek poseje ono će i požnjeti. Jer koji seje u telo svoje, od tela će požnjeti pogibao; a koji seje u duh, od duha će požnjeti život večni.“ (Galatima 6,7–8)

Telesni čovek želi da sledi Isusa i da mu se dopadne, ali mu nije predao ceo svoj život ili ako je to i učinio, na neki način je ipak kasnije odustao (Galatima 3,3 i Otkrivenje 2,4–5). To znači da on verovatno podsvesno želi da živi, istovremeno prema Božjoj volji i prema svom nahođenju. Ali to je nemoguće, jer konačno on sam upravlja svojim životom. To znači da su kod njega, poslovično rečeno, dve duše u jednim grudima. Da li Bog u ovakvom slučaju može da nam da Svetog Duha? Odgovor nalazimo u Jakovljevoj poslanici: „Tražite, a ne dobijate, jer sa zlom namerom tražite, da to potrošite na svoje sebične želje.“ (Jakov 4,3; NSP – Metafizika 2010) Došao sam do zaključka da se ovde misli na molbu po telesnom opredeljenju. Zar takvo uslišenje nebi samo pojačalo sopstvenu sebičnost? Dakle, taj član crkve živi od sasvim normalne ljudske snage i sposobnosti. Takav član je opisan kao „mlak“ (Otkrivenje 3,16) ili kao „lud“ (Matej 25,2 i dalje).

Zašto Isus telesne članove crkve označava mlakima?

Zašto je to tako da mnogim hrišćanima nedostaje iskustvo sa Svetim Duhom? Da bismo odgovorili na to pitanje,

želimo se pre svega pozabaviti fenomenom Laodikeje. Zašto Isus vernike laodikejske crkve označava kao mlake? On sâm je dao jasno upozorenje: „*Evo stojim na vratima i kucam [...]*” (Otkrivenje 3,20) Isus se nije našao u centru života ovih vernika, nego izvan, napolju pred vratima. Zašto On nije ušao unutra? Zato što nije ni pozvan da uđe. On neće ući sam na svoju ruku, jer poštuje našu slobodu odlučivanja.

Zašto verni ostavljaju Isusa da stoji pred vratima?

Za to postoje različiti razlozi i uzroci. Neki se u pitanjima vere nalaze na isključivo intelektualno-razumskom nivou, kao npr. književnik Nikodim. Oni ne razumeju o čemu se zapravo radi u hrišćanstvu, naime, o našem potpunom predanju Bogu, koji nam odgovara novorođenjem (uporedi sa Jovan 3,1–10). Drugima je „cena” koju treba da plate kao sledbenici Hristovi previsoka, jer smatraju da se previše toga moraju odreći, poput „bogatog mladića” (uporedi sa Matej 19,16–24). Slediti Isusa zahteva samoodricanje i spremnost da se život menja (uporedi sa Matej 16,24–25), potpunim predanjem Bogu (Rimljanima 12,1). Razlog za ostavljanje Isusa napolju može da bude čista nemarnost i nedostatak vremena za zajednicu sa Njim.

Da ponovim: Isusovo obrazloženje mlakosti u Otkrivenju 3,20 jeste: „*Evo stojim na vratima i kucam.*” Dakle, Isus se ne nalazi u centru nego napolju ili na sporednom mestu. Razmisli o tome da „niko ne može dva gospodara služiti”. Ili ti sam upravljaš svojim životom ili Isus. Dakle, mlakost se dovodi u vezu sa ličnim odnosom prema Isusu. U drugom pogledu dotični uopšte ne mora da bude mlak.

Primer: neki muškarac može biti toliko poslovno aktivan da potpuno zapostavi svoju suprugu. On je aktivan u svom poslu, ali je mlak u svom bračnom odnosu. Može se biti veoma aktivan član crkve, veoma vredan starešina ili pastor, ili čak predsednik oblasti ili unije, a ipak mlak u svom odnosu prema Hristu. Čovek je toliko aktivan u izvršavanju mnogih obaveza da zapostavlja svoj lični odnos sa Hristom. To je mlakost koju Isus želi da ukloni. Najtragičnija mogućnost jeste da je neko veoma zaposlen sa delom Božjim (u crkvi i misionskom radu), a da pritom zapostavi Gospodara dela.

Parabola o deset devojaka

Da bacimo još jednom pogled na ovu parabolu. Šta nam pokazuje ova Isusova parabola o deset devojaka u vezi sa duhovnim i telesnim članovima crkve?

- ▶ Sve su bile device. Sve
- ▶ su imale lampe.
- ▶ Sve su pošle u susret mladoženji. Sve su
- ▶ bile u adventnom očekivanju. Sve su
- ▶ zaspale.
- ▶ Sve su čule poziv i probudile se. Sve
- ▶ su pripremile svoje lampe. Sve
- ▶ lampe su gorele.
- ▶ Polovina je ustanovila: „Naše lampe će se ugasiiti.”

Ali lampe koje gore sagorevaju ulje i tako se energija troši. Nakon kraćeg vremena, pet od njih su primetile: Naše lampe će se ugasiiti. Lampe ludih devojaka, koje su gorele samo kratko vreme, pokazuju nam da su i one ipak imale nešto malo Svetog Duha, ali im to nije bilo dovoljno. Imale su premalo ulja, to je bila jedina razlika!

Kada su se njih pet vratile iz kupovine i molile da uđu, Isus im je rekao: „*Ne poznajem vas.*” Prekasno su se brinule za ulje, tj. Svetog Duha. Vrata su ostala zatvorena.

U ovoj Isusovoj izjavi jasno vidimo da naš lični odnos sa Njim ima veze sa Svetim Duhom. Ko god ne živi ispunjen Svetim Duhom, neće biti priznat od Isusa. U Rimljanima 8,8–9 piše: „*Koji su telesni, ne mogu ugoditi Bogu. [...] Ko nema Duh Hristov, taj nije njegov.*” (prevod Martina Lutera, Die Bibel, Deutsche Bibelgesellschaft, 1999)

Zaista, mi imamo stvarnu ličnu vezu sa Isusom samo kroz Svetog Duha. U 1. Jovanovoj poslanici piše: „*A po ovome znamo da on [Isus] živi u nama: po Duhu koga nam je dao.*”

(1. Jovanova 3,24; Novi zavet, prevod WBTC). To znači sigurnost da sam ispunjen Svetim Duhom, a to je istovremeno i sigurnost da sam u Isusu i On u meni.

Upravo ovo iskustvo je imala i ona sestra koja je učestvovala na četrdesetodnevnom molitvenom sastanku. Kroz prisustvo Svetog Duha u njenom životu doživela je ovu vezu sa Bogom sasvim drugačije, a i drugi su primetili tu promenu. Jedna sestra iz južne Nemačke je nakon što je proučavala ovu brošuru, napisala: „Zajedno sa uputstvima iz knjige, „40 dana molitve i pripreme za drugi Hristov dolazak“ Denisa Smita (Dennis Smith), ova brošura je postala sastavni deo mog života i dugo očekivani blagoslov. Koliko je onih vernih koji se osećaju isto tako kao i ja i još jedna sestra iz moje crkve, da nam je uvek nešto nedostajalo u našem verskom životu? A sada smo iskusile, kako Isus ulazi u naš život i počinje da nas menja. On to čini još uvek i korak po korak nas privlači sve bliže k sebi.“⁴²

Jedan brat je napisao: „Brošura ‘Koraci ka ličnom probuđenju’ posebno me je dirnula [...]. Poglavlje o Deset devojaka, a posebno deo stiha u Rimljanima 8,9v: A ako ko nema Duha Hristova, on nije njegov – snažno me je šokirao. Iznenada nisam više bio siguran, da li imam Svetog Duha i da li On deluje u meni, jer mi odgovarajući plodovi bolno nedostaju u životu. Danas, u subotu posle podne, pročitao sam knjižicu do kraja, i onda me je savladala neka beskonačno duboka tuga. Zatim sam pročitao molitvu na 151. i 152. strani i u meni se pojavila jaka unutrašnja želja da dobijem Svetog Duha i da se moje srce promeni, tako da me Bog otac može oblikovati po svojoj volji. [...] Hvala za knjigu i reči koje su me tako snažno dimule.“ A.P.

Najveća tragedija telesnog hrišćanina jeste to da neće dobiti večni život ako se njegovo stanje ne promeni. Rimljanima 8,9v: „*A ako ko nema Duha Hristova, on nije njegov.*“

Da utvrdimo: glavna razlika između telesnih i duhovnih članova crkve zavisi od Svetog Duha. Duhovni hrišćanin je ispunjen Svetim Duhom, a telesni nije dovoljno ili nije uopšte.

Ako ustanoviš da si telesni hrišćanin, onda nemoj da se sekiraš. Bog ti nudi lek: Svetog Duha. U nekim krugovima se Sveti Duh prenaglašava, dok se u drugima opet zapostavlja. Neka bi nas Bog vodio onom umerenom Biblijskom putu.

42 E-Mail an H.Haubeil, 31. März 2013.

Upoređenje: prva crkva – crkva poslednjeg vremena

Ako uporedimo prvu crkvu sa našom današnjom crkvom, ne možemo zaobići a da ne ustanovimo da se prva crkva pretežno morala sastojati od duhovnih ljudi. Prema Delima apostolskim, to je bio osnovni razlog njihovog brzog razvoja. Oni nisu imali nikakva druga pomoćna sredstva, ali su zato imali Svetog Duha. Mi imamo izvrsna, mnogobrojna pomagala, ali nedostatak Svetog Duha.

A. V. Tozer (A. W. Tozer) je napisao: „Ako bi se danas Sveti Duh povukao od crkve, 95% onoga što se čini i dalje bi se činilo i ne bi niko primetio nikakvu razliku. Da se Sveti Duh povukao od novozavetne crkve, 95% od onoga što su oni radili – nestalo bi, i svako bi uočio razliku.”⁴³

Da li smo mi to naučili da izađemo na kraj i bez Svetog Duha? Da li crkvu danas najvećim delom čine telesni hrišćani?

Da li smo mi zbog toga često slabi i uglavnom bez pobeđe? Da li je možda telesnost uzrok ovako slabog rasta crkve koji doživljavamo u mnogim područjima? Da li opterećujući problemi u mnogim područjima proizlaze iz telesnosti? Sve više i više ćemo primećivati da je naš glavni lični i zajednički problem nedostatak Svetog Duha. U našem ličnom životu, uz Božju pomoć takvo stanje možemo brzo da promenimo. To je naš treći deo.

Da sažmemo: biti telesan znači živeti od normalnih ljudskih snaga i sposobnosti, bez Svetog Duha ili uz Njegovo nedovoljno prisustvo.

Glavna prepreka u telesnom hrišćanstvu

Visoka Biblijska etika – voleti neprijatelja, svakom čoveku sve oprostiti, pobediti greh itd. – može se ostvariti samo u sili Svetog Duha, a nikako u ljudskoj sili. To nam po-

43 S. Joseph Kidder, *Anleitung zum geistlichen Leben* (Andrews University), PPP Folie 2.

kazuje da se glavni problem u telesnom Hrišćanstvu sastoji u tome da se vodi život isključivo ljudskom silom. Samom sopstvenom silom mi ne možemo da vršimo Božju volju. Pročitajmo uz to i nekoliko Biblijskih tekstova:

„Sva naša pravda [je] kao nečista haljina.“ (Isaija 64,6)

„Može li Etiopljanin promeniti svoju kožu ili leopard svoje šare? Tako ni vi ne možete dobro činiti kad ste navikli zlo činiti.“ (Jeremija 13,23; NSP – Metafizika 2010)

„I daću vam novo srce, i nov duh metnuću u vas, [...] i učiniću da hodite po mojim uredbama i zakone moje da držite i izvršujete.“ (Jezekilj 36,26–27)

„Jer razmišljanje svojstveno telu donosi neprijateljstvo s Bogom, budući da se telo ne pokorava Božjem zakonu a i ne može.“ (Rimljanima 8,7; NSP – Metafizika 2010) *„Zato je stremljenje tela neprijateljstvo prema Bogu; jer se ne pokorava Božjem zakonu, niti može.“* (Isto; Čarnič)

E. G. Vajt je napisala jasno i precizno: „Onaj koji pokušava da zadobije nebo svojim sopstvenim delima, time što drži zakon, pokušava nemoguće. Nijedan čovek ne može biti spasen bez poslušnosti, ali njegova dela poslušnosti ne treba da dolaze od njega samoga. Hristos treba da čini u njemu da želi i radi ono što je po njegovoj volji.“⁴⁴

Mislim da nam ova uputstva dovoljno jasno pokazuju, da mi nismo ustanju da vršimo volju Božju bez Svetog Duha. Potrebno je da se mi stalno odlučujemo za volju Božju i da nam Bog daje snagu da je i sprovodimo u delo. Ovo razumevanje nauke o pravdi iz vere veoma je važno i oslobađajuće. Ali to ovde ne možemo da obradimo opširnije.

Šta se može desiti kada pokušamo da učinimo nešto što prevazilazi naše mogućnosti?

Šta može da se desi ako često ustanovim da ne mogu uspeti, da sam opet zakazao? U izvesnom smislu, tu može nastati razočaranje.

44 Ellen G. White, *Review and Herald* (www.egwwritings.org), 1. Jul, 1890.

Pritom mislim da se taj problem otvorenije pokazuje kod mlađe nego kod starije generacije. Stariji su više naviknuti da budu savesni i poslušni porodici, u školi i na poslu, i zbog toga ih razočaranje ne pogađa tako lako kao mlađe. Problem je jednako prisutan i kod starih i kod mladih, samo što to mlađi ljudi jasnije primećuju. Ići putem vere u sopstvenoj sili osnovni je problem svakog telesnog hrišćanina, svejedno da li on to zna ili ne.

Kako pokušavate da problem rešite? Neko se upornije moli Bogu za pomoć i možda zaključuje da treba učini još veći napor u rešavanju problema. Neko drugi možda misli: Možda i ne mora da se gleda tako uskogrudo? Tada on nastavlja da neke stvari prihvata slobodnije i oseća se slobodnim. Opet, neko drugi sasvim odbaci veru i možda se nakon toga zaista i oseća bolje. Problem je jedino u tome što su ta naizgled dobra rešenja, u stvari pogrešna, jer će loš kraj doći pre ili kasnije. Pravi način za rešenje problema je božanske propise shvatiti sasvim ozbiljno jer su oni svi dati za naše dobro iz ljubavi Božje. Ali za to nam je potrebna sila Božja. Pravi način je živeti u sili Duha Svetoga jer se tada povećava radost, motivacija, snaga, duhovna plodnost i dolazi pobeda. (Više o tome u „Poslušnost kroz Isusa”)⁴⁵

Glavni problem

Mislim da smo prepoznali da je pravi problem uglavnom u vezi sa telesnim hrišćanstvom. Da li nam je korak po korak sve jasnije zašto Isus ne želi da ima mlake hrišćane? Oni sami nemaju život u punini, koji Isus želi da nam dâ. A pored toga, oni su loš primer drugima, mnogi – možda čak najveći broj njih – čak nisu ni svesni toga. Problem je mnogo ozbiljniji nego što mi to možemo i da pretpostavimo.

„Mlaki hrišćani su gori od nevernika; njihove varljive reči i neobavezni stavovi zavode mnoge sa pravog puta.”⁴⁶

45 *Ostati u Isusu*, „Poslušnost kroz Isusa”, 4. glava, str. 88.

46 *EGW Letter 44*, 1903, zitiert in *Adv. Bible Commentary*, Vol. 7, 963 u vezi sa Otkrivenjem 16–3,15.

Moguće okolnosti za nastajanje telesnog hrišćanstva

Možda postoje sledeće okolnosti ili osnove koje vode ka telesnom hrišćanstvu:

1. Nepoznavanje – Premalo smo se bavili problemom „Živeti sa Svetim Duhom“, ili nismo pronašli ključ ka praktičnoj primeni.
2. Neverovanje ili slaba vera – Ispunjenje Svetim Duhom zahteva kao preduslov potpuno predanje Isusu Hristu. Ovo predanje se takođe ne može postići zbog neznanja, ali takođe i iz straha da će nas Gospod voditi drugačije nego što bismo mi to želeli. To opet znači da nemamo dovoljno poverenja u Božju ljubav i Njegovu mudrost.
3. Pogrešno shvatanje – Neko može da misli da je ispunjen Svetim Duhom iako zaista nije, ili ne dovoljno. Izgleda da je to glavni problem. (Više o tome, na sledećoj stranici, pod naslovom: „Zašto da se molim za Svetog Duha ako sam već ispunjen njime?“ – Kako rešiti prividnu suprotnost?)
4. Prezaposlenost – Čovek je toliko zaposlen, da misli da nema vremena za negovanje odnosa sa Hristom. Ili si obezbedi vreme, ali nikada ne uspe da postigne pravu vezu sa Bogom.
5. Prikriveni gresi – Možda postoji nedostatak želje i volje da se popravi nešto loše što je već učinjeno, a to deluje kao kratki spoj. To znači da ne postoji veza sa silom Božjom.
6. Ponašanje koje se pretežno oslanja na osećanja.

U reči Božjoj piše: „*A pravednik živeće od vere.*“ (Jevrejima 10,38a) Da li donosim svoje odluke na osnovu poverenja u Boga ili po svojim osećanjima? Sledeće reči Rože Mornoa (Roger Morneau) na mene su ostavile veoma dubok utisak: „Zli duhovi ohrabruju ljude da se više oslanjaju na svoja osećanja nego na Hristove reči i da ne slušaju Njegove proroke. Ne postoji nijedan drugi sigurniji put kojim bi zli duhovi mogli da preuzmu vlast nad životima ljudi, a da oni sami ne primete šta se ustvari događa.“⁴⁷

47 Roger Morneau, *Eine Reise in die Welt des Übernatürlichen* (Zürich), 38.

Zašto da se molim za Svetog Duha ako sam već ispunjen Njime?

S jedne strane, Sveti Duh nam je dat da u nama boravi, a sa druge strane, potrebno je da se stalno u veri molimo za Njega. Kako se rešava ova prividna protivrečnost?

S jedne strane:

Isus je rekao u Jovanu 14,17: „A vi ga [Duha Svetoga] poznajete, jer u vama stoji, i u vama će biti.” Dela apostolska 2,38 objašnjavaju: „Pokajte se, i da se krstite svaki od vas [...] i primićete dar Svetog Duha.”

S druge strane:

Isus je takođe rekao u svojoj pouci o molitvi u Luki 11,9–13 (Čarnić): „Molite i daće vam se; [...] koliko će više Otac nebeski dati Duha Svetoga onima koji ga mole.” Efescima 5,18: „Nego se još ispunjavajte duhom.” Na osnovu grčkog teksta, ovde se u oba slučaja misli na stalnu molitvu.

Rešenje:

E. G. Vajt je napisala: „Ipak, delovanje Svetog Duha uvek je u skladu sa pisanom rečju. Kao što je to u svetu prirode, tako je i u duhovnom svetu. Život u prirodi se iz časa u čas održava božanskom snagom; ipak, on se ne događa nekim neposrednim čudom, već upotrebom blagoslova stavljenih na dohvat našoj ruci. Tako se i duhovni život održava upotrebom onih sredstava koja nam providenje stavlja na raspolaganje. Ukoliko Hristov sledbenik želi da uzraste u 'čoveka savršena u meru rasta visine Hristove' (Efescima 4,13) mora da jede od hleba života i pije od vode spasenja. On mora da straži, da se moli, da u svemu sluša pouke koje mu Bog daje u svojoj reči.”⁴⁸

Mi smo dobili svoj život pri rođenju i to za ceo vek. Da bi se taj život i održao potrebno je jesti, piti, kretati se itd. Isto tako je i sa duhovnim životom. Dobili smo Svetog Duha pri krštenju vodom i Duhom (novorođenje), čime taj duhovni život ostaje u nama celog našeg veka. Da bi se taj duhovni život i održao neophodno je da se hranimo duhovnim

48 E. G. V., *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, Preporod Beograd, 2004, str. 199 (284.285).

namirnicama koje je Bog predvideo za nas: Svetim Duhom, Božjom reči, molitvom, svojim svedočanstvom, itd. Isus je rekao u Jovanu 15,4 (Čarnić): „Ostanite u meni i ja ću ostati u vama.“ Uz to, E. G. Vajt kaže: „Biti u Hristu znači stalno primati Njegovog Duha, znači život potpunog predanja Njegovoj službi.“⁴⁹ Zato je potrebno da se svakodnevno u veri molimo za Svetog Duha i da se svakog jutra potpuno predamo Bogu za svime što jesmo i što imamo.

Gde se ja nalazim?

Zar sada nije najvažnije da ustanovim kojoj grupi ja pripadam? Gde se nalazim? Kada je moja majka bila dvadesetogodišnjakinja, na pitanje jednog gospodina o ulozi Boga u njenom životu ona mu je odgovorila da ona nema interes za religiju. A on ju je onda zapitao: „A ako biste noćas umrli?“ Ovo pitanje ju je bolno pogodilo, ali je delovalo jako dobro: ono ju je dovelo do toga da se odluči za Isusa i Njegovu crkvu. Možda će i tebi pomoći pitanje.

Pretpostavimo... ti umreš danas... (srčani udar, udes?) Da li si sada siguran u večni život sa Isusom Hristom? Nemoj da ostaneš u neizvesnosti.⁵⁰

Radi se o životnoj sreći

Bio sam ozbiljno uplašen kada sam prepoznao čitav opseg problema – nedostatak Svetog Duha. Razmišljao sam i molio se, da li da sledeći pasus unesem u tekst ili ne. Usudio sam se da to učinim, jer se radi o nečijoj životnoj sreći, njegovom večnom životu i njegovom uticaju, posebno u braku i porodici uopšte, kao i u crkvi i na poslu. Ne znam na koga se to odnosi, ali želim da pomognem svakome ko se oseća po-

49 E. G. V., *Čeznja vekova*, Preporod Beograd, 2011. god. str. 676) .587)

50 Die direkte Antwort auf dieses Problem ist der Andreasbrief Nr. 13, „Ergreife das Leben“ (6 Seiten A5), beziehbar bei Wertvollleben, Im Kiesel 3, D-73635 Rudersberg/Württ. Tel. 0049 (0)7183 – 3099847 E-mail: info @wertvollleben.com

gođenim, jer sam i ja dobio pomoć. Veoma je važno, da svako ko je telesan, to svoje stanje i prepozna, inače ga ne može promeniti uz pomoć Božju. U svojoj ljubavi, Bog želi da nas bogato blagoslovi svojim darovima, kroz bliski odnos sa Isusom Hristom, preko Svetog Duha. Time se izbegava veliki gubitak i doživljava neizmeran blagoslov. A divno saznanje se ogleda u tome da tu situaciju možemo izuzetno brzo da promenimo uz Božju pomoć. (Opširnije o tome u 3. i 5. glavi.)

Problem telesnosti u hrišćanstvu napomenut je u Bibliji pod različitim pojmovima. Pojedinačne grupe i pojedinci u tim grupama mogu imati različita težišta delovanja, ali je osnovni problem uvek isti:

- ▶ telesni – „*Ali vi ne živite po telu, nego po duhu, ako Božji Duh zaista prebiva u vama. Ali ako neko nema Hristov Duh, taj nije Hristov.*” (Rimljanima 8,9; NSP – Metafizika 2010; v. Rimljanima 8,1–17; 1. Korinćanima 3,1–4; Galatima 5,16–21)
- ▶ ludi – parabola o deset devojaka (Matej 25,1–13); „Stanje crkve, predstavljeno ludim devojkama je takođe označeno Laodikejom.”⁵¹
- ▶ mlaki – poruka Laodikeji (Otkrivenje 3,14–21); „*Da si barem hladan ili vruć.*” (Otkrivenje 3,15b; NSP –Metafizika 2010) Zar nije zaprepašćujuće to da Isus daje prednost hladnima nad mlakima? Koji je njegov razlog za to? „Mlaki hrišćani [a to smo mi ako ne živimo život potpunog predanja Hristu] gori su od nevernika; njihove varljive reči i neobavezni stavovi zavode mnoge sa pravog puta. Neverni pokazuje ‘svoju zastavu’
– pokazuje gde pripada, a mlaki hrišćanin zavodi obe strane. On nije ni dobar svetski čovek, a ni dobar hrišćanin, i sotona ga koristi za delo koje neko drugi ne može da obavi.”⁵²

51 Ellen G. White in Review and Herald, 19.8.1890, zitiert in Le Roy E. Froom, *Das Kommen des Heiligen Geistes*, (Müllheim 1995), 244.

52 Ellen G. White, *Letter 44*, 1903, zitiert in *Adventist Bible Commentary*, Vol.7, 963 zu Offb 3, 15.16.

- ▶ nije nanovo rođen – ili nije ostao u tome; (Jovan 3,1–21) „Novorođenje je jedno retko iskustvo u ovom vremenu. A to je osnovni razlog što imamo toliko poteškoća u našim crkvama. Mnogi koji prihvataju Hristovo ime su ne posvećeni, nisu se posvetili Bogu. Oni su kršteni, ali žive „sahranjeni“. Njihovo ja nije umrlo, i zbog toga nisu ustali sa Hristom u novi život⁵³
- ▶ providnost – „*imaju obličje pobožnosti, ali su se odrekli njene sile [Svetog Duha]*“ (2. Timotiju 3,5; Čarnić); Na to je Artur Danijels (Arthur G. Daniells) napisao: „[...] Formalizam je nešto što je izuzetno varljivo i uništavajuće. On je prikriiven, nepredvidiv greben na kome je crkvi kroz vekove često pretila opasnost da se razbije. Pavle nas uči i upozorava, da je ‘obličje pobožnosti’ (2. Timotiju 3,5) bez sile Božje [bez ispunjenja Svetim Duhom] jedna od opasnosti poslednjeg vremena, i upozorava nas da se okanemo tog udobnog i samoprevarnog stava.”⁵⁴

Uz to možemo da pribrojimo i šokantne izjave u delima Duha proroštva:

- ▶ veoma, veoma mali broj – „U svom snu videla sam stražara koji je stajao na ulazu jedne velike zgrade, koji je pitao svakoga ko je hteo da uđe u zgradu: ‘Da li si primio Svetog Duha?’ Stražar je u svojoj ruci držao merila i dozvoljavao ulaz samo veoma malom broju ljudi [...]”⁵⁵

Nije spreman čak ni jedan od dvadeset – „Na žalost moram da saopštim crkvi jednu veoma ozbiljnu vest, da čak ni jedan od dvadeset članova koji su upisani u crkvene knjige, nije spreman da sada ode sa ove zemlje. On bi bio bez Boga i bez nade na ovom svetu isto kao i svaki drugi grešnik.”⁵⁶

53 Ellen G. White, MS 148, zitiert in *Adv.entist Bible Commentary*, Vol. 6, 1075, „Many buried alive“.

54 A. G. Daniells, *Christus unsere Gerechtigkeit* (Hamburg, 1962), 20.

55 Ellen G. White, *Für die Gemeinde geschrieben*, Band 1, 114 / *Selected Messages*, Vol. 1, 109 – 1SM109.2 (egwwritings.org).

56 Ellen G. White, *Im Dienst für Christus*, 52/*Christian Service*, 21.1 (egwwritings.org)

- ▶ Zašto tako pospano? „Zašto su Hristovi borci tako pospani i tako ravnodušni? Zato što imaju tako malo prave veze sa Hristom; zato što im Njegov Duh potpuno nedostaje.“
- ▶ velika opasnost – „Ne želim da trošim mnoge reči na to koliko može biti kratak i nesiguran naš život. Velika je opasnost, koju mnogi potcenjuju, držati se čvrsto grešnog života i ne poslušati upozoravajući glas Svetog duha.“⁵⁷ Koji je osnovni greh? „Dakle što ne veruju mene.“ Znak da zaista verujemo Isusu i imamo poverenje u Njega sastoji se od toga da Mu se potpuno poverimo. Tu se radi o našem potpunom predanju, i spremnosti da Ga sledimo u svemu.

Naglašavam još jednom: usudio sam se da ovaj pasus unesem jer se radi o našoj ličnoj životnoj sreći i o našem večnom životu. Ali, takođe, i o našem uticaju, posebno u našem braku, u porodici i u crkvi.

Mnoštvo pitanja

Odlučujuće pitanje je – da li si ispunjen Svetim Duhom? Koje pretpostavke su za to neophodne? Koje pozitivne rezultate ima život sa Svetim Duhom? Šta ako čovek u zabuni smatra da je ispunjen Svetim Duhom?

Zahvalnost za impulse

Zahvalimo svom Gospodu što se sada sve više bavimo probuđenjem. Smatram da naš divni i veliki Bog ima dovoljno razloga da nam baš sada kroz Svetog Duha daje impulse za probuđenje.

Mogu li tome da pripadaju sledeći razlozi?

- ▶ On želi da nam pomogne u našim nedostacima i da nas izvede iz našeg laodikejskog stanja.

57 Ellen G. White, *Der bessere Weg zu einem neuen Leben* (Neuauflage 2009; früher: *Der Weg zu Christus*, 32, zitiert in Studienanleitung-Standardausgabe vom 26.11.2014 / *Steps to Christ*.

- ▶ On želi da nas pripremi za skori Hristov dolazak i za posebno vreme koje mu prethodi.
- ▶ On želi da preko onih koji drže Božje zapovesti i imaju svedočanstvo Isusovo (Otkrivenje 12,17; Čarnić) i veru u Isusa (Otkrivenje 14,12; Čarnić) pokrene završno veliko probuđenje u svetu (Otkrivenje 18,1–2).

Zahvalimo se Bogu takođe za to da svaki telesni hrišćanin veoma brzo može da postane duhovni. I da svako ko živi vođen Svetim Duhom, može da raste u punini. Na kraju ove glave, izneću jedno iskustvo.

Nova motivacija i unutrašnja radost

„Jedna sestra mi je dala brošuru ‘Koraci ka ličnom probuđenju’. Njen sadržaj je na mene ostavio veoma dubok utisak. Takvo nešto sam dugo tražila, i sada sam ga konačno pronašla. Počela sam da svoj verski život dovodim u red, i tek tada sam primetila da moram da učinim još nešto: sasvim sam se predala Isusu. Od tada me je Gospod budio rano svakog jutra i poklanjao mi tiho vreme molitve. Onda sam počela da proučavam svakodnevno po jedan deo iz knjige 40 dana [...] primetila sam sasvim jasno da moj odnos sa Isusom izuzetno dobro napreduje. Postajao je sve dublji i poverljiviji. Sveti Duh je radio na mom srcu. Nakon 40 dana sam počela sa proučavanjem knjige br. 2, 40 dana [...] U međuvremenu sam obe knjige detaljno proučila četiri puta. I ne mogu više drugačije nego da se svakodnevno molim za zajednicu sa Bogom. I delovanje je veličanstveno, jer nova motivacija i unutrašnja radost ne mogu ostati nezapaženi. Za to vreme sam imala mnoga divna iskustva. Takođe sam tražila mogućnosti da to što me ispunjava mogu da podelim i sa drugima. Uska veza sa Isusom nam ukazuje da su mnoge stvari u životu nevažne, a nepotrebne brige jednostavno nestaju. Želim i molim se da i mnoga druga braća i sestre dožive jedno takvo iskustvo.” H. S.

NAŠI PROBLEMI SU REŠIVI

Kako možemo doći do radosnog i jakog hrišćanstva?
Kako Sveti Duh ispunjava naš život?

U paraboli o čokotu Isus je rekao:

„Ostanite u meni i ja ću ostati u vama.” (Jovan 15,4; Čarnič). Šta to znači? „To znači (kao prvo) stalno primanje njegovog Duha, (kao drugo) život bezrezervnog predanja njegovoj službi.”⁵⁸

Ovo dvodelno Božje rešenje za naš osnovni problem istovremeno je put ka srećnom hrišćanstvu. Zašto? Isus je na ove reči rekao: *„Ovo sam vam rekao da moja radost bude u vama i da vaša radost bude potpuna.”* (Jovan 15,11; Novi zavet, prevod WBTC) Kroz ova dva koraka (stalno primanje Njegovog Duha i bezrezervno predanje) Hristos živi u nama, a to je put i način za život u savršenoj radosti. Kološanima 1,27 govori o bogatstvu slave: Hristos u vama.⁵⁹ Zar nije značajno da je Isus ovu parabolu o čokotu uneo u obećanje o Svetom Duhu u Jevanđelju po Jovanu 14 i 16, gde govori o delovanju Svetog Duha?

Dakle, odlučujuće je da se mi (po pravilu) svakodnevno posvećujemo Bogu, i to sa svime što jesmo i što imamo, i da još uz to svakodnevno u veri molimo za ispunjenje Svetim Duhom, i da Ga primamo.

58 Više o ovome u brošuri: Helmut Haubajl, „Ostati u Isusu”, 3. glava.

59 Više o ovome u brošuri: Helmut Haubajl, „Ostati u Isusu”, 3. glava.

Zašto je svakodnevno predanje našeg života Isusu neophodno?

Isus je rekao: „Ako neko hoće da ide za mnom, neka se odrekne sebe, neka uzme svoj krst, neka ga nosi svaki dan i neka ide za mnom.” (Luka 9,23; NSP – Metafizika, 2010)

Isus je rekao da je naše sledbeništvo delo koje se obavlja svakodnevno. Odreći se samoga sebe znači predati vlast nad celim našim životom Isusu. Nositi krst ne znači da ćemo svakog dana imati poteškoće. S jedne strane znači svakodnevno se odreći svoga ja i radosno i dobrovoljno se u svemu pokoriti Isusu – na isti način na koji je to Pavle rekao za sebe: „*Ja umirem svaki dan.*” (1. Korinćanima 15,31; Čarnić) Ako je neko u Hristovo vreme nosio krst, onda je on bio osuđen na smrt i išao je na gubilište. Dakle, ovde se radi o svakodnevnom obnavljanju našeg osnovnog predanja (posvećenja) Isusu Hristu. S druge strane, radi se o tome da prihvatimo poteškoće koje se mogu pojaviti u životu Isusovog sledbenika.

Da ponovimo važnu misao: svoj telesni život smo primili pri rođenju, i da bismo održali život, snagu i zdravlje, mi u normalnim uslovima jedemo svakodnevno. Duhovni život smo primili pri ponovnom rođenju i da bismo i njega održali u duhovnoj snazi i zdravlju, isto tako je neophodno da se svakodnevno brinemo o unutrašnjem čoveku. A ako se to ne dogodi, kako u telesnom tako i duhovnom životu, oslabićemo ili ćemo se razboleti, ili čak umreti. Kao što ne možemo da se nahranimo u telesnom životu, isto tako ne možemo da primamo ni Duha Svetoga za zalihu.

Za to u Delima apostolskim postoji jedno dragoceno uputstvo: „Kao što je u svetu prirode, tako je i u duhovnom svetu. Život u prirodi iz časa u čas se održava božanskom snagom; ipak, on se ne odvija nekim neposrednim čudom, već upotrebom blagoslova stavljenih na dohvat našoj ruci. Tako se i duhovni život održava upotrebom onih sredstava koja nam providenje stavlja na raspolaganje.”⁶⁰

60 E. G. V., *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, Preporod, Beograd, 2004, str. 284) 199,285).

I citat iz knjige Čežnja vekova takođe je ostavio na mene dubok utisak: „Mi, iz dana u dan, treba da sledimo Hrista. Bog ne poklanja pomoć za sutra.”⁶¹

E. G. Vajt je napisala:

„Da bismo sledili Isusa, osnovni zahtev koji se postavlja pred nas je da budemo obraćeni celim srcem i da to obraćenje svakodnevno obnavljamo.”⁶² „Ako je naše predanje pri obraćenju bilo potpuno i bezuslovno, to nam ništa ne koristi ako ga svakodnevno ne obnavljamo.”⁶³ „Posvetite ujutro sebe Bogu; neka vam to bude prvi posao. Neka vaša molitva bude: 'Uzmi me, o Gospode, da potpuno budem Tvoj! Sve svoje planove stavljam pred Tvoje noge. Upotrebi me danas u svojoj službi. Budi sa mnom, i neka se celo moje delo obavlja u Tebi!' Tako treba da bude svakoga dana. Svakog jutra posvećujte sebe Bogu za taj dan. Iznesite Mu sve svoje planove, da Njegovo Proviđenje pokaže da li ih treba sprovesti ili odbaciti. I tako ćete, iz dana u dan, svoj život predavati u Božje ruke; tako će se vaš život oblikovati da bude sve sličniji Hristovom životu.”⁶⁴ Moris Venden (Morris Venden) napisao je:

„Ako nisi do sada shvatio nužnost svakodnevnog obraćenja, sada to saznanje može da dovede do pravog prodora u tvom životu.” E. G. Vajt garantuje: „Ako tražiš zajednicu sa Hristom i svaki dan se obratiš, [...] sve tvoje žalopojke će umuknuti, sve tvoje poteškoće će nestati, a svi zbunjujući problemi koji su pred tobom biće rešeni.”⁶⁵

Ostati kod Isusa i to kroz svakodnevno obnavljanje našeg predanja, isto je tako važno kao i ono prvobitno dolaženje k Njemu.

Moris Venden (Morris Venden) piše dalje:

61 E. G. V., *Čežnja vekova*, Preporod, Beograd, 2011, str. 261 (313,314).

62 Francis D. Nichol (Hrg.), *Adventist Bible Commentary*, Vol. 1 (Hagerstown, 1976), 1113.

63 Ellen G. White, *Review and Herald* (www.egwwritings.org), 6. jan. 1885.

64 E. G. V., *Put Hristu*, Preporod, Beograd 1997, str 56, 57.

65 Morris Venden, *95 Thesen über die Erlösung aus dem Glauben* (Lüneburg, 2009), 72 / *95 Theses on Righteousness by Faith* (PPPA, 2003)

„Svakodnevna veza sa Hristom vodi ka stalnom predanju – tako da se svakog momenta oslanjamo na njega.”⁶⁶

Možemo biti sigurni: ako svoj život svakoga jutra svesno predamo Isusu, mi time činimo ono što On želi, jer je On rekao: „*Hodite k meni [...]*” (Matej 11,28) i „*Onoga koji dođe k meni neću oterati.*” (Jovan 6,37; NSP – Metafizika 2010)

Gospod je spreman da učini velike stvari za nas. Čime?

„Mi ne možemo da izvojujemo pobedu svojom brojnošću, nego samo potpunim predanjem Isusu. Treba da idemo u njegovoj sili i u poverenju prema silnom Bogu Izrailjevom.” (prema Zahariji 4,6) „*Ne vojnom silom ni snagom, već mojim Duhom.*” (Zaharija 4,6; NSP – Metafizika 2010)

Veliki uticaj koji Bog može da učini kroz nas ako živimo životom potpunog predanja, Džon Vesli (John Wesley) opisao je na ovaj način: „Bog može sa jednim čovekom koji Mu se obavezao 100% da učini više nego sa celom armijom ljudi koji su Mu se obavezali 99%.”⁶⁷

E. G. Vajt je napisala:

„Samo oni koji žele da postanu Hristovi saradnici, samo oni koji će reći – Gospode, sve što imam i što jesam pripada Tebi – biće priznati za Božje sinove i kćeri.”⁶⁸ „Svi koji posvete dušu, telo i duh Bogu, neprekidno će dobijati nove darove telesne i umne sile. [...] Sveti Duh daje svoje najbolje snage da rade u srcu i u umu. Božja blagodat proširuje i umnožava njihove sposobnosti i sve savršenstvo božanske prirode pridružuje im se u delu spasavanja duša. Saradnjom sa Hristom savršeni su u Njemu i osposobljeni da [uprkos svojoj ljudskoj slabosti, u Nemačkom prevodu – prim. prev.] u svojoj ljudskoj slabosti čine dela Svemogućega.”⁶⁹

66 Isto, 17.

67 S. Joseph Kidder, *Anleitung zum geistlichen Leben* (Andrews University), PPP Folie 14.

68 E. G. V., *Čežnja vekova, Preporod*, Beograd, 2011, str. 447 (523).

69 E. G. V., *Čežnja vekova, Preporod*, Beograd, 2011, str. 716 (827.828).

Zašto je potrebno da se svakodnevno molimo za ispunjenje Svetim Duhom?

Molitva za ispunjenje Svetim Duhom je molitva Isusu da ostane kod mene. Jer On stanuje u meni kroz Svetog Duha. Ali zašto svakodnevno?

Isus nam je dao odgovarajući primer. E. G.Vajt je napisala: „Za posvećenog Božjeg saradnika uzvišena uteha krije se u saznanju da je čak i Hristos u vreme svog života na zemlji, svakoga dana tražio od Oca sveže zalihe neophodne blagodati, [...] Njegov primer je zalog da će iskrena, istrajna molitva Bogu u veri – veri koja stvara potpunu zavisnost od Boga i neograničeno posvećenje Njegovom delu – biti dovoljna da ljudima osigura pomoć Svetoga Duha u borbi protiv greha.”⁷⁰

Ako je ovo bila Isusova svakodnevna potreba, onda je ona za nas mnogo važnija.

U 2. Korinćanima zapisana je jedna važna rečenica: „[...] onaj unutrašnji [čovek] obnavlja se iz dana u dan.” (2. Korinćanima 4,16; NSP – Metafizika 2010)

Čime se postiže ovo svakodnevno unutrašnje obnavljanje? Prema Efescima poslanici, Svetim Duhom: „*Da po bogatstvu svoje slave svojim Duhom osnaži vaše unutrašnje biće, da se Hristos, kroz veru, nastani u vašim srcima; da u ljubavi ukorenjeni i utemeljeni [...] da se ispuniti do sve Božje punine.*” (Efescima 3,16.17.19; Novi zavet, prevod WBTC)

Iz toga proizlazi:

- ▶ Po pravilu je neophodno svakodnevno se moliti za ispunjenje Svetim Duhom.
- ▶ Time Hristos stanuje u nama.
- ▶ On nam daje snagu prema bogatstvu svoje slave za našeg unutrašnjeg čoveka. Snaga Božja je natprirodna snaga.
- ▶ Time se ljubav Božja izliva u naša srca.
- ▶ I On je put ka životu u „punini Božjoj” (v. Jovan 10,10; Kološanima 2,10)

70 E. G. V., *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, Preporod, Beograd, 2004, str. 37, 38 (56).

Još jedan dragocen tekst nalazimo u Efescima poslanici: „*Nego se punite duhom.*“ (Efescima 5,18; Čarnić) Potrebno je da obratimo pažnju na to da je ovo više od jednog saveta

– to je Božja zapovest. Naš Bog očekuje od nas da želimo da živimo po Svetom Duhu. Stručnjaci za grčki jezik objašnjavaju da ovaj, tekst u stvari, tačno citiran glasi: „*ispunjavajte se stalno i uvek iznova Duhom.*“ (Ovde sam citirao Johanesa Magera [Johannes Mager]).⁷¹

U Biblijskoj pouci o tome piše:

„Krštenje Svetim Duhom znači biti potpuno pod uticajem Svetog Duha, potpuno ‘ispunjen Duhom’. (Efescima 5,18) To nije iskustvo ‘jednom i zauvek’ već ono koje je potrebno stalno obnavljati.“ Ovu potrebu Pavle posebno naglašava kroz vremenski oblik grčkog glagola ispuniti.⁷² (v. dragoceni dodatak u vezi sa Efescima 5,18. u dodatku na str. 129. i 130)

To piše Apostol Pavle Efescima u 5. glavi, iako je u 1,13 napisao: „*I preko njega ste, kad ste poverovali, bili zapečaćeni obećanim Svetim Duhom.*“ (NSP – Metafizika 2010) Dakle, Efesci su dobili Svetog Duha. Ipak je za njih postojala nužnost da „*jačaju u njegovom Duhu.*“ Dalje piše: „*ispunjavajte se Duhom*“ i „*ispunjavajte se stalno i uvek iznova Duhom*“.

E. G. Vajt je napisala:

„Svaki saradnik Božji treba da se svakodnevno moli za ispunjenje Svetim Duhom.“⁷³ „Da bismo imali Hristovu pravdu, neophodno je da se pod uticajem Svetoga Duha svakodnevno menjamo, samo tako možemo postati učesnici u Božanskoj prorodi.“⁷⁴

Na drugom mestu nam Gospod preko nje kaže: „Ko se oseća dimutim od Svetog pisma, Reči Božje, i želi da sledi Njegovo učenje, mora svakodnevno [dodatno] da nauči, dnevnu [novu] revnost i dobiju novu duhovnu silu, koja stoji na ras-

71 Werner E. Lange (Hrg.), *Unser größtes Bedürfnis* (Lüneburg, 2011), 42.

72 Biblijska pouka, Isusove pouke, od 17.7.2014.

73 Werner E. Lange (Hrg.), *Unser größtes Bedürfnis* (Lüneburg, 2011), 50.

74 E.G.White, *Selected Messages 1, Seite 374.1 und RH Nov.1, 1872 par.2* (ewgwritings.org).

polaganju svakom pravom verniku darom Svetog Duha.”⁷⁵ Dalje kaže: „Mi, iz dana u dan, treba da sledimo Hrista. Bog ne poklanja pomoć za sutra.”⁷⁶

A na drugom mestu piše. „Nama je potrebna stalna veza sa božanskim Pomoćnikom da bismo uopšte mogli napredovati. Možda posedujemo određenu meru Božjeg Duha, ali je potrebno molitvom i verom stalno težiti ka većem udelu Duha.”⁷⁷

Našao sam takođe i sledeću silnu reč: „Tebi je potrebno svakodnevno krštenje ljubavlju, koje je u vreme apostola sve povezivalo kao jedno srce i jednu dušu.”⁷⁸

Rimljanima 5,5 pokazuje nam da je ljubav Božja kroz Svetog Duha izlivena u naša srca. Isto nam se govori i u Efescima 3,17. Svakodnevno krštenje Duhom (ispunjenje Svetim Duhom) istovremeno deluje i kao svakodnevno krštenje ljubavlju (ispunjenje Božanskom ljubavlju – agape). Uz to, prema Galatima 5,16. i Rimljanima 8,2 postaje jasno da se time lomi i sila greha.

Značaj ličnog bogoslužjenja

Kakav značaj ima lično Bogoslužjenje, ako je toliko važno, da se svakodnevno predajemo Isusu i svakodnevno molimo za ispunjenje Svetim Duhom?

Ja sam naveo tekstove i citate koji nam pokazuju da se naš unutrašnji čovek od dana do dana obnavlja. To baca jasno svetlo na veliki značaj našeg svakodnevnog ličnog bogoslužjenja.

Temelj ukupnog Bogoslužjenja u hramu bilo je prinošenje jutarnjih i večernjih žrtava. U subotu je prinošena i još jedna dodatna žrtva (4. Mojsijeva 28,4.10). Kakav značaj ima žrtva?

„Žrtva je bila utelovljenje potpunog predanja grešnika Bogu. Tu čovek ne zadržava ništa za sebe, sve pripada Bogu.”⁷⁹

75 Ellen G. White, *Das Wirken des Heiligen Geistes* (Lüneburg, 2006), 260.

76 E. G. V., *Čežnja vekova*, Preporod, Beograd, 2011, str. 261 (313,314).

77 Ellen G. White, *Das Wirken des Heiligen Geistes* (Lüneburg, 2006), 243.

78 Ellen G. White, *Das Wirken des Heiligen Geistes* (Lüneburg, 2006), 243.

79 Fritz Rienecker, *Lexikon zur Bibel* (Wuppertal, 1964), 1017

„Vreme određeno za jutarnju i večernju žrtvu smatrano je svetim vremenom, pa je u celom Jevrejskom narodu poštovano kao vreme bogoslužjenja. [...] U ovom običaju hrišćani mogu da nađu uzor za svoje jutarnje i večernje molitve. Iako Bog osuđuje formalističke običaje i ceremonije, kojima nedostaje duh pravog bogoslužjenja, s velikim zadovoljstvom gleda na one koji Ga vole i koji se ujutru i uveče saginju pred Njim tražeći oproštaj za grehe i upućujući Mu svoje molbe da dobiju neophodne blagoslove.”⁸⁰

Da li smo primetili da su svakodnevna bogoslužjenja povezana sa subotom osnova duhovnog života? Da li nam to dodatno objašnjava da se tu radi o svakodnevnom predanju Isusu Hristu, koji je pozvan da stanuje u nama, kroz Svetog Duha?

Dati Bogu svakog dana prvenstvo ispred svega drugog najvažniji je duhovni princip. Isus je rekao u propovedi na Gori blaženstva:

„Tražite pre svega carstvo Božje i njegovu pravdu, a sve ostalo će vam se dodati.” (Matej 6,33; NSP–Metafizika 2010)

Carstvo Božje znači sada imati Hrista u srcu. Radi toga je nužno svakodnevno predanje i svakodnevna molba za Svetog Duha u našem vremenu koje nasamo provodimo sa Bogom. Kada jednom budemo stajali pred Bogom, odlučujuće pitanje biće: da li smo držali i održali spasonosni lični odnos sa Isusom (Jovan 15,1– 17)? Zar i ti takođe nemaš čežnju za većim ispunjenjem Duhom kroz veru?

Ko ne provodi uopšte, ili retko provodi, svoje tiho vreme nasamo sa Gospodom, ili nedovoljno odžava svoje lično bogoslužjenje, u tom slučaju će možda samo jednom sedmično biti duhovno ojačan na javnom bogoslužjenju. To je slično tome kao kada bi neko jeo samo jednom sedmično. Zar nebi bilo besmisleno hraniti se jednom sedmično? Da li to znači da je svaki hrišćanin koji ne održava svoje lično bogoslužjenje telesan?

80 E. G. V., *Stvaranje, Patrijarsi i proroci*, Preporod, Beograd, 2001, str. 317 (353.354).

Ako ostane u takvom stanju, onda bi to značilo upravo to da on nije spasen. Ako smo telesni, lično Bogoslužjenje treba da nam bude obavezna vežba. A ako smo duhovni, ono nam sve više i više prerasta u osnovnu potrebu.

„Da bismo imali Hristovu pravdu, neophodno je da se pod uticajem Svetoga Duha svakodnevno menjamo, samo tako možemo postati učesnici u božanskoj prirodi.“

Pre više godina sam pročitao džepnu knjigu „Bio sam gangster“, autora Džima Vausa (Jim Vaus). On je bio kriminalac koji se obratio i koji je bez izuzetaka priznao sve svoje grehe – npr. krivokletstvo, krađe itd. On je pritom doživeo da se Bog izvanredno umeša u njegov život. To je ostavilo na mene dubok utisak i rekao sam sebi: „Meni je dobro u svakom pogledu, ali nemam takva iskustva.“ U jednoj molitvi sam tada rekao Gospodu: „Oče nebeski, i ja želim da priznam sve svoje grehe, za koje znam i koje ćeš mi ti još pokazati. Osim toga, ustajću u buduće sat vremena ranije da bih se molio i čitao iz Biblije. I onda želim da vidim da li ćeš se umešati i u moj život“

Neka je slava i hvala Bogu, koji se umešao i u moj život. Od tog vremena je moje posebno jutarnje Bogoslužjenje povezano sa subotom temelj mog života sa Bogom.

Svakodnevnim predanjem Bogu i stalnim ispunjenjem Svetim Duhom naš se život pozitivno menja. To se događa na našem Bogoslužjenju.

Obožavanje u Duhu i istini

Naša velika potreba je obožavanje Boga. U poslednjoj Božanskoj poruci čovečanstvu radi se o klanjanju Stvoritelju nasuprot klanjanju zveri (Otkrivenje 14,6–12). Spoljašnji znak obožavanja Boga je subota (klanjanje Stvoritelju). Unutrašnji stav obožavanja prikazan nam je u Jovanovom Jevanđelju: „*Ali dolazi čas, i već je tu, kada će pravi obožavaoci moliti Oca duhom i istinom, jer Otac traži takve da Mu se mole. Bog je Duh, i oni koji Mu se mole moraju Mu se moliti duhom i istinom.*“ (Jovan 4,23–24; NSP – Metafizika 2010)

Moliti se u duhu sigurno znači svesno obožavanje, ali takođe i ispunjenje Svetim Duhom. Moliti se u istini znači živeti život potpunog predanja Isusu, jer je On personalizovana istina. Isus je rekao: „*Ja sam [...] istina.*“ (Jovan 14,6) To takođe znači kroz Isusovo stanovanje u nama živeti po reči Božjoj i po Njegovim propisima jer je On rekao: „*Reč je tvoja istina.*“ (Jovan 17,17b) Psalam 119,142: „*Zakon je tvoja istina.*“ Ako mi sada ne živimo život obožavanja Boga, da li nam onda ne preti opasnost da u odlučujućem trenutku zatajimo? To će biti veliki problem za telesne hrišćane.

Mislim da svi mi želimo da napredujemo uz Božju pomoć i stičemo veća saznanja. Možda je za neke sledeće manjkavo viđenje bilo prepreka njihovom napredovanju.

Krštenje i Sveti Duh

Neki misle da su ispunjeni Svetim Duhom jer su kršteni, i time je onda sve u redu i nije ništa više neophodno. D. L. Moody (Moody) je napisao o tome sledeće reči: „Veliki broj ljudi misli, kad su već jednom bili ispunjeni Svetim Duhom, time su ispunjeni za sva vremena. O, prijatelji moji, mi smo probušeni sudovi; neophodno je da sve vreme budemo direktno pod izvorom da bismo bili puni.“⁸¹

Jozef H. Vagoner (Joseph H. Waggoner) o tome piše:

„U svim slučajevima u kojima se krštenje smatra dokazom posedovanja dara Duha, grešnik koji se kaje uljuljkava se u telesnu sigurnost. On ima poverenje isključivo u svoje krštenje kao znak Božje naklonosti. Krštenje, a ne Duh, u njegovom srcu postaje njegov „zalog sigurnosti“ ili njegovo svedočanstvo [...]“⁸²

Krštenje je veoma značajna odluka koja odgovara volji Božjoj, i koja trajno zadržava svoj veliki značaj. Ali mi ne

81 D.L. Moody, *They Found the Secret*, 85, 86; citiert in „10 Days – Prayers and Devotions [...]“ by Dennis Smith, 23.

82 Joseph H. Waggoner, *The Spirit of God* (Battle Creek, Michigan 1877), 35f, citiert in Garrie F. Williams, *Erfüllt vom Heiligen Geist* (Lüneburg, 2007), 58 / quoted in *How to Be filled With the Holy Spirit and Know it*, R&H, 1991.

treba da gledamo na jedan događaj iz prošlosti kao dokaz da smo ispunjeni Svetim Duhom. Naprotiv, potrebno je znati sada da li smo ispunjeni Svetim Duhom.

Neki ljudi su dobili Svetog Duha i pre nego što su kršteni, npr. Kornelije i njegovi ljudi ili Savle. Dok su drugi tek nakon krštenja primili Svetog Duha, npr. Samarićani ili dvanaestorica u Efesu. Ali je sasvim svejedno da li se primanje Svetog Duha dogodilo pre, za vreme ili posle krštenja; odlučujuće je da smo Ga mi uopšte ikada dobili i da se On sada nalazi u našim srcima. Odlučujuće nije ono što se dogodilo nekada u prošlosti nego kakvo je moje sadašnje stanje.

Moram još jednom da podsetim: mi smo dobili naš telesni život pri rođenju, da bi ostao u nama celog našeg veka. Taj život se održava svakodnevnom ishranom, pijenjem, fizičkom aktivnošću, spavanjem, itd. Da nije toga, ne bismo već odavno bili među živima. Za duhovno životno područje važe isti zakoni kao i za telesno. Novi život smo dobili kroz Svetog Duha, i to pri našem potpunom predanju Hristu, tako da ostaje u nama. I On ostaje u nama kroz primenu sredstava koja nam Bog stavlja na raspolaganje. On se održava kroz Svetog Duha, kroz molitvu i kroz reč Božju. Mogu samo da ponovim da E. G. Vajt je napisala: „Život u prirodi se iz časa u čas održava božanskom snagom; ipak, on se ne događa nekim neposrednim čudom, već upotrebom blagoslova stavljenih na dohvat našoj ruci. Tako se i duhovni život održava upotrebom onih sredstava koja nam providenje stavlja na raspolaganje.”⁸³

To znači da nam je Sveti Duh pri ponovnom rođenju dat da i ostane u nama. Ali to ostajanje je u vezi sa svakodnevnom korišćenjem onih sredstava koja nam je Gospod stavio na raspolaganje. Kakav rezultat možemo da očekujemo ako ne koristimo ta sredstva?

Sveti Duh je najvažnije od svih „sredstava”, a uz Njega dolazi i značaj molitve, povezanosti sa Bogom kroz Njegovu reč, učešće na bogoslužjenjima, naša služba u Isusovo ime itd.

83 E. G. V., *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, Preporod, Beograd, 2004, str. 199 (284.285).

Mislim da je svakom od nas jasno da je neophodno da se svakodnevno brinemo o našem unutrašnjem čoveku. Ako to ne činimo, pretrpećemo žalosne posledice. Kao što ne možemo da se hranimo za zalihi, isto tako ne možemo da primamo ni Duha Svetoga za zalihi. „Bog ne poklanja [danas] pomoć za sutra.”⁸⁴ Svakodnevno predanje Hristu je neophodno i mi moramo svakog dana da pozivamo Svetog Duha u naš život.

Naše obe molbe ipak služe samo jednoj svrsi. To su dve strane jedne te iste medalje: da imamo blisku ličnu vezu sa Hristom. Svojim predanjem se potpuno poveravam Njemu, a svojim molbama za Svetog Duha pozivam Ga u svoje srce. Pored ostalog, i Jovan 3,24 (v. još Jovan. 14,17.23) pokazuje nam da Isus kroz Svetog Duha stanuje u nama: „*I po tom poznajemo da je u nama: po Duhu koga nam je dao.*” (Čarnić)

Delovanje Svetog Duha

Ako je Sveti Duh u meni, onda On čini ono što je Hristos već izvršio. Rimljanima 8,2 nam kaže: „Jer zakon tog duha koji daje život u jedinstvu sa Hristom Isusom oslobodio te je zakona greha i smrti.” (NSP – Metafizika 2010) Zakon Duha možemo objasniti kao način po kome Sveti Duh deluje u srcu koje se predalo Bogu. Samo Sveti Duh može da oživi u meni ono što je Hristos učinio. E. G. Vajt to dobro objašnjava: „Sveti Duh treba da im bude podaren kao sila koja preporuča, jer bi bez nje Hristova žrtva bila beskorisna [...] Duh čini delotvornim ono što je izvojevao Otkupitelj sveta. Duh Sveti čisti srce. Posredstvom Duha vernik postaje sudeonik u božanskoj prirodi [...] Božja sila očekuje njihov zahtev [u smislu zahtevati, izmoliti; engl. *demand*] i prihvatanje.”⁸⁵

Tomas Dejvis (Thomas A. Davis) opisuje taj postupak na ovaj način: „To znači da je čak delotvornost Hristovog dela za ljude zavisna od Svetog Duha. Bez Njega bi sve što je Isus uradio na Zemlji – u Getsimaniji, na krstu, ili uskrснуćem iz

84 E. G. V., *Čežnja vekova*, Preporod, Beograd, 2011, str. 261 (313).

85 E. G. V., *Čežnja vekova*, Preporod, Beograd, 2011, str. 583.584 (672).

groba, kao i prvosvešteničkom službom na Nebu – bilo bezuspešno. Uspeh Hristovog dela bio bi samo malo korisniji od bilo koje velike svetske religije, ili od nekog etničkog vođe. Uprkos tome da je Isus nasuprot njima bio Bog, ipak nebi mogao da spasi ljude samo svojim primerom i svojom naukom. Da bi se to promenilo, bilo je neophodno da se deluje u njima.

To delo se vrši kroz Svetog Duha, koji je poslat da čini u srcima ljudi ono što je Isus učinio mogućim.”⁸⁶

Zar to nije već jedan ogroman razlog da se pobrinemo za ispunjenje svetim Duhom?

„Kada Božji Duh osvoji srce, On preobražava i život; grešne misli se odbacuju, rđava dela se napuštaju; ljubav, poniznost i mir zauzimaju mesto gneva, zavisti i svađa. Radost zauzima mesto žalosti, a lice odsjaja nebeskom svetlošću.”⁸⁷

Postoje još mnogi dragoceni rezultati kao posledica života sa Svetim Duhom, ali takođe i mnogi nedostaci i gubici života bez Njega. Razlika u životu sa Svetim Duhom i života bez Njega opširnije je obrađena u 3. glavi.

86 Thomas A. Davis, *Als Christ siegreich leben*, (HW-Verlag), 43 / *How to be a victorious Christian*, R&H.

87 E. G. V., *Čežnja vekova*, Preporod, Beograd, 2011, str. 134 (173).

DA LI SAM ISPUNJEN SVETIM DUHOM?

Molim te, postavi jednom sebi sledeća pitanja u vezi sa ispunjenjem svetim Duhom:⁸⁸

- ▶ Da li se u mom životu primećuje nešto od delovanja Svetog Duha? Npr., da li mi je Isusa kao osobu zaista učinio velikim i živim? (Jovan 15,16)
- ▶ Da li počinjem da čujem i razumem unutrašnji glas Svetoga Duha? Može li On da me vodi kako u malim tako i u velikim odlukama u mom životu? (Rimljanima 8,14)
- ▶ Da li se u meni probudila nova vrsta ljubavi prema drugim ljudima? Da li mi Sveti Duh poklanja nežno saosećanje i veliku brigu za ljude, koje pod normalnim okolnostima ne bih izabrao za prijatelje? (Galatima 5,22–23; Jakov 2,8.9)
- ▶ Da li često doživljavam kako mi Sveti Duh pomaže kako da se odnosim prema svojim bližnjima? Da li mi božanski pomoćnik, npr., daje prave reči, koje prodiru do srca ljudi koji imaju brige i probleme?
- ▶ Da li mi Sveti Duh daje snagu kojom mogu drugim ljudima da objasnim Isusov život i da ih vodim u Njegovo carstvo?
- ▶ Da li doživljavam da je božanski pomoćnik uz mene u molitvi i da mi pomaže da najdublja osećanja svog srca na pravi način iznesem pred Boga?

Ako razmislimo o ovim pitanjima, videćemo kakve velike potrebe imamo da rastemo u Svetom Duhu, da Ga bolje upoznemo i da Ga više volimo.

Jedan brat je napisao sledeće: „Moj otac i ja smo se pomirili. Nakon proučavanja brošure „Koraci ka ličnom probuđenju“ i „40 Dana“ br. 1 i 2 imao sam divan doživljaj da iskusim ispunjenje Svetim Duhom. Posebno oduševljavajuće za mene je bilo da doživim da Sveti Duh hoće i može da deluje u svim oblastima mog života.

88 Catherine Marshall, *Der Helfer* (Erzhausen, 2002), 24.

Pomirenje između oca i sina

Moj odnos sa ocem uvek je bio malo komplikovan. Moje želje i molitve u detinjstvu i mladosti uvek su bile usmerene na to da imam jedan bolji odnos sa svojim ocem, međutim postajalo je sve gore i gore. Prošlo je još šest-sedam godina kada je Bog ispunio veliku prazninu u mom srcu. Za vreme proučavanja i molitve za ispunjenje Svetim Duhom, moja supruga i ja smo imali velika iskustva sa Bogom. Molili smo se Bogu za naše porodice, a posebno za mog oca. U to vreme sam dobio neku novu silu da volim svog oca i mogao sam sve da mu oprostim, što u našim odnosima u vreme mog detinjstva nije bilo kako treba. Moj otac i ja smo sada prijatelji. On je takođe počeo da biva sve duhovniji i da drugim ljudima govori o Bogu. Danas, dve godine kasnije, odnos sa mojim ocem je još uvek veoma dobar. Veoma sam zahvalan Bogu za to iskustvo. Ranije sam se osećao tako bespomoćnim i često jako usamljenim, ali od kada se svakodnevno molim za ispunjenje Svetim Duhom, doživljavam sasvim nov i divan način života i odnosa sa Bogom. (Ime poznato autoru)

Molitva: Gospode Isuse, hvala ti što želiš da budeš u meni kroz Svetog Duha. Hvala ti što kroz moje svakodnevno predanje tebi, naš odnos poverenja i ljubavi stalno raste. Gospode, pomози mi da bolje upoznam Svetog Duha i Njegovu službu. Čeznem da znam, šta On želi da čini, za mene, moje srodnike i moju crkvu, i kako mi možemo imati sigurnost da smo Ga nakon dnevne molitve i primili. Hvala ti na tome. Amin.

E. G. Vajt je napisala:

„Isusu je Sveti Duh bio dat u punoj meri. On će isto tako biti darovan i svakom Hristovom sledbeniku kada Mu potpuno preda srce da bude njegovo prebivalište. Sam Gospod nam nalaže: 'Nego se još ispunjavajte Duhom' (Efescima 5,18), a ta zapovest je istovremeno i obećanje o ispunjenju. Ocu je bilo ugodno da se u Hrista 'useli sva punina, i 'da budete ispunjeni u njemu'. (Kološanima 1,19 i 2,10) (Misli s gore blagoslova, Preporod, Beograd, 1983, str. 37.

KOJE RAZLIKE MOŽEMO OČEKIVATI?

Koji dobitak imamo živeći ispunjeni Svetim Duhom?
Koje gubitke ćemo imati ako se ne molimo za Svetog
Duha?

UPOREĐENJE TELESNOG I DUHOVNOG HRIŠĆANSTVA

Posledice telesnog hrišćanstva za pojedinca su već delimično pomenute. Pored ostalog one se izražavaju i u sledećem:

- ▶ Čovek koji se nalazi u takvom stanju nije spasen. (Rimljanima 8,6–8; Otkrivenje 3,16)
- ▶ U takvom čoveku se ne nalazi ljubav Božja – agape (Rimljanima 5,5; Galatima 5,22); on je upućen isključivo na svoju ljudsku ljubav.
- ▶ Kod njega nije slomljena moć greha. (Galatima 5,16; Rimljanima 8,2)
- ▶ Taj nije primio silu po bogatstvu slave njegove (Efescima 3,16–17; Luterov prevod u izdanju Deutsche Bibelgesellschaft, 1999).
- ▶ Hristos ne živi u njemu (1. Jovanova 3,24).
- ▶ Nije dobio silu da bude Hristov svedok (Dela 1,8). Ponaša
- ▶ se prema ljudskim merilima (1. Korinćanima 3,3) tako da lakše nastaju napetosti i rivalstva.
- ▶ Po pravilu mu je jako teško da prihvati neku opomenu.
- ▶ Njegov molitveni život može da ima nedostatke.
- ▶ On ima samo ljudske sposobnosti za praštanje i zaboravljanje ljudske krivice.

Telesni hrišćanin delimično postupa kao prirodan čovek. Pavle kaže: „[...] *postupate kao i drugi ljudi*.” (1. Korinćanima 3,3; NSP – Metafizika 2010) Ali njegovo ponašanje delimično liči na ponašanje duhovnog čoveka, iako on to čini samo sopstvenom silom i sposobnostima.

Duhovni hrišćanin doživljava puninu Božju:

„Da vam po bogatstvu svoje slave, omogućiti da svog unutrašnjeg čoveka ojačate snagom koja dolazi posredstvom njegovog Duha. I da Hristos posredstvom vaše vere u ljubavi prebiva u vašim srcima i da budete ukorenjeni i utemeljeni kako biste u potpunosti mogli razumeti, zajedno sa svima svetima, šta je širina i dužina i visina i dubina istine i da spoznate Hristovu ljubav koja nadilazi znanje da biste se ispunili svom puninom koju daje Bog. A one koji svojom silom koja deluje u nama može učiniti neizmerno više od svega što molimo ili zamislamo, njemu neka je slava preko crkve i preko Hrista Isusa kroz sve naraštaje u svu večnost. Amin.” (Efescima 3,16–21; NSP – Metafizika 2010)

Posledice telesnosti u hrišćanstvu

Žao mi je zbog svih gubitaka koji su nastali u mom životu i delovanju zbog nedostatka Svetog Duha. Pokazuje se na žalost i na ovom području da mi ne možemo nikoga da vodimo dalje nego samo dotle dokle smo i sami stigli. Moramo da uzmemo u obzir i to da se lični nedostaci pojedinca kako u porodici tako i u crkvi sabiraju ili umnožavaju.

Deca i mladi

Telesnost je plodno tlo za liberalan hrišćanski život. Pokušava se nesvesno i sa dobrom namerom da se učini ono što se ne može, i onda se traže razni izlazi. Da li je to razlog iz kog gubimo mnoge naše mlade? Da li smo svojoj deci i mladima možda i nesvesno, ili iz nekih drugih razloga, dali primer telesnosti? Možda su oni zbog toga postali telesni hrišćani, i zato se bore sa razočaranjem? Možda je to

razlog što mnogi sve olako uzimaju i ne dolaze na bogoslužjenja ili su otišli iz crkve?

Jedan stariji brat je pre kratkog vremena objasnio svojoj crkvi: „Postoji razlog za naše probleme koji se pojavljuju danas u našim životima i u životima mnogih naših mladih. Mi stariji smo propustili da razumemo delovanje Duha da bismo bili njime ispunjeni.“⁸⁹

„Polovični hrišćani su gori od nevernika; jer njihove varljive reči i neobavezna pozicija vode mnoge na stranputicu. Nevernik pokazuje svoju „zastavu“, dok mlaki hrišćanin zavodi obe strane. On nije ni dobar svetovan čovek, ali ni dobar hrišćanin. Sotona ga koristi za delo koje niko drugi ne može da učini.“⁹⁰

Ako nasuprot tome živimo duhovnim životom, možemo našoj deci pokazati put ka pomoći Božjoj. Elen Vajt je napisala nešto zaista zadivljujuće: „Uči svoju decu da je njihova prednost da svakog dana primaju [puninu] Svetog Duha. Neka Isus bude tvoja ruka pomoćnica, da bi ispunio svoju nameru. Zahvaljujući molitvi, možeš steći iskustvo koje će te u službi za tvoju decu dovesti do potpunog uspeha.“⁹¹

Mi smo naše sinove učili molitvi, a da li smo ih naučili da se svakodnevno mole za Svetog Duha? Ili možda ni mi sami to nismo znali? Moja supruga i ja tada nismo to znali. Zahvalan sam Gospodu što nije gledao na vreme neznanja. Kakvu bi divnu decu imali duhovni roditelji ako bi se ona svakodnevno posvećivala Isusu i molila se za Svetog Duha.

89 Garrie F. Williams, *Erfülltsein vom Heiligen Geist*, (Lüneburg 2007), 8 / *How to Be Filled With the Holy Spirit and Know it* (R&H, 1991).

90 Ellen G. White, *Letter 44*, 1903, zitiert in *Adventist Bible Commentary*, Vol.7, 963 zu Offb 3, 15.16.

91 Ellen G. White, *Child Guidance* (www.egwwritings.org), 69.

Atmosfera vožanske ljubavi ili samo: budite fini jedni prema drugima?

Kakva razlika u atmosferi postoji u braku i porodici, zajednici ili nekoj crkvi u vezi sa duhovnošću i telesnošću? Šta ako nedostaje Božja sila za disciplinovan život, ako nedostaje ljubav Božja i sila greha nije slomljena, ili ako su te osobine prisutne milošću Božjom?

Konzervativni telesni hrišćani naginju kritici, a to nije dobro. Mada moramo da govorimo o dobrom redu Božjem, moramo istovremeno da razmislimo da se temeljne promene događaju ako promena dolazi iznutra.

Liberalni hrišćani naginju da sve olako uzimaju i prilagođavaju svetovne metode, što Bog takođe ne može da blagoslovi.

Jozef Kider (Joseph Kidder) je ustanovio da je sadašnje opšte stanje crkve sledeće: „Apatija, površnost, svetovnost, nedostatak velikodušnosti, iscrpljenost propovednika, omladina napušta crkvu, slaba samodisciplina, planovi bez stvarne pozadine i rezultata, stalan nedostatak jakih i angažovanih muškaraca.”⁹²

On vidi koren naših problema u nedostatku povezanosti sa Isusom (Jovan 15,1–5) i u prevelikom poverenju u ljudske napore (Zaharija 4,6). I on takođe vidi rešenje u životu sa Svetim Duhom (Dela 1,8).

Isus nam je dao novu zapovest:

„Novu zapovest vam dajem – da volite jedan drugoga. Kao što sam ja voleo vas, tako i vi volite jedan drugoga. Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubav jedan za drugoga.” (Jovan 13,34.35; Novi zavet, prevod WBTC)

Voleti kao Isus znači: voleti božanskom ljubavlju (agape). Tu ljubav možemo imati, samo ako smo ispunjeni Svetim Duhom.

92 Joseph Kidder, *Anleitung zum geistlichen Leben* (Andrews University), PPP Folie 3+4.

„Najviša ljubav prema Bogu i nesebična ljubav prema bližnjima – najbolji je dar koji nam može dati naš nebeski Otac. Ta ljubav nije samo težnja, već božansko načelo, trajna sila. Neposvećeno srce ne može biti njen izvor, ona ne može nastati u njemu. Ona može postojati jedino u srcu u kome Isus vlada.”⁹³

Mislim da postoji razlika, da li smo mi samo fini jedni prema drugima, ili i više od toga, volimo jedni druge božanskom ljubavlju. Elen Vajt nam daje značajno uputstvo: „Ako se ukasimo nakitom nežnog i tihog Duha devedeset i devet odsto poteškoća koje nam zagorčavaju život, biće izbegnute.”⁹⁴

Reč Božja u 1. Solunjanima 4,3–8 nagoveštava nešto u vezi bračnog života. U ovom odlomku se pored ostalog radi o tome da se u braku živi u časti i posvećenju. To se postavlja kao suprotnost požudnom zadovoljstvu pagana. Trostruko ukazivanje na život posvećenosti i dodatno na Svetog Duha, omogućuje nam da prepoznamo da život pod vođstvom Svetog Duha takođe i naše bračne odnose treba i može da promeni. Bog nam je dodelio veliko zadovoljstvo i veliko ispunjenje u bračnom životu. Zar nam to ne pokazuje da nam Bog želi pomoći, ne u požudi, nego u odnosu koji karakteriše nežnost i briga?

Isus se molio za jedinstvo svojih učenika: „*Molim se [...] Da svi jedno budu, kao ti, oče, što si u meni i ja u tebi; da i oni jedno budu, da i svet veruje da si me ti poslao.*” (Jovan 17,21)

Vilijam Džonson (William G. Johnsson): „Mnogi adventisti tek treba da shvate šta to znači biti jedno u Hristu. Verovatno smo to u prošlosti premalo cenili ili smo 'zauzdali konja sa pogrešne strane'. (nemačka izreka – primedba prevodioca)⁹⁵

93 E. G. V., *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, Preporod, Beograd, 2004. str. 384 (550).

94 Ellen G. White, *Zeugnisse für die Gemeinde*, Band 4, 380 / *Testimonies for the Church*, Vol. 4, German Version, 380.

95 William G. Johnsson, *Adventgemeinde in der Zerreißprobe*, (Lüneburg 1996), 118.

Hristos je onda u nama kada smo ispunjeni Svetim Duhom. Duhovno hrišćanstvo doprinosi uslišenju molitve našeg Gospoda. Elen Vajt je napisala: „Kada su Božja deca jedno u Duhu, onda će svako farisejstvo i svaka samopravednost (najveći gresi Jevrejske nacije) nestati iz njihovih srca [...] Bog će objaviti svoju tajnu, koja je bila sakrivena od postanja sveta. On će pokazati, *‘kako je bogata tajna slave ove među neznabošcima, koje je Hristos u vama, nada slave.’* (Kološanima 1, 27)”⁹⁶

Korigujuće dušebrižništvo (crkveni kar)

Da li će to imati uticaja na korektivno dušebrižništvo ako ono nije, ili jedva nešto malo sprovedeno u Božjoj ljubavi? Kakve bi odluke donela ona crkva koja bi se sastojala od pretežno telesnih hrišćana ili čak imala telesnog propovednika ili predsednika (oblasti ili unije)? Kada razmišljam o svojoj dosadašnjoj službi, tada imam utisak da duhovni članovi crkve teže ka tome da „palu” braću i sestre dovedu do toga da uvide svoje pravo stanje. I kada se oni pokaju i priznaju, tada je dušebrižništvo ispunilo svoju svrhu. Dok telesni hrišćani mogu ponekad u korigujućem dušebrižništvu naginjati tome da ga koriste kao kaznu, pa čak i da ga zloupotrebljavaju kao instrument vežbanja moći. (Matej 18,15–17; 1. Korinćanima 3,1–4; 2. Korinćanima 10,3; Juda 19)

Božja proročka reč za poslednje vreme

Gospod ima običaj da nam preko proroka otkriva važne nove razvoje događaja (Amos 3,7). Tako nam je dao važne proročke vesti za poslednje vreme preko E. G. Vajt. A pošto se poslednje vreme umnogome razlikuje od prethodnih vremena, bilo je važno i neophodno dobiti odgovarajuće dodatne informacije sa Božje strane. Izraženo modernim jezikom, bio je potreban jedan *update*, što znači: dovesti nešto na najnoviji (aktuelan) nivo. Na osnovu izjave Elen Vajt, važ-

96 Ellen G. White, *Für die Gemeinde geschrieben*, Band 1, 406.2 (EllenWhite.org)
Selected Messages, Vol. 1, 386.1 egwwritings.org).

nost ovih vesti se proteže sve do drugog Hristovog dolaska. Pošto one pored ostalog sadrže promenu stila i načina života, ukore, opomene i dr., jasno je da će one lakše biti prihvaćene od duhovnog, nego od telesnog čoveka. Naravno, ako neko ove vesti ozbiljno prihvati, to ne mora da znači da je on zaista i duhovan. Uvezi sa ovim je važno dobro razmisliti o rečima zapisanim u 5. Mojsijevoj 18,19 (NSP – Metafizika 2010): „*A onaj ko ne posluša moje reči koje će on [prorok] govoriti u moje ime, taj će preda mnom odgovarati za to.*”

To nam jasno pokazuje da kod tih vesti koje nam iznose pravi proroci, mi nemamo posla sa tim osobama, nego sa Bogom. Po čemu možemo prepoznati da li je neko pravi prorok? Božja reč nam navodi oko pet kontrolnih tačaka, kojima pravi prorok mora da odgovara:

1. Njegov način života – „Po rodovima njihovim poznaćete ih.” (Matej 7,15–20)
2. Ispunjenje njegovih proročanstava – 5. Mojsijeva 18,21–22. (Naravno uz izuzetak uslovnih proročanstava, npr. Jona.)
3. Pozivanje na vernost prema Bogu (u skladu sa Božjom rečju) – 5. Mojsijeva 13,1–5.
4. Priznanje ličnosti Isusa Hrista kao pravog Boga i čoveka. (1. Jovanova 4,1–3)
5. Slaganje sa naukom Svetog Pisma. (Jovan 17,17)

Sve Božje zapovesti i sva proročka uputstva data su za naše dobro i zbog toga su veoma dragocena za nas. Zato mi kao duhovni hrišćani možemo da im budemo u sili Božjoj radosno poslušni jer znamo da to doprinosi našem životnom uspehu. „Verujte Gospodu Bogu svomemu i bićete jaki, verujte prorocima njegovim i bićete srećni.” (2. Dnevnika 20,20)

„Uzdajte se u Gospoda, svog Boga, da biste se mogli održati. Verujte njegovim prorocima i pobedićete.” (2. Dnevnika 20,20; NSP – Metafizika 2010)

U Biblijskoj pouci je o vezi između života sa Svetim Duhom i reči pravog proroka napisano sledeće: „Ko odbacuje reči proroka, zatvara se za primanje uputstava od strane Svetog

Duha. Posledice koje to izaziva danas, ni u čemu se ne razlikuju od posledica koje su izazivane u tadašnjem vremenu – gubitak odnosa sa Bogom i otvaranje srca za negativne uticaje.”⁹⁷

Planiranje i strategija

Naš važan zadatak je traženje dobrih rešenja i metoda za obavljanje crkvenih i misijskih zadataka. Tu se radi o našim planovima i strategijama. Pritom se radi u osnovi o duhovnom jačanju crkava i u većem radu na spasavanju duša.

Kršten sam pre 65 godina, a već 43 godine sam u propovedničkoj službi. Za to vreme smo razvijali mnoge programe i metode rada. U tome smo bili veoma vredni. U vezi sa ovim moram ipak ponovo da mislim na reči Dvajta Nelsona (Dwight Nelson) iz 2005. godine:

„Naša crkva je do iznemoglosti razvijala zadivljujuće forme, planove i programe, ali ako konačno ne priznamo naš duhovni bankrot [nedostatak Svetog Duha], koji je obuzeo mnoge od nas propovednika i odgovornih vođa, nećemo se nikada uzdići iznad našeg formalističkog hrišćanskog života.”⁹⁸

Isto to piše i Denis Smit (Dennis Smith):

„Ja nisam protiv planova, programa i metoda, ali se bojim da smo se mi često oslanjali na njih da bismo unapredili Božje delo. Planovi, programi i metodi, neće završiti Božje delo. Veliki propovednici jevanđelja, divni hrišćanski koncerti, satelitski prenosi neće završiti Božje delo. Duh Božji će završiti delo – Duh Božji, koji govori i služi preko duhom ispunjenih ljudi i žena.”⁹⁹

97 Studienanleitung Standardausgabe, Philip G. Samaan, 11.10.1989, Anmerkung zu Frage 8.

98 Helmut Haubeil (Hrg.), *Missionsbrief Nr. 34* (Bad Aibling, 2011), 3; Vidi takođe (u ovoj brošuri): 5. glavu „Ključ za sprovođenje u praksu” str. 132.

99 Dennis Smith, *40 Tage – Andachten und Gebet zur Vorbereitung auf die Wiederkunft Jesu* (Wien, 2012), 88 / *40 Days – Prayers and Devotions to Prepare for the Second Coming* (R&H, 2009), 61.

Krštenje/spasavanje duša

Sveto Pismo nam pokazuje da je Sveti Duh odlučujući preduslov za pridobijanje duša za Hrista (v. Dela Apostolska). Mi imamo, s jedne strane, crkve koje brzo rastu, a sa druge strane, crkve koje stagniraju ili se čak smanjuju. Za mene je samo jedno sigurno: glavni uzrok je nedostatak Svetog Duha. Naravno da su nas ti problemi veoma zaposlili i mi smo razvili ili prilagodili mnoge planove i programe. Po tome vidimo da nedostatak Svetog Duha izaziva veliko zalaganje, povezano sa gubitkom sredstava i vremena, i to zbog toga što idemo nepotrebnim ili neuspešnim putevima. Dva citata Elen Vajt pojašnjavaju tu situaciju:

„Gospod sada ne radi na tome da mnoge ljude dovede u poznanje istine zbog članova crkve koji se nisu nikada obratili, i onih koji su jednom bili obraćeni pa su odstupili, ali su se vratili. Kakav bi uticaj imali ti neposvećeni [telesni hrišćani] članovi crkve na novoobraćene članove?“¹⁰⁰

„Ako bismo se ponizili pred Bogom, i bili prijazni, učtivi, ljubazni, puni saučešća, onda bi se k istini obratilo stotinu, gde se danas obraća samo jedan.“¹⁰¹

S druge strane, krštavali smo ljude koji nisu bili dovoljno pripremljeni. Elen Vajt je o tome napisala:

„Novorođenje je jedno retko iskustvo u ovom vremenu. A to je osnovni razlog što imamo toliko poteškoća u našim crkvama. Mnogi, veoma mnogi, koji prihvataju Hristovo ime, neposvećeni su. Oni su kršteni, ali „sahranjeni“ živi. Njihovo ja nije umrlo, i zbog toga nisu ustali u novi život.“¹⁰²

To su reči koje su napisane 1897. godine. Kako je danas? Problem se satoji u tome: ko nije nanovo rođen, taj nije ispunjen Svetim Duhom. Isus je rekao: „*Ako se ko ne rodi vodom i duhom, ne može ući u carstvo Božje.*“ (Jovan 3,5b). Zar nije tako da nas nedostatak Svetog Duha susreće na svim područjima?

100 Ellen G. White, *Testimonies for the Church* Vol. 6 (www.egwwritings.org), 371.

101 Ellen G. White, *Testimonies for the Church* Vol. 9 (www.egwwritings.org), 189.

102 Ellen G. White, *MS* 148.

Sveti Duh i propovedanje

Bog nam je poslao poruku o značaju Svetog Duha za propovedanje jevanđelja:

„Propovedanje reči bilo bi beskorisno bez stalne prisutnosti i pomoći Svetog Duha. To je jedini uspešan učitelj božanske istine. Jedino kada Duh prati istinu do srca, ona će probuditi savest ili preobraziti život. Čovek može biti sposoban da iznese slovo Božje reči, on može biti upoznat sa svim njenim zapovestima i obećanjima, ali ako Sveti Duh ne usadi istinu, nijedna duša neće pasti na stenu i razbiti se. Nikakvo obrazovanje, nikakve prednosti, ma kako velike, ne mogu bez saradnje Božjeg Duha učiniti čoveka kanalom svetlosti.”¹⁰³

Jevanđelje se ne propoveda samo u propovedima, nego i na predavanjima, na biblijskim časovima ili u malim grupama po kućama.

Rendi Maksvel (Rendy Maxwell) napisao je: „Ali zaista smo bez sile i u misionarskom smislu (skoro) bezuspešni jer nam nedostaje delotvorna veza sa našim živim Gospodom.”¹⁰⁴

Da li je nedostatak Svetog Duha takođe uzrok straha? Emilio Knehtle (Emilio Knechtle) verovatno ima pravo kada je rekao: „Zašto [...] ne uspevamo da zli, pokvareni svet okrenemo naglavačke? Nešto je pogrešno u našim osvedočenjima. Mi se bojimo sukoba, bojimo se sudara, bojimo se poteškoća, bojimo se da ne izgubimo svoj položaj, bojimo se da ne izgubimo naš ugled, da ne izgubimo svoj život. Zato ćutimo i sakrivamo se. Bojimo se da svetu odnesemo jevanđelje na brižan ali silan način.”¹⁰⁵

Rešenje problema nalazimo u Delima apostolskim: „Kad su završili molitvu, zatrese se mesto na kojem su se okupili i svi se ispuniše Svetim Duhom, pa počеше смело da govore Božju reč” (Dela 4,31; Novi Zavet, prevod WBTC).

103 *Čežnja vekova*, Preporod, Beograd, 2011, str. 583 (671.672).

104 Randy Maxwell, *Wenn Gottes Volk betet* [...] (Lüneburg, 2005), 8 / *How to Be Filled With the Holy Spirit and Know it*, (R&H, 1991).

105 CD „Die letzte Vorbereitung”, Teil 6.

Sveti Duh i naša literatura

U vezi sa našom literaturom Elen Vajt je pisala: „Članak koji je napisan pod nadahnućem Svetog Duha, i potvrđen od anđela, na isti način ostavlja dubok utisak na čitaoca. Ali ako autor jednog teksta ne živi na slavu Božju i nije Mu se potpuno posvetio, tada anđeli primećuju taj nedostatak sa žaljenjem. Oni se odvrćaju od toga i ne ostavljaju utisak na čitaoca jer Bog i Njegov Duh nisu u tome. Reči su možda dobre, ali one ne sadrže izgrađujući uticaj Božjeg Duha.”¹⁰⁶

Želim još jednom da naglasim: Nije sve što smo radili bilo pogrešno. Ni u kom slučaju. Mi smo razvili dobre i veoma dobre stvari; mnogi od nas su bili veoma angažovani. Gospod je sigurno koliko je to god bilo moguće blagoslovio naše ljudsko zalaganje. Ali ostaje veliko pitanje: Da li mi tim zadacima prilazimo kao telesni ili kao duhovni hrišćani? Jedno je sigurno: kada nastojimo da do rešenja dođemo na telesnoj osnovi, investiramo uzalud mnogo vremena. Mi ćemo izvršiti mnoge akcije koje na kraju neće doneti nikakve koristi.

Sveti Duh: bez ranog dažda, nema ni poznog

„Rani dažd, ispunjenje Svetim Duhom, vodi nas ka nužnom duhovnom sazrevanju, koje nam je neophodno da bismo imali koristi od poznog dažda.”¹⁰⁷ „Pozni dažd, koji je neophodan za sazrevanje žetve na zemlji, predstavlja duhovnu milost, koja priprema crkvu Božju za dolazak Sina čovečjeg. Ali ako nije bilo ranog dažda, neće biti ni života i neće se razviti nijedan jedini list. Ako rani dažd nije obavio svoj posao, pozni dažd neće moći doprineti da se posejano potpuno razvije.”¹⁰⁸

106 Ellen G. White, *PH 016* (www.egwwritings.org), 29.

107 Dennis Smith, *40 Tage* (Nr.2) – Andachten und Gebete zur Vertiefung Deiner Gottesbeziehung, (Wien, 2013), Seite 175).

108 E.G.White, *The Faith I Live By*, p. 333, zitiert in *40 Tage Buch Nr. 2*, Seite 175).

Sveti Duh i biblijsko posvećenje

„Ovo delo [biblijsko posvećenje] može se obaviti samo verom u Hrista, silom Božjega Duha koji boravi u nama.”¹⁰⁹

Velika misionarska dela bez Svetog Duha?

Da li se velike institucije, uspešni evangelizacioni programi i silne misionarske strategije, mogu razvijati i bez Božjeg Duha? Endru Mari (Andrew Murray), veliki misionar u Južnoj Africi, znao je da je to i te kako moguće, i da je to u velikom delu hrišćanstva zaista stvarnost jer je napisao sledeće:

„Mogu [o Bogu] da propovedam ili pišem, razmišljam ili meditiram i da se tome radujem, da sam zauzet stvarima iz Božje reči i njegovog carstva – a ipak je zaista moguće, da u svemu tome primetno nedostaje delovanje Svetog Duha. Bojim se da kada čovek razmatra i pita zašto sve te propovedi u crkvi Hristovoj sadrže tako malo preporučajuće sile, uprkos velikom zalaganju pokazuju tako malo rezultata za večnost, i propovedana reč ima tako malo sile da verne vodi ka predanju [Bogu] i ka posvećenju, da odgovor glasi: To je zbog odsutnosti Svetog Duha. I zašto je to tako? Za to može da postoji samo jedan razlog: „Telo” (v. Galatima 3,3) i ljudska sila su zauzeli mesto koje bi trebao da zauzima Sveti Duh.”¹¹⁰

Sveti Duh i Zdravlje

„Zato vas, braćo, usrdno molim, Božjom milošću da svoja tela date u žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu, da služite Bogu koristeći svoj razum.” (Rimljanima 12,1; NSP – Metafizika 2010)

„Zar ne zanate da ste Božji hram i da Božji Duh prebiva u vama? Ako neko razara Božji hram, i njega će razoriti Bog, jer Božji hram je svet, a to ste vi.” (1. Korinćanima 3,16–17; Novi Zavet, prevod WBTC)

¹⁰⁹ E.G.V., *Velika borba*, Preporod, Beograd, 2012, str. 421.

¹¹⁰ Randy Maxwell, *Wenn Gottes Volk betet ...* (Lüneburg, 2005), 149f / *If My People Pray* (PPPA 1995).

„Ili zar ne znate da je vaše telo hram Svetog Duha, koji je u vama, koga imate od Boga, i da niste svoji?“ (1. Korinćanima 6,19–20; Novi Zavet, prevod WBTC; v. 2. Mojsijeva 15,26)

Svetim Duhom ispunjeni ljudi su hram Božji. Da li si nekada sagledao kakav bi konačan zaključak iz toga proizašao za tvoj život? Hram je mesto Božjeg stanovanja. Bog je rekao Mojsiju: „*Neka mi načine svetinju, da među njima nastavam.*“ (2. Mojsijeva 25,8)

Ako mi ovu izjavu prihvatimo ozbiljno, onda će čuvanje zdravlja i naš stil života postati savestan deo našeg sledbeništva. Naše telo je Božje vlasništvo. Želiš li da se savesno odnosiš prema Božjem vlasništvu? Da, mi želimo da se pažljivo odnosimo prema našem telu, i to prema Božjim uputstvima! Ali to zahteva određeni nivo discipline. Neko, ko je ispunjen Svetim Duhom, može i hoće po pravilu, da se radosno pokorava toj disciplini. Plata za to je bolje zdravlje, tela, duha i duše. A ko nije ispunjen Svetim Duhom, njemu će to biti teško i zbog toga će morati da trpi posledice. Bog očekuje od nas da mi Njemu na slavu, za Njegovu službu i za našu ličnu radost, svoje telo održavamo u najboljem mogućem stanju. I u vezi sa ovim ne postoji nikakva zamena za ispunjenje Svetim Duhom. Kada Isus kroz Svetog Duha živi u nama, tada je on takođe i „*Gospod lekar tvoj*“ (2. Mojsijeva 15,26) Lečenje je uvek za dobro obolelog i na slavu Božju. Tada se može pojaviti pitanje: da li veliki lekar onda leči sve?

„Jedna starija Kambodžanka je došla kao izbeglica u hitnu službu jedne misionarske bolnice, koja je bila osnovana u jednom izbegličkom logoru u Tajlandu. Imala je na sebi odeću budističke redovnice i zamolila je da bude lečena kod dr Isusa. Zbog toga su joj objasnili sve o Isusu, ona mu je poklonila svoje poverenje, i bila je izlečena i telesno i duhovno. Kada se ponovo mogla vratiti u Kambodžu dovela je trideset i sedmoro ljudi Hristu.“¹¹¹

¹¹¹ Autor unbekannt, *Our Daily Bread – Andachtsbuch* (RBC Ministries), 26. Nov. 1993.

Bog je poručio vernom kralju Jezeckiji u njegovoj bolesti:

„[...] evo isceliću te.“ (2. o carevima 20,1–11) Ali zašto Bog nije jednostavno rekao reč i iscelio ga, nego je dao nalog, da mu se stavi obloga od suvih smokava? Da li možda Bog od nas očekuje naše učešće, korišćenjem prirodnih lekovitih sredstava, ili promenom načina ishrane, fizičkom aktivnošću, odmorom, i tako dalje? Zašto Bog nije iscelio Pavla, nego mu je ostavio „trn u telu“? Pavle je sam napisao: „A da zbog tih neizmernih otkrivenja ne bih postao ohol“ (2. Korinćanima 12,7–10; Novi Zavet, prevod WBTC). Uprkos tome Elen Vajt nam je saopštila: „Uticaj Duha Božjeg je najbolji lek koji jedan bolestan čovek ili žena mogu da dobiju. Nebo poznaje samo zdravlje. Koliko su dublje prisutni nebeski uticaji, toliko sigurnije će biti ozdravljenje obolelog vernika.“¹¹²

Zar nije vredno pažnje i karakteristično, ono što je napisao jedan poslovan čovek? On je saopštio da kod njega svi zdravstveni seminari nisu ništa postigli. Ali od kada se svakodnevno moli Bogu za Svetog Duha, on se potpuno posvetio svom zdravlju i prihvatio vegetarijanski način ishrane.“¹¹³ Zar nam to ne pokazuje da nas ispunjenje Svetim Duhom motiviše i daruje nam snagu da sa radošću prihvatimo zdrav način života?

Ovo iskustvo je pročitala jedna sestra i zatim napisala:

„Kada sam se potpuno predala Isusu Bog je za samo jedan mesec potpuno promenio moj život. Nakon svoje molitve predanja, sledećeg jutra sam otišla u kuhinju, stala pored mašine za kafu, zavrtela sam glavom i rekla sama sebi: 'Ne, neću više piti kafu.' Ranije je to bilo nezamislivo, jer kad god sam prestala da pijem kafu, pet dana sam patila od strašnih glavobolja – to su bile jake posledice odvikavanja. Ovaj put nisam čak ni razmišljala o tome kakve bi to posledice moglo da ima za mene. Jedino sam znala da to sada ne želim više. Danas uopšte više i nemam želju za tim.“¹¹⁴ To je bila samo

112 Ellen G. White, *Medical Ministries* (www.egwwritings.org), 12.

113 E-Mail vom 7.3.2013.

114 E-Mail vom 18.11.2014.

jedna od promena u njenom životu. (Ko želi da se oslobodi zavisnosti, tome preporučujem *Pisma Jovanu Nr. 5: „Pobeda nad duvanom i alkoholom“*. U tom pismu je detaljno objašnjen način oslobađanja od zavisnosti uz pomoć molitve zasnovane na obećanjima. Vidi i 5.glavu u ovoj brošuri, str. 130.)¹¹⁵

Život sa Svetim Duhom je veoma koristan za promenu životnog stila jer se upravo o tome radi. Nama je potrebna zdravstvena informacija povezana sa silom za promenu.

Don Makintoš (Don Mackintosh, Director Newstart Global, Weimar CA) je napisao:

„Prava potreba našeg vremena nije nedostatak zdravstvenog vaspitanja – imamo mi izvanredne informacije. Ono što nam je neophodno jeste zdravstvena informacija povezana sa silom da to što znamo i sprovedemo u delo: radi se o sili za promenu.”¹¹⁶
Zar to nije sila jevanđelja, sila Svetog Duha?

Na kraju želim da postavim pitanje: šta je sa isceljenjima verom? Mogu li se ona uopšte očekivati bez ispunjenja Svetim Duhom? (v. Marko 16,17–18; Jakov 5,14–16)

Pripremanje za Hristov ponovni dolazak

Da bismo bili spremni za Isusov ponovni dolazak (ili za odlazak na počinak u Gospodu) ne postoji nikakva zamena za blisku zajednicu sa Isusom kroz Svetog Duha. Ako Hristos živi u meni kroz Svetog Duha, onda sam ja Njegovom milošću pripremljen. To mi pokazuju tri područja.

Lični odnos sa Hristom

Isus je rekao: „A ovo je život večni da poznaju tebe jedinoga istinitoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista.” (Jovan 17,3) „Poznanje” ima u Bibliji jedno mnogo dublje značenje nego što je to

115 Andreasbrief Nr.5 *Sieg über Tabak und Alkohol*, www.missionsbrief.de – Andreasbriefe. Man kann diesen Andreasbrief. auch beziehen bei Konrad, Adventist Book Center und TopLife –Wegweiser Verlag.

116 Dave Fiedler, *D’Sozo*, (Remnant Publications), Forword.

danas u našem jeziku. Podrazumeva potpuno i brižno međusobno predanje. Ono može da postoji samo ako postoji život pod vođstvom Svetog Duha. To se izražava u sledećem citatu:

„Moramo da imamo živu vezu sa Bogom. Moramo da budemo ispunjeni silom sa visine kroz Svetog Duha da bismo dostigli jedan viši nivo; za nas ne postoji nikakva druga pomoć.”¹¹⁷

Isus je u paraboli o deset devojaka rekao ludima: „*Ne poznajem vas.*” Šta je bio razlog tome? Nedostatak ulja, koji predstavlja nedostatak Svetog Duha. (Matej 25,1-13)

Ljudi koji su Isusa poslali na krst izvrsno su poznavali Stari zavet Ali zbog svog pogrešnog tumačenja nisu tražili ličnu vezu sa Isusom. Da li smo svesni toga da je generaciji poslednjeg vremena – zbog stanja kakvo je u poslednjem vremenu – neophodna najprisnija veza sa Bogom?

Pravda iz vere

U poslednjoj Božjoj poruci čovečanstvu, u trostrukoj anđeoskoj vesti, radi se o „večnom jevanđelju” (Otkrivenje 14,6–7.) Šta je srž ove poruke, koju treba da čuje ceo svet? To je opravdanje milošću samo kroz veru u Isusa Hrista (Efescima 2,8–9). Oni koji u poslednjem vremenu u sili propovedaju ovu vest, moraju sami da dožive silu te poruke. Oni moraju da razumeju opravdanje verom samo kroz Isusa svog Spasitelja koji im oprašta grehe i oslobađa ih od njih, i da imaju lično iskustvo sa Njim. To je moguće samo u životu koji je ispunjen Svetim Duhom, čime Isus Hristos može da obezbedi poslušnost. Isusovo prisustvo u nama pokazuje se u poslušnosti prema svim Božjim zapovestima. Svet će biti prosvećen tom večću (Otkrivenje 18,1).

Ljubav prema istini

Kako se odražava na naš život to ako ga vodimo ispunjenog Svetim Duhom, a kako ako to nije slučaj? Kako je onda sa

¹¹⁷ Ellen G. White, *Review and Herald* (www.egwwritings.org), 5. april 1892.

ljubavju prema istini, sa proučavanjem reči Božje i primenom istine u našem životu? U 2. Solunjanima 2,10 (NSP

– Metafizika 2010) piše: „[...] koji odlaze u propast zato što nisu prihvatili ljubav prema istini da bi se spasli.“ Oni koji ne mogu da budu zavedeni, imaju u svojim srcima ljubav prema istini. Kako možemo dobiti tu ljubav? Možemo je imati samo ako je u našim srcima Isus Hristos kroz Svetog Duha. U Rimljanima 5,5 piše da ljubav dolazi u naše srce kroz Svetog Duha. A u Efescima 3,17. piše da smo mi „u ljubavi ukorenjeni i utemeljeni“ kroz Svetog Duha. U Jovanu 16,13 Sveti Duh je nazvan „Duh istine“. To nam jasno pokazuje da je neophodno biti duhovni hrišćanin da bismo imali ljubav k istini. Da li mi danas imamo problema sa tom ljubavju prema istini, prema reči Božjoj, prema proročkoj reči? Razmislimo takođe i o budućnosti: „Samo oni koji su marljivo proučavali Pisma i koji su stekli ljubav prema istini biće zaštićeni od ove snažne obmane koja će zarobiti svet [...] Da li su pripadnici Božjeg naroda već sada tako čvrsto utemeljeni na Njegovoj reči da se neće povesti ni za svedočenjem svojih čula?“¹¹⁸ Bog ne pita da li smo mi svi razumeli istinu, nego pita da li imamo ljubav prema istini: „Šine istine leže sasvim blizu šina zablude, i obe pruge možda karakterima koji nisu prosvetljeni Svetim Duhom izgledaju kao sasvim iste.“¹¹⁹

Plodovi Duha ili telesna dela

„Uticaj Svetog Duha je Hristov život u duši. Mi ne vidimo Hrista, niti razgovaramo sa njim, ali nam je ipak Njegov Sveti Duh blizu svugde i na svakom mestu. Njegov Sveti Duh deluje u svakome i kroz svakoga, ko prihvata Hrista. Ko poznaje Duha u sebi, taj pokazuje rodove Duha.“¹²⁰

118 E. G. V., *Velika Borba*, Preporod, Beograd, 2012, str. 558, 559.

119 Ellen G. White, *Brief* 211, 1903.

120 Francis D. Nichol (Hrg.), *Adventist Bible Commentary* Vol. 6 (Hagerstown, 1980), 1112.

Galatima 5,22: ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrota, milost, vera, krotkost, uzdržanje, trajnost; Efescima 5,9: pravda, *istina*.

Galatima 5,16–21 pokazuje nam da se sila greha u nama slama Svetim Duhom. „Živite silom koju daje Duh Božji; tada ne morate da sledite svoje sebične želje. Ljudska sebičnost se bori protiv Duha Božjeg i Duh Božji protiv ljudske sebičnosti; obe su u međusobnoj svađi, tako da vi ne možete činiti dobro koje u stvari zaista želite. Ali ako vaš život određuje Duh Božji, tada se više ne nalazite pod prinudom zakona greha (Rimljanima 7,23 i 8,1). Kuda vodi ljudska sebičnost, može svako da vidi: u nemoral, pokvarenost, razvrat, idolopoklonstvo i čarobnjaštvo, svađe, pakosti, rivalstvo, naglost, žudnju za priznanjem, neslogu i podele, zavist, pijanstvo i žderanje i mnogo toga sličnog. Upozoravam vas, kao i ranije: ko čini takve stvari, za takve nema mesta u Božjem novom svetu.“ (Galatima 5,19–21) (Prevod: *Die Gute Nachricht Bibel*, Deutsche Gesellschaft, Stuttgart, 2000)

Duhovni darovi

„Pod duhovnim darovima podrazumevamo darove koji su dati posredstvom Svetog Duha, darovi pružaju sve sposobnosti i službe potrebne crkvi da bi ispunila svoje Bogom uspostavljene funkcije. Na osnovu Svetog pisma (1. Korinćanima 12,28 i Efescima 4,11), za ohrabrenje ljudima ovi darovi uključuju takve službe kao što je verovanje, isceljivanje, prorokovanje, objavljivanje, poučavanje, upravljanje, pomirenje, sažaljenje, samopregorno delovanje i milosrđe [...] u pastirskoj, evanđeoskoj, apostolskoj i učiteljskoj službi [...] da bi se vernici pripremili za službu, za izgradnju crkve.“¹²¹

Sveti Duh je za tačno određene potrebe davao i druge darove: mudrost, znanje i umetničke sposobnosti (2. Mojsijeva 31,2–6) ili sposobnosti za bavljenje arhitekturom (1. Dnevnika 28,12.19). Kada postanemo Isusovi učenici, mi Mu se

121 Osnovna verovanja, „Šta veruju Adventisti?“, Crkva, Darovi i službe.
Tačka br. 16.

predajemo sa svime što jesmo i svime što imamo. Time su svi naši darovi i sve naše sposobnosti urođene i stečene, stavljene Bogu na raspolaganje. On može da nam da i dodatne duhovne darove ili da naše prirodne darove i sposobnosti poboljša i oplemeni.

Da li možemo uprkos nedostatka Svetog Duha da imamo duhovne darove?

Božji izbor ili vladavina naroda?

Mi imamo širom sveta demokratske forme u crkvi, ali one nisu nikada zamišljane kao vladavina naroda. Demokratija je vladavina naroda. Pravi cilj naših glasanja je ipak da svaki pojedinac čuje glas Božji i na osnovu toga da svoj glas. Slušanjem glasa Božjeg treba da se pri glasanju obznani volja Božja. Svi se mi sigurno molimo pre nego što uzmemo učešće u radu u odborima.

Često se pre glasanja uputi poziv na tihiu molitvu da bi nam bilo jasno pred Bogom kako da glasamo. Nemija je rekao: „*Moj Bog dao mi je u srce, da [...]* (Nemija 7,5; NSP – Metafizika 2010), a E. G. Vajt je uz Nemiju 1 napisala: „I dok se on molio, u njegovom duhu se formirala jedna sveta namera.”¹²²

Da li će telesni hrišćanin čuti glas Božji? Ako se nije svesno i potpuno predao Bogu, onda sigurno neće dobiti odgovor (Psalam 66,18; Psalam 25,12). Ako neko ko je telesan glasa pošteno i po najboljem saznanju i uverenju, onda je sigurno, ljudski gledano, to u redu. Ali onog momenta kada se počne dogovarati, to je onda manipulacija i greh.

Vođe imaju veliki uticaj na delo Božje. Postoji jasna razlika i može da ima značajne posledice ako upravljaju braća i sestre koje je Bog pozvao za određenu dužnost, ili ako tu dužnost vrše na osnovu ljudskog izbora.

Čitajući jednu knjigu o molitvi postalo mi je jasno da smemo da molimo Boga da nam pokaže put kojim treba da idemo (Psalam 32,8). Tiha poslušnost Božjem glasu je pro-

122 Ellen G. White, *Southern Watchman* (www.egwwritings.org), 1. März. 1904.

menila ceo moj život. O tome sam izvestio u svom iskustvu „Od komercijaliste do propovednika“.¹²³ Postoji takođe i audio-snimak jedne dragocene propovedi Kurta Hazela (Kurt Hasel, propovednik u penziji, sin Franca Hazela, iskustva ove porodice su opisana u knjizi „U dolini smrti“, u izdanju Preporoda, Beograd, 2005 – prim. prev.) „Kako da donesem pravu odluku“.¹²⁴ I još jedna pisana sveobuhvatna propoved iz starih vremena od Henrija Dramonda (Henry Drummond): „Kako da prepoznam Volju Božju?“¹²⁵

Uz ovo, još jedno iskustvo od 23. 9. 2014: Misionsko delo „Country Life Institute Austria“ u Koruškoj (Kärnten/ Österreich; TGM – Trainingszentrum für Gesundheitsmission und Gesundheitszentrum Mattersdorferhof?) – stajao je pred jednom odlukom: da li da vršimo jednu dogradnju ili ne? Mnogo toga je govorilo za, ali isto tako i mnogo toga protiv. Odlučujuće pitanje je bilo: šta je Božja volja? Mi nismo više govorili o tome za i protiv, nego smo se molili svakodnevno deset dana da nas Gospod pripremi da slušamo Njegov glas i da nam kaže na jednom molitvenom sastanku 23. 9. 2014. god (nakon odlaska posetilaca koji su prisustvovali seminaru za novi početak – Newstartseminar): da li da vršimo tu dogradnju ili ne? Na tom molitvenom sastanku je učestvovalo oko dvadesetak vernika. Nakon naše zajedničke molitve, svako je još u tihoj molitvi molio Boga da mu kaže da li da gradimo ili ne. Tako lično primljen Božji odgovor saopšten je grupi na sledeći način.

Ako je potrebno da gradimo, napisati na ceduljicu „+“, a ako nije, onda „-“, a ako nema odgovora, onda „0“. Ako je neko bio nesiguran za svoj odgovor, onda je trebalo da doda i jedan upitnik pored svog znaka. Rezultat je za nas bio znak divnog vođstva: na ceduljicama je 14 puta bilo napisano „+“; od toga 4

123 www.gotterfahren.info – Gott verändert Leben – Vom Prokurist zum Prediger.

124 www.gotterfahren.info – Wege zum Ziel: Gott erfahren – Gottes Botschaft für unsere Zeit – Thema Nr. 11.

125 Missionsbrief.de – Predigten lesen – Henry Drummond: Wie erkenne ich den Willen Gottes? (Deutsch und Englisch).

sa znakom „+?”; 6 puta „0” i još 4 prazne ceduljice (i još dva nejasna odgovora, koji nisu uzeti u obzir). Time je pod Božjim vođstvom bilo sasvim jasno da je potrebno graditi. Ubeđen sam da je potrebno i da moramo u poslednjem vremenu sve više da idemo tim putem direktnog traženja saveta od Boga.

To objašnjava Joilo 2,28–29. E. G. Vajt je za to napisala: „*Mi moramo lično da Ga čujemo kako govori srcu. Kada utihne svaki drugi glas i kada u miru čekamo pred Njim, tišina duše čini Božji glas razgovetnijim. On nam nalaže: Utolite i poznajte da sam ja Bog.* (Psalam 46,10)”¹²⁶

Novac

Kakve razlike postoje između duhovnih i telesnih hrišćana u vezi sa nabavljanjem stvari i odnosa prema novcu? Da li se mi smatramo vlasnicima naših sredstava ili Božjim pristavima? „Ljubav prema novcu i ljubav prema razmetanju pretvorile su ovaj svet u lopovsku i hajdučku pećinu. Pismo opisuje lakomstvo i nasilje koje će preovladavati neposredno pre Drugog Hristovog dolaska.”¹²⁷

Božja zaštita na našem životnom putu

Božji anđeli štite one koji se boje Boga. „*Anđeli Gospodnji stanom stoje oko onih koji se njega boje, i izbavljaju ih.*” (Psalam 34,7) „Anđeo čuvar određen je svakom Hristovom sledbeniku. Ovi nebeski stražari štite pravedne od sile Zloga.”¹²⁸ Kada se ovde o tome govori da su pod Božjom zaštitom, oni koji se boje Boga, Hristovi sledbenici i pravednici, postavlja se pitanje da li se to odnosi na sve one koji se smatraju hrišćanima? Važi li to i za one koji nisu svoj život sasvim predali Hristu? To važi za decu jer je Isus u Mateju 18,10 rekao: „*Gledajte da ne prezrete jednoga*

¹²⁶ Čeznja vekova, Preporod, Beograd, 2011, str. 310 (363).

¹²⁷ E. G. V., Istorija proroka i careva, Preporod, Beograd, 2000, str. 423 (651).

¹²⁸ E. G. V., Velika borba, Preporod, Beograd, 2012, str. 458.

od malih ovih; jer vam kažem da anđeli njihovi na nebesima jednako gledaju lice oca mogega nebeskoga.” David, koji je svoj život potpuno predao Bogu, znao je da nema razloga za strah i strepnju. On je rekao u Psalmu 27,1 (NSP – Metafizika 2010): „Gospod je svetlost moja i spasenje moje. Koga da se bojim? Gospod je tvrđava života moga. Pred kim da strepim?” „Gospod, on je svetlost moja i moje spasenje. Koga da se bojim tada kada imam njega? Gospod, on je sila moja, štit od opasnosti. Koga da se plašim tada kada imam njega?” (Psalam 27,1; Psalmi, Britansko i inostrano biblijsko društvo, Beograd 1990; prevod: Aleksandar Birviš)

Završna zapazanja

Mi smo ovde načeli samo neka područja. Postoje još mnoga područja u životu i u veri, koja bismo mogli navesti. Za njih sve važi:

Ako dakle sagledamo razlike, ustanovićemo da nema nijednog jedinog područja, u kome život sa Svetim Duhom ne pruža značajne prednosti. I obrnuto, nema nijednog jedinog područja, u kome život bez Svetog Duha ne donosi velike nedostatke. Zar to ne bi trebalo da bude za nas veliki podsticaj, da se svaki dan posvetimo Bogu i da Ga molimo za ispunjenje Svetim Duhom?

Pre nekoliko godina je poleteo jedan Boeing 707 sa tokijskog aerodroma za London. Start je bio veoma uspešan. Bio je vedar sunčan dan. Uskoro su putnici mogli da vide poznatu japansku planinu Fudžijama. Tada je pilotu spontano došla misao da obleti oko planine kako bi njegovi putnici mogli da uživaju u ovom retkom pogledu.

On tada napušta utvrđeni kurs i prelazi na vizuelni let. Kod vizuelnog leta, kapetan aviona se odriče sigurnosti kontrole letenja sa zemlje, i oslanja se isključivo na ono šta sam vidi. Pilot je video planinu veoma blizu ispod sebe, njegov visinomer je pokazivao 4.000 metara. Ono što on nije video bili su silazni vetrovi i udari vetrova koji su besneli oko Fukušime. Takvim vetrovima ova letilica nije

bila dorašla, zato se razbila u vazduhu i srušila. Svi putnici i članovi posade su tom prilikom poginuli.¹²⁹ Telesni hrišćanin „u vizuelnom letu“ određuje sam svoj kurs, i uprkos najboljim namerama doživeće propast. Duhovni hrišćanin živi vođen Svetim Duhom, u jednom odnosu zasnovanom na ljubavi i poverenju prema svom Gospodu, koji će ga sigurno dovesti do cilja.

Molitva: Oče nebeski, hvala ti od srca, što Isus koji kroz Svetog Duha stanuje u meni, čini tako snažnu pozitivnu promenu u mojoj službi. Molim te, otvori mi oči mnogo šire za službu Svetog Duha. Molim te, pokloni mi kroz Njega taj život u punini koji Isus želi da nam dâ. Molim te, pomози mi da u sledećem poglavlju prepoznam ključ za rešenje tog problema i da ga primenim u praksi. Hvala ti od srca! Amin.

129 Kalenderzettel von Reinhard Petrik, 17.2.1979.

KLJUČ ZA SPROVOĐENJE U PRAKSU

Kako mogu rešenja koja Bog ima za mene sprovesti u praksu i doživeti? Kako mogu da se molim, a da nakon molitve budem siguran da sam ispunjen Svetim Duhom?

MOLITVA I ISPUNJENJE SVETIM DUHOM

Važno je da u veri idemo tim putem i da se u veri molimo za Svetog Duha. Radi se o tome da nakon molitve za Svetog Duha imamo poverenja u Gospoda, i budemo sigurni da je on uslišio tu našu molitvu i da nam je još dok smo se molili podario Svetog Duha.

Galatima 3,14 kaže nam: „[...] da obećanje Duha primimo kroz veru”; „[...] da mi posredstvom vere primimo obećanog Duha.” (Čarnić)

Da bismo lakše imali poverenja u našeg nebeskog oca, On nam je dao jednu važnu pomoć. Mi je zovemo „molitva na osnovu obećanja”.

Molitva na osnovu obećanja

Najpre jedan primer: pretpostavimo da mom detetu ne ide baš dobro engleski u školi, i ja želim da mu dam neki podsticaj da vredno uči engleski.

I obećam mu: „Ako doneseš u svom svedočanstvu dobru ocenu iz engleskog, dobićeš od mene hiljadu dinara.” Zatim dete

vredno uči i ja mu pomažem u učenju, i zaista, ono dobije dobru ocenu. Šta se dešava? Kada dete dođe iz škole kući, već s vrata viče: „Tata! Gde je onih hiljadu dinara?“ Kako je dete sigurno da će dobiti hiljadu dinara? Zato što su mu obećani, a ono je ispunilo uslove. To je sasvim normalno među ljudima.

Moglo bi se desiti da ja slučajno u tom trenutku nemam hiljadu dinara. A da li se može desiti Bogu da On nekada nešto nema od onoga što je obećao? To je svakako nemoguće.

Dalje, moglo bi se desiti da ja povučem svoje obećanje i kažem: „Čitao sam u jednom pedagoškom udžbeniku da se deca ne smeju novcem podsticati na učenje, zato ti ne mogu dati novac.“ Da li kod Boga postoji takva mogućnost, da On naknadno povuče svoje obećanje? Naravno da je i to nemoguće.

Dakle možemo da vidimo: ako smo dobili neko obećanje od Boga, i ispunili uslove, tada postoji samo jedna mogućnost, naime, da dobijemo to šta nam je obećano. (Ovde postoji jedna rečenica: *Die Versprechen Gottes nennen wir Verheißungen* [Obećanja Božja nazivamo Verheißungen.], koja se ne može odgovarajuće prevesti. U nemačkom jeziku postoji jedan poseban izraz koji se koristi za Božja obećanja koji kod nas ne postoji jer se oba izraza prevode pojmom 'obećanje'. A to su izrazi *versprechen* = obećanje i *Verheißung* = obećanje [Božje], nešto kao kod nas 'gospodin, a za Boga 'Gospod'. Time Bog namerava da nas podstakne da idemo u određenom pravcu, npr. za primanje Svetog Duha, a to znači živeti Božjom silom. I on želi da nam olakša sticanje poverenja u Njega. Poverenje je srž vere.

Ključno mesto u Svetom pismu koje nas upućuje na molitvu na osnovu obećanja nalazimo u 1. Jovanovoj 5,14–15 (Novi zavet, prevod WBTC): „*A ovo je pouzdanje koje imamo u njega: ako zamolimo za nešto što je po njegovoj volji, on nas uslišava.*“

Gospod nam ovde daje generalno obećanje da uslišava molitve koje su po Njegovoj volji. Volja Božja se izražava u Njegovim zapovestima i obećanjima. Na njih se mi možemo pozvati u svojim molitvama. Onima koji se mole po volji Božjoj (15. stih u prevodu NSP – Metafizika 2010): „*Iako znamo da nas čuje u svemu za šta molimo, [prema Njegovoj volji] znamo [istovremeno] da ćemo primiti ono za šta smo se molili jer smo*

ga za to molili."

U jednom nemačkom prevodu (Kürzinger) ovaj stih glasi: „Onda, takođe, znamo da ono što smo izmolili već imamo.”

Šta to znači? Da naše molitve koje su po volji Božjoj bivaju uslišene u istom momentu u kome ih mi iznesemo pred Boga. Ali mi našim osećanjima to najčešće uopšte ne možemo da primetimo jer smo mi uslišeni kroz veru, a ne kroz osećanja. Naša osećanja se mogu prilagoditi kasnije.

Ja sam kroz molitvu zavisnih od duvana i alkohola naučio: u onom momentu kada su se molili za oslobođenje, nisu primetili ništa posebno iako su u tom momentu bili oslobođeni od svoje zavisnosti. Uslišenje je bilo u veri. Ali nekoliko sati kasnije primetili su da više nemaju želju za duvanom ili alkoholom. U momentu moljenja su već praktično posedovali uslišenje.

Isus je rekao u Marku 11,24 (Čarnić): „*Zato vam kažem: sve što molite i tražite, verujte da ste primili, i biće vam.*”

E. G. Vajt je napisala: „Nije potrebno da tražimo bilo kakav spoljašnji dokaz blagoslova. Dar se nalazi u obećanju, i mi se možemo baviti svojim poslom sigurni da Bog može ispuniti ono što je obećao i da će dar, koji već imamo, postati stvarnost kad nam bude najpotrebniji.”¹³⁰

Dakle, radi se o tome da ne tražimo spoljašnje dokaze. Ovde je sigurno da se misli na emocionalna iskustva. Rože Morno (Roger J. Morneau) pisao je: „Duhovi [demonski] ohrabruju ljude da više slušaju svoja osećanja umesto reč Hristovu i reč njegovih proroka. Ne postoji sigurniji put kojim duhovi zadobijaju vlast nad životima ljudi, a da pojedinac ne primeti šta se ustvari događa.”¹³¹

Molitva na osnovu obećanja otvara nam Božje riznice. Naš voljeni nebeski otac nam time otvara neiscran konto.

„Oni [njegovi učenici] mogu mnogo da očekuju ako imaju veru u Njegova obećanja.”¹³²

130 E. G. V., *Vaspitanje*, Preporod, Beograd, 1980, str. 230 (258).

131 Roger J. Morneau, *Eine Reise in die Welt des Übernatürlichen* (Zürich), 38.

132 E. G. V., *Čeznja vekova*, Preporod, Beograd, 2011, str. 579 (668).

Dve grupe obećanja

Pritom je važno da se obrati pažnja na finu razliku među biblijskim obećanjima: „Duhovna obećanja – za oprostenje greha, pravda Hristova, dar Svetog Duha i njegovo delovanje za našu promenu, njegova sila za rad u delu Božjem – važe uvek i za sve koji veruju (Dela 2,38–39). Ali obećanja za vremenske blagoslove i za očuvanje zemaljskog života se nekada ispunjavaju, a nekada ne – zavisno od toga kako Bog ocenjuje situaciju i šta je bolje za nas i za Božje delo gledano dugoročno.”¹³³

Primer (Isaija 43,2; NSP – Metafizika 2010): „*Ako pođeš kroz vatru* [u nemačkom prevodu (Hfa) piše: „*Ako moraš da prođeš kroz vatru*”] *nećeš izgoreti, niti će te plamen uhvatiti*.” Ovo je naš Bog na divan način pokazao u ognjenoj peći, u slučaju trojice mladića (Danilo 3). Nasuprot tome, u Konstanci su spaljeni reformatori Hus i Jeronim. Zbog toga mi mislimo da oni nisu bili uslišeni. Ali možda su uprkos tome bili uslišeni na jedan drugi način koji mi ne poznajemo? U kojoj meri? Jedan papski pisac koji je opisivao smrt ovih mučenika je napisao: „Obojica su podnela nasilnu smrt nepokolebljivim duhom i pripremali su se za vatru, kao da su bili pozvani na svadbu. Nisu pustili ni jedan jedini uzvik bola. Kada je plamen buknuo uvis, počeli su da pevaju pesme na slavu Bogu, i jedva je snaga vatre mogla da zaustavi njihovu pesmu.”¹³⁴ Kada neko gori, on može samo da vrišti od bola. Ali držanje ovih ljudi pokazuje da se tu umešao sam Bog, ali ne na način koji bi u prvom planu bio prepoznatljiv za nas. To mi pokazuje da i vremenska proročanstva ipak imaju veliki značaj za nas.

Zahvaliti za uspešno uslišenje

Postoji još jedno važno stanovište: ako su nam naše molbe ispunjene već u trenutku podnošenja, onda je sasvim

133 Morris Venden, *95 Thesen* (Lüneburg, 2009), 50 / *95 Theses on Righteousness by Faith* (PPPA, 2003).

134 Ellen G. White, *Der große Kampf*, (Hamburg, 1958), 108, zitiert aus Neander, „Kirchengeschichte“, 6.Per., 2. Abschnitt, 2. Teil, §69; Hefele, „Konziliengeschichte“ Bd. VI, 209 / *The Great Controversy*, 109.2, 109.3 (egwwritings.org).

ispravno da već u sledećem trenutku zahvalimo Bogu za to uslišenje. Svojim zahvaljivanjem u tom momentu mi, u stvari, pokazujemo svoje poverenje u Boga da je On uslišio našu molbu i da mi očekujemo da će nam to u praktičnom smislu pripasti kada dođe najpogodnije vreme za to. Postoje vernici koji već nakon molitve nešto primete. Ali kod mnogih je kao kod Ilije: „*Gospod nije bio u oluji, nije bio u zemljotresu i nije bio u vatri, nego u tihom i blagom glasu.*“ (1. Carevima 19,11–12; NSP – Metafizika 2010) Tako je bilo i sa mnom.

Nakon dužeg vremena sam mislio da se nije ništa dogodilo. A onda sam iznenada primetio da se mnogo toga dogodilo u meni iako ja to nisam uopšte primetio.

Promeniti svoj način razmišljanja

To znači: neophodno je da u tom trenutku promenim svoj način razmišljanja: „[...] *nego se preobražavajte ob-novljenjem svoga uma.*“ (Rimljanima 12,2; Čarnić)

Ispravno je sada reći: „Hvala ti što si me uslišio. Hvala ti što si već ispunio moju molbu. Hvala ti što ću to doživeti u pravo vreme.“

To nije autosugestija. Kod autosugestije, ja sam sebe ubeđujem u nešto, ali kod molitve na osnovu obećanja ja imam Božansku osnovu za tu promenu misli jer sam već uslišen u veri. Ako u tom slučaju ne promenim svoj način razmišljanja, to znači da nemam poverenja u Boga, nego se upravljam prema svojim osećanjima. Takvim ponašanjem, u stvari, pokazujem da ja smatram da Bog ne govori istinu, a u tom slučaju neću ni dobiti nešto od Njega.

Važno je da se ja ponašam na odgovarajući način, čak iako ništa ne primećujem. Bog uvek ugrađuje neophodnost za verom jer želi da Mu verujemo. Setimo se samo prelaska preko reke Jordan. Najpre su noge sveštenika morale u vodu, i tek onda se Jordan podelio. Neman je morao sedam puta da uroni u vodu pre nego što je bio izlečen.

Možda ti kažeš: „Ja to ne mogu, ne mogu čak ni da zamislim.“ Molim te, razmisli o tome da mi mnoge stvari ne možemo da objasnimo. Mi ni do danas ne znamo tačno šta je

u stvari elektricitet, iako ga svakodnevno koristimo. Nadalje ne znamo kako to deca nauče da govore, ali ipak sva nauče. „I u svetu prirode smo stalno okruženi čudesima koja nadmašuju našu moć shvatanja. Zar da se onda čudimo što u duhovnom svetu nalazimo tajne koje ne možemo dokučiti?“¹³⁵

Potrebno je da mislimo na osnovu teksta u Pričama 3,5–6:

„Uzdaj se u Gospoda svim srcem svojim, a na svoj razum ne oslanjaj se. Na svim putevima svojim imaj ga na umu, i on će upravljati staze tvoje.“ Ovde nalazimo sasvim jasne božanske uslove, što se tiče Njegovih obećanja u vezi sa Njegovim ispravnim vođstvom. Svaki uslov je ujedno i ponuda. Ako dakle nismo sigurni da smo ispunili sve uslove, potrebno je da se molimo za tu spremnost na sigurnost da nas Gospod odmah uslišava. „Ali ako želite da želite, Bog će to delo učiniti umesto vas.“¹³⁶

Još jedna mala pomoć: da li mi, u stvari, znamo šta činimo, kada smo se molili na osnovu Božjeg obećanja – ispunili uslove a sumnjamo u uslišenje? Time mi ustvari pokazujemo da Bog, po našem mišljenju, ne govori istinu. To mi ne želimo ni u kom slučaju. U tom slučaju, moli se Bogu na ovakav način: „Gospode, verujem, pomози mom neverovanju. I onda veruj.“

Veoma dragocena uputstva u vezi sa molitvom na osnovu obećanja nalazimo u knjizi „Vaspitanje“ u poglavlju „Vera i molitva“ (str. 226–233; E. G. V., Vaspitanje, Preporod, Beograd, 1980, str. [253–261])

Moliti se za Svetog Duha

Smatram da mi sada imamo najbolje pretpostavke za molitvu za ispunjenje Svetim Duhom. Pritom ne treba da zaboravimo: ne radi se o tome da mi pridobijemo Boga da vrši našu volju nego o tome da verujemo Njegovim obećanjima i u Njegovu pouzdanost

¹³⁵ E. G. V., *Vaspitanje*, Preporod, Beograd, 1980, str. 153 (170).

¹³⁶ E. G. V., *Misli s gore blagoslova*, Preporod, Beograd, 1983, str. 176 (142–143).

Obećanja za primanje Svetog Duha

Gospod nam je dao divna obećanja u vezi sa primanjem Svetog Duha:

Luka 11, 13 (Čarnić): „Kad, dakle, vi kao zli ljudi umete da dajete dobre darove svojoj deci, koliko će više otac nebeski dati Duha Svetoga onim koji ga mole.”

Zar se naš otac nebeski ovde nije obavezao? Uslov za ispunjenje ovog divnog obećanja je: moliti se! Isus pritom ne misli moliti se jednom, nego biti trajno u molitvi.

Naravno da je takođe i ovde bitno sagledati kontekst. Zato je potrebno da čitamo i druge tekstove koji obrađuju isto pitanje. Na primer, onaj u Delima 5,32 (Čarnić): *„Mi smo svedoci svega toga, i Duh Sveti, koga je Bog dao onima koji su mu poslušni.”*

Uslov je: poslušnost! Ovde vidimo da se nikako ne možemo oslanjati samo na jedan tekst: moramo da obratimo pažnju i na okruženje u kome je obećanje dato. Pritom nije bitno samo jednom biti poslušan u jednoj stvari, koja nam je možda prijatna. Naprotiv radi se o tome da budemo poslušni Njemu, našem divnom Spasitelju i prijatelju. Poslušnost pričinjava zadovoljstvo, zato se moli svakoga jutra za poslušno srce. Moli se da te Gospod učini voljnim da činiš sve što On želi, i da ti bude u pomoći u toj želji i u ostvarenju. To stvara dobar preduslov.

Jovan 7,37: *„Ko je žedan neka dođe k meni i pije.”*

Ovde se radi o čežnji za Svetim Duhom. Ako u tebi ne postoji ta čežnja ili smatraš da nije dovoljna, možeš da se moliš za nju. Ta molitva je po volji Božjoj, i biće odmah uslišena. Naš divni Bog čini u nama na osnovu naših molitava da mi čak i želimo, a ne samo da činimo. Takođe se možemo moliti za želju da tražimo blisku zajednicu sa Bogom, da Ga volimo od sveg srca, da Mu radosno služimo, da dobijemo rastuću čežnju za Isusom, da čekamo na Njegov drugi dolazak i jedinstvo sa Njim u Božjem carstvu, za čežnju da čitamo Božju reč da bismo pronašli važna saznanja, kao i čežnju za saosećanjem i osposobljavanjem za spasavanje izgubljenih.

Jovan 7,38–39 (NSP – Metafizika 2010): *„Ko bude verovao u mene, kao što je rečeno u Pismu, iz njegovog tela poteći će reke žive vode. A rekao je to za Duh koji je trebalo da prime oni koji veruju u njega.”*

Ovde je uslov: verovanje! Vidimo da je naša vera u Isusu Hristu, dakle, naše poverenje, važan uslov za primanje Svetog Duha. Ali ako se molimo na osnovu obećanja, onda je lako verovati.

Galatija 5,16. (NSP – Metafizika 2010): *„Kažem vam dakle: po Duhu živite, pa nećete udovoljavati željama tela.”*

Ovde čak imamo i jedno obećanje, koje je izraženo u jednoj zapovesti. Ako Gospod želi da ja hodim u Duhu, onda to nedvosmisleno znači da me On želi ispuniti Svetim Duhom. I On nam ovde pokazuje da kada smo ispunjeni Svetim Duhom, nismo prepušteni „na milost i nemilost” telesnim željama. Sveti Duh u nama slama silu greha (Rimljanima 8,1–17; posebno 2. stih). Sveti Duh čini u nama da „telo umire” (Rimljanima 8,13). Ali setimo se Pavla, koji je rekao o sebi: *„Svakog dana umirem.”* To nam ukazuje na važnost svakodnevne veze sa Hristom kroz Svetog Duha. Neizmerno je dragoceno da ne budemo prepušteni „na milost i nemilost” telesnim željama (Galatima 5,18–21), nego da rastemo u rodovima Duha (Galatima 5,22).

Sprečavanje greha da proдре u nas možemo da uporedimo sa postupkom sastavljanja dvogleda pri njihovoj proizvodnji. Da se ne bi dogodilo da se u njihovim sočivima nađu čestice prašine, u prostoriji u kojoj se vrši montaža vlada natpritisak. To znači da vazduh iz te prostorije izlazi napolje ako se otvore vrata, tako da prašina ne može da uđe u tu prostoriju. Zbog toga nam je potrebno da budemo ispunjeni Svetim Duhom, „pa nećete udovoljavati željama tela”. (Dopunska objašnjenja se nalaze na kraju ovog poglavlja „Može li se ostati uvek duhovan?”)

Efescima 3,16.17.19: *„Da vam dâ [Bog] silu po bogatstvu slave svoje, da se utvrdite Duhom njegovim za unutrašnjeg čoveka, da se Hristos useli verom u srca vaša, da budete u ljubavi ukorenjeni i utemeljeni [...] da se ispunite svakom puninom Božjom.”*

Možda od te sile nećemo moći duže vreme ništa da primetimo. Moglo bi se uporediti sa stanjem u prirodi. Tokom zime drveće je golo i sivo, u proleće su sva zelena. Prilikom ovog oživljavanja su na delu neizmerne sile, ali ih mi ne vidimo niti čujemo. Ali vidimo rezultat njihovog delovanja. Tako je bilo i sa mnom. Zahvalan sam Bogu što mi je poklonio dovoljno snage.

Jedan drugi primer: već decenijama znamo da našim telom teče struja. Ona je tu, ali mi to uopšte i ne primećujemo. Efescima 5,18: „*Nego se ispunjavajte Duhom.*” Ili „*nego se puniti [trajno] duhom.*” (Čarnić).¹³⁷ (Detaljna objašnjenja uz ovaj tekst, vidi u dodatku Efescima 5,18.)

Dela 1,8 (Čarnić): „*Nego ćete primiti silu – kad Duh Sveti siđe na vas, i bićete mi svedoci.*”

Isusovi učenici su dobili nalog da čekaju, dokle ne dođe sila, ali oni nisu čekali pasivno. „Učenici su se ozbiljno molili da steknu sposobnost da se susreću s ljudima i da im u svakodnevnim razgovorima upućuju reči koje će grešnike dovoditi Hristu.”¹³⁸ I mi takođe možemo da se molimo Bogu za to na osnovu ovog obećanja.

Nema pozitivnog rezultata?

„Jedan mladić je zahtevao duhovni razgovor jer je želeo da bude ispunjen Svetim Duhom. Imao je problema i propovednik ga je pitao: ‘Da li ste svoju volju potpuno predali Bogu?’ ‘Mislim da nisam sasvim.’ ‘Onda’ odgovori mu propovednik, ‘neće ni biti neke koristi od molitve [za ispunjenje Svetim Duhom], dokle god vaša slobodna volja ne bude potpuno predata Bogu. Želite li možda da je sada predate Bogu?’ ‘Ali ja to ne mogu’, odgovorio je mladić. ‘Da li ste onda spremni da to Bog učini za vas?’ ‘Da’, stigao je odgovor. ‘Onda Ga molite za to.’

137 Werner E. Lange (Hrg.), *Unser größtes Bedürfnis* (Lüneburg, 2011), 42.

138 E. G. V., *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, Preporod, Beograd, 2004, str. 25 (37).

I on se molio: 'O Bože, oslobodi me moje samovolje. Dovedi me do potpunog predanja tvojoj volji. Odloži moju volju od mene i umesto mene. Molim te u ime Isusovo.' Zatim je usledilo propovednikovo pitanje: 'Da li se desilo?' 'Zaista mora', stigao je odgovor. 'Molio sam Boga za ono što je po njegovoj volji i znam da me je uslišio, te da imam ono za šta sam ga molio. (1. Jovanova 5,14–15) Da, desilo se, moja volja je tu položena.' Onda je propovednik dodao: 'Molite Ga za krštenje Svetim Duhom [ispunjenje Svetim Duhom]!' I on je započeo: 'O Bože, krsti me, molim te, upravo sada Svetim Duhom. Molim te u ime Isusovo.' I desilo se u trenuću oka, čim je svoju volju predao Bogu.¹³⁹

Velika razlika između pre i posle

Iako sam odavno poznao mogućnost molitve na osnovu obećanja, i tu mogućnost koristio u posebnim problemima, a imao sam i dragocena uslišenja, ipak sam mislio mnogo godina da je dovoljno dobro ako sasvim jednostavno u svojoj molitvi izgovorim i tu molitvu za Svetog Duha, a da se nisam pozivao na Božja obećanja. Znam da mnogi takođe imaju ovakvo shvatanje. Ne želim da kažem da to smatram pogrešnim, ali kada se osvrnem na svoja lična iskustva, mogu sa žaljenjem da kažem da sam se molio samo tako, a ne na osnovu obećanja. Od pre nekoliko godina, svesno se svakodnevno molim na osnovu obećanja za Svetog Duha, tako da bih nakon svoje molitve imao sigurnost da me je Duh Božji ispunio. Dana 28. 9. 2011. godine kroz jedno iskustvo iznenada mi je sinulo pred očima koliko velika razlika je bila prisutna u mom životu: pre ovakvog načina molitve i posle.

Od kada se molim na osnovu obećanja, moja je veza sa Bogom postala mnogo prisnija, a Isus mi je postao bliži i veličanstveniji. To nije samo moje subjektivno osećanje jer to mogu sigurno da utvrdim po sledećim stvarima:

139 Reuben A. Torrey, *Der Heilige Geist – Sein Wesen und Wirken* (Frankfurt, 1966), 150 / *The Holy Spirit: Who He Is and What He Does*, (New Jersey, 1975).

- ▶ Prilikom čitanja Biblije često mi dolaze nova i ohrabrujuća saznanja.
- ▶ Mogu da pobeđujem u borbi sa iskušenjima.
- ▶ Vreme molitve mi je postalo mnogo dragocenije i pričinjava mi veliku radost.
- ▶ Bog mi daruje mnogobrojna uslišenja mojih molitava. Tako
- ▶ imam još veću radost i veću odvažnost (Dela 4,31v) da drugima govorim o Isusu.
- ▶ Na moju sopstvenu radost postao sam više druželjubiv.
- ▶ Živim milošću Božjom radosno i osećam se sigurno u Njegovoj ruci.
- ▶ Kroz jedan težak period u mom životu, Bog me je divno izneo i ojačao iznutra.
- ▶ Prepoznao sam kojim me je duhovnim darovima Bog obdario.
- ▶ Prestao sam da kritikujem, a kada čujem da neko drugi kritikuje, osećam se neprijatno.

Promena se dogodila sasvim tiho. Ja sam je primetio tek nakon dužeg vremena, u kom sam se svakodnevno molio za Svetog Duha, i pritom se pozivao na biblijska obećanja. Od tada doživljavam jedno sasvim drugačije hrišćanstvo. Pre toga je moj život sa Bogom bio delimično težak i naporan; a od tada sam iskusio radost i snagu.

Žao mi je zbog svih gubitaka koji su nastali u mom sopstvenom životu i u mojoj službi zbog nedostatka Svetog Duha. Kada mi je to postalo jasno, molio sam se našem Gospodu za oproštenje.

Pokazuje se nažalost i na ovom području da mi ne možemo nikoga da vodimo dalje nego samo dotle dokle smo i sami stigli. Moramo da uzmemo u obzir i to da se lični nedostaci pojedinca kako u porodici tako i u crkvi sabiraju ili umnožavaju.

Da ne bi i drugi morali da žale zbog istih propusta, želim da dodam još neke misli.

U 2. Petrovoj 1,3–4 (Novi zavet, prevod WBTC) pokazano nam je da smo mi u bliskoj zajednici sa Isusom „kroz [...] da-

rovana dragocena i najveća obećanja, da preko njih uzmemo udela u Božanskoj prirodi”.

To onda znači da nam je kroz ta obećanja takođe dodeljen i Sveti Duh. Obećanja se mogu uporediti sa bankovnim čekom jer ako položimo banci ček koji je potpisan od vlasnika računa, možemo podići novac sa tog stranog računa. Kao deca Božja (Jovan 1,12) možemo čekom koji je Isus potpisao svakodnevno da podižemo sva Njegova obećanja. Ako položimo svoj lični ček, od toga nećemo imati nikakve koristi, pa makar da je kreiran i od strane nekog umetnika. Potreban nam je ček potpisan od vlasnika računa.

Može postojati još jedan razlog, koji nam savetuje da se molimo na osnovu obećanja, a to je da se u reči Božjoj nalazi sila. Zašto se Isus od iskušenja u pustinji branio rečju Božjom i tako oterao sotonu da pobegne od Njega (Matej 4,4.7.10; Novi zavet, prevod WBTC)? On je rekao: *„Čovek ne živi samo od hleba, nego i od svake reči koja izlazi iz Božjih usta.”*

Isus, Stvoritelj, znao je da se u Božjoj reči nalazi sila.

*„U svakoj zapovesti i u svakom obećanju reči Božje se nalazi sila, sâm život Božji, kojim je zapovest ispunjena i kojom se obećanje može ispuniti.”*¹⁴⁰ To je jedna divna izjava, da svako obećanje sadrži u sebi silu Božju i Njegov život. Molitvom na osnovu obećanja, mi koristimo reč Božju u svojoj molitvi. A on je rekao: *„Reč moja kad iziđe iz mojih usta [...] neće se vratiti k meni prazna [...]”* (Isaija 55,11)

Ja nameravam da se nadalje molim samo na osnovu obećanja za ispunjenje Svetim Duhom. Kada se molim na osnovu obećanja, znam nakon svoje molitve da sam na osnovu obećanja iz Božje reči u 1. Jovanovoj 5,15 primio Svetog Duha: *„Pa ako znamo da nas uslišava kad zamolimo, znamo da već imamo to što smo ga molili.”* (Novi zavet, prevod WBTC). Ako se molim bez pozivanja na obećanja, nadam se da sam uslišen. Mnogo je bolje da uzmemo dovoljno vremena za molitvu na osnovu obećanja i tako imamo blagosloven ceo dan nego da uveče žalimo zbog propusta koje smo učinili tokom dana.

¹⁴⁰ Ellen G. White, *Christ's Object Lessons* (www.egwwritings.org), 38.

Dobio sam jedan imejl, koji je napisan sa velikom radošću: „Nisam smatrao mogućim da može da postoji tolika razlika između molitve za Božje vođstvo u toku dana 'po svojoj formulaciji' ili na osnovu obećanja iz Svetog pisma. Obećanja su mi i ranije bila veoma važna, i ja sam u njih imao poverenje kao i sada, ali sam propustio, da ih svakodnevno iskoristim. Moj život sa Isusom je dobio dublju, radosniju, opušteniju i poverljiviju dimenziju. Hvala Bogu za to.”¹⁴¹

Iz tog razloga sam odlučio da za primer napišem jednu molitvu na osnovu obećanja za Svetog Duha. Naravno da se ova molitva može i skratiti. Veoma je dragoceno ako naučimo da se samostalno direktno molimo koristeći reč Božju. Ali odlučujuće je da naša vera kroz ta obećanja bude tako ojačana da nakon molitve takođe imamo sigurnost da smo primili Svetog Duha. Primićemo Svetog Duha ako verujemo u ono što se molimo.

141 E-Mail an H.Haubeil: C.S.

Primer—molitva na osnovu obećanja za svakodnevno novo ispunjenje Svetim Duhom

Oče nebeski, dolazim pred tebe u ime Isusa, našeg spasitelja. Ti si rekao: „*Daj mi srce svoje*“, (Priče 23,26). Ovim to želim da učinim sada, time što ti se ponovo predajem [posvećujem], i to sa svime „što imam i što jesam“. ¹⁴² Hvala ti što si ovu molitvu već uslišio po svojoj volji jer si rekao u svojoj reči da mi znamo da si nas ti već uslišio ako se molimo u skladu sa tvojom voljom, da smo ono za šta smo se molili već dobili. (1. Jovanova 5,15; Novi zavet, prevod WBTC) A osim toga si rekao da nećeš nikoga odbaciti ko dođe k tebi (Jovan 6,37; Novi zavet, prevod WBTC).

Isus je rekao: „*Kad, dakle, vi kao zli ljudi umete da dajete dobre darove svojoj deci, koliko će više Otac nebeski dati Duha Svetoga onima koji ga mole*.“ (Luka 11,13; Čarnić)

Nadalje ti si rekao da daješ Svetog Duha onima koji ti veruju (Jovan 7,38–39), onima koji su ti poslušni (Dela 5,32) i onima koji se uvek iznova ispunjavaju Duhom (Efescima 5,18) i onima koji hode po Duhu (Galatima 5, 16).

To je takođe i moja želja. Molim te ispuni to sve i u meni.

Iz tog razloga te molim od srca, oče, da mi sada podariš Duha Svetoga za danas. Pošto je ta molitva po tvojoj volji, hvala ti, da si mi sada podario Svetog Duha. (1. Jovanova 5, 15) Hvala ti što sam istovremeno dobio i tvoju Božansku ljubav, jer si u svojoj reči rekao: „*Jer se ljubav Božja izli u srca naša Duhom Svetim*.“ (Rimljanima 5,5; Efescima 3,17) Tako želim da kažem zajedno sa Psalmistom: „*Silo moja, moj mili Gospode*.“ (Psalam 18,2; Psalmi, Britansko i inostrano biblijsko društvo, Beograd 1990; prevod: Aleksandar Birviš).

Hvala ti što time mogu i moje bližnje da volim tvojom ljubavlju.

Hvala ti što je sila greha u meni slomljena Svetim Duhom (Rimljanima 8,13; Galatima 5,16f). Molim te, spasi

¹⁴² E. G. V., *Čežnja vekova*, Preporod, Beograd, 2011, str. 447 (523).

me i sačuvaj me danas od greha, od sveta, daruj mi punu
zaštitu od palih anđela, sačuvaj me od iskušenja i iščupaj me
ako je neophodno, i spasi me od mog starog bića.

Molim te, daruj mi da u reči i praksi budem tvoj svedok
(Dela 1,8). Hvalim te i slavim za uslišenje moje molitve.

Amin.

Sâm Isus želi da stanuje u nama kroz Svetog Duha (1. Jovanova 3,24; Jovan 14,23). E. G. Vajt je napisala: „Uticaj Svetog Duha je Hristov život u verniku.”¹⁴³ Sila koja je promenila jednog Petra i Pavla kao i mnoge druge ljude, stoji i nama na raspolaganju. On daje i nama „[...] silu po bogatstvu slave svoje da se utvrdite Duhom njegovim za unutrašnjeg čoveka.” (Efescima 3,16)

Ispunjenje Svetim Duhom je ključ za verski život u radosti, sili, ljubavi i pobedi nad grehom. „[...] a gde je Duh [Božji] onde je sloboda.” (2. Korinćanima 3,17b)

U jednom obaveštenju koje sam dobio je pisalo: „Mnoga braća i sestre mole svakodnevno predloženu molitvu udvoje. I ja se tako molim sa jednom svojom prijateljicom već pet meseci. Napredak se oseća svuda, ne samo u privatnom životu. Mnoge stvari su se razjasnile u domovima, u međusobnim odnosima, u brakovima, na duhovnom području, u crkvi, ali ne kroz velike sukobe, nego tiho na sasvim prirodan način. Mi smo veoma zadivljene i u tome svemu vidimo Božanske oplemenjujuće procese, koji na izvestan način olakšavaju život. Mi u tim procesima sve više i više osećamo prisustvo Božje.”¹⁴⁴

Može li se ostati uvek duhovan?

Da! Ako ne dozvolimo da nastanu misli koje se bave neverstvom i dišemo duhovno: „izdišemo” time što priznaje-

¹⁴³ Francis D. Nichol (Hrg.), *Adventist Bible Commentary*, Vol. 6 (Hagerstown, 1980), 1112.

¹⁴⁴ Email an H.Haubeil: E.S.

mo naše grehe, a „udišemo“ time što tražimo od Boga ljubav i oproštenje, i da molitvom vere budemo ponovo napunjeni Svetim Duhom.¹⁴⁵

To je kao i u našem odnosu prema deci. Ako je neko dete bilo neposlušno, uprkos tome ono ostaje naše dete, ali mi osećamo smetnju u tom međusobnom odnosu. Možda nam dete neće moći pogledati u oči, ali se ta smetnja može otkloniti priznanjem.

Naravno da se može ponovo dugotrajno postati telesan. Biblija ne poznaje pojam „Jednom spasen zauvek spasen.“ Naša grešna priroda je još uvek prisutna. „Nijedan od apostola i proroka nikada nije tvrdio da je bez greha.“¹⁴⁶

Ali u životu sa Svetim Duhom i sa Isusom u srcu njegova je sila slomljena, tako da možemo da vodimo radostan i snažan hrišćanski život. Naša pravda je isključivo u Isusu Hristu, „*koji je za nas postao mudrost od Boga i pravednost i posvećenje i otkupljenje*“ (1. Korinćanima 1,30; Novi zavet, prevod WBTC). Ova važna tema će kasnije biti iscrpnije obrađena.

Ako smo slučajno dužim zapostavljanjem duhovnog života ili zanemarivanjem duhovnog disanja ponovo postali telesni, onda je potrebno da znamo, da naš milostivi Spasitelj čeka na nas.

Važno je da znamo put kako da zahvaljujući Božjoj milosti ponovo i verovatno zauvek možemo da vodimo duhovan život. Niko ne mora da ostane telesan.

Ali razmislimo, kao pojedinci i kao crkva vernih, o onome što je napisao Rendi Maksvel (Randy Maxwell): „Da li mi mislimo da se ponovno oživljavanje Božje crkve iz stanja skoro mrtva, može postići bez napora?“¹⁴⁷

Život u punini ovde i večni život, spasenje mnogih ljudi i naša zahvalnost za veliku Hristovu žrtvu vredni su napo-

145 Helmut Haubeil & Gerhard Padderatz, *Gott, Geld & Glaube* (Eckental, 2009), 97.

146 E. G. V.: *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, Preporod Beograd, 2004, str. 390 (560).

147 Randy Maxwell, *Wenn Gottes Volk betet [...]* (Lüneburg, 2005), 162 / *If My People Pray – An Eleventh-Hour Call to Prayer and Revival* (PPPA, 1995).

ra. Odlučujući napor je da se svakog jutra u molitvi sretnemo sa našim Gospodom. Tu nas On naoružava silom.

O apostolu Jovanu čitamo:

„Iz dana u dan Hristos je sve više privlačio njegovo srce, sve dok na kraju nije izgubio sebe iz vida, ispunjen ljubavlju prema svom učitelju. Njegov gnevan, častoljubiv temperament došao je pod uticaj sile koja preobražava. Preporučajući uticaj Svetog Duha obnovio je njegovo srce. Sila Hristove ljubavi preobrazila je njegov karakter. To je sigurna posledica sjedinjenja sa Isusom. Kada Hristos boravi u srcu, cela priroda se menja. Hristov Duh, Njegova ljubav, omekšava srce, obuzdava dušu, uzdiže misli i želje prema Bogu i Nebu.”¹⁴⁸

„*Otvori oči moje da bih video čudesu zakona tvojega.*” (Psalam 119,18). Hvala ti da me ti tamo vodiš, da i ja mogu reći: „*Radujem se reči tvojoj kao onaj koji zadobije veliki plen.*” (Psalam 119,162)

148 E. G. V., *Put Hristu*, Preporod, Beograd , 1997, str. 59.

KOJA ISKUSTVA POSTOJE?

Lična iskustva, kao i iskustva crkava,
oblasti i unije

Iskustvo jednog brata

„Već dve godine se molim svakodnevno za ispunjenje Svetim Duhom. Moja je molitva da time Isus iz dana u dan u sve većoj punini stanuje u meni. Moje hodaње sa Bogom je bilo [u tom vremenu] veoma zadivljujuće. Rod Duha iz Galatima 5 u mom životu se pokazivao jasnije od kada sam počeo da molim Isusa da živi u meni, da sprovodi svoju volju u meni i da me svaki dan iznova ispunjava svojim Duhom. Od tada sa većom radošću proučavam Sveto pismo i svedočim drugima za Hrista, a dobio sam i mnogo jaču želju da se molim za druge. Osim toga došlo je do većih promena u mom načinu života. Na to gledam kao na potvrdu mog svakodnevnog traženja Boga i moje svakodnevne molitve za Svetog Duha.” C. H. On dalje saopštava sledeće:

„Preporučujem ti da se moliš šest sedmica za ispunjenje Svetim Duhom da bi video šta će se dogoditi.”

Četrdeset dana molitve u Srbiji

U Septembru mesecu 2010. godine preveli smo i objavili knjigu *40 dana molitve, zalaganja i pripreme za Drugi dolazak (40 Days: Prayers and Devotions to Prepare for the Second Coming.)*. Knjigu smo stavili na raspolaganje svim vernicima u našoj uniji, zatim smo u narednih 40 dana organizovali molitvene sastanke; postili smo i molili se za novo izlivanje Svetog Duha. Nakon toga je zavládala sasvim nova kli-

ma u mesnim crkvama. Neaktivni članovi crkve su postali aktivni, i dobili su volju da služe drugima. Neki drugi, koji su se godinama prepirali oko određenih tema (i čak prestali da govore jedni s drugima), pomirili su se i počeli zajednički da planiraju misijske aktivnosti.

Oktobra meseca 2010. godine saznali smo za inicijativu „Probuđenje i reformacija“, prihvatili smo je jer smo u njoj videli nastavak onoga što je Bog već započeo u našoj uniji.

Od tada, doživljavamo bliže zajedništvo jedni sa drugima, veće jedinstvo i bolje razumevanje između saradnika u našoj uniji.

*M. Trajkovska, Južnoevropska unija, Beograd, citirano u
Probuđenje i reformacija (revivaland reformation.org).*

Četrdeset dana molitve u Cirihi

„Nezavisno jedan od drugog, naš propovednik i ja smo došli do knjige koja nas je oduševila. Knjiga se zove:

40 dana molitve, zalaganja i pripreme za Drugi dolazak (40 Days: Prayers and Devotions to Prepare for the Second Coming.)¹⁴⁹
Autora Denisa Smita (Dennis Smith, *Review and Herald*). Tu knjigu nisam mogao jednostavno da pročitam i da je stavim negde na policu. Njen sadržaj je promenio moj život.

U našoj crkvi Cirihi–Volfsvinkel (Zürich–Wolfswinkel), koja broji oko 100 članova, osećala se velika potreba za probuđenjem i molitvom, za jesen 2011. godine isplanirali smo 40 dana molitve... Knjiga nam za to daje detaljna i dragocena uputstva, a pored toga, takođe i 40 odgovarajućih dnevnih molitava.

Teme obrađuju ispunjenje Svetim Duhom, molitvu, objavljivanje (jevanđelja), život u Isusu i duhovno zajedništvo.

Tako smo sa mnogo radosti i sa velikim očekivanjima 1. oktobra 2011. godine započeli naših 40 dana. Na našu ra-

¹⁴⁹ Dennis Smith, *40 Tage – Andachten und Gebete zur Vorbereitung auf die Wiederkunft Jesu* (Wien, 2012) / *40 Days – Prayers and Devotions to Prepare for the Second Coming*, R&H, 2009.

dost u toj akciji je učestvovao najveći broj naših vernika. Partneri u molitvi su se svakodnevno sastajali na molitvu, svakodnevno su jedni drugima slali SMS poruke, i takođe svakog dana se molili zajedno preko telefona. Jedna grupa se sastajala svakog jutra u šest sati na molitvu i proučavanje.

Naših 40 dana su za nas bili jedan nezaboravan doživljaj. Bog nam je podario mnoga molitvena iskustva u vezi sa serijom propovedi o biblijskim proročanstvima, koju smo upravo istovremeno održavali. Te propovedi su bile jedan veliki blagoslov. Imali smo veoma veliki broj posetilaca, a za sledeću seriju predavanja o biblijskim proročanstvima prijavilo se 20 osoba. (Dodatak od marta 2013. godine: redovno je dolazilo na ta predavanja od 50 do 60 gostiju, što se u Cirihi nije desilo u poslednjih 20 godina.)

Božji Duh je našu crkvu trajno promenio, i svakako pričinjava radost kada se vidi da naše male grupe počinju da rastu i kako članovi crkve čeznu da drže biblijske časove, i kako nalaze zainteresovane za to. Ko je god uzeo učešće u tim akcijama, imao je duboku želju, da Duh Božji i nadalje deluje u nama. Njemu smo od srca zahvalni i Njemu dajemo čast i slavu.

Béatrice Egger, Gemeinde Zürich–Wolfswinkel.

Četrdeset dana molitve i evangelizacija u Kelnu (Köln)

Pastor Žoao Loce je Brazilac sa nemačkim državljanstvom. On je delovao 38 godina u crkvenoj i zdravstvenoj službi u Brazilu, kao i u jednoj uniji i Južnoameričkoj diviziji. Marta meseca 2012. godine otišao je u Rusiju. Nakon toga su on i njegova supruga pristali da u Kelnu rade kao misionari u portugalsko-španskoj crkvi.

„Počeli smo u Kelnu sa malim grupama za ohrabrenje članova i za pozivanje gostiju. Na osnovu naših iskustava iz Brazila, sprovedi smo u Kelnu Četrdeset dana molitve. Na raspolaganju smo imali materijale na portugalskom jeziku.

Crkva je sa svojim članovima koji govore portugalskim, španskim i nemačkim jezikom radosno započela 40 dana molitve. Svakodnevno smo se molili za 100 prijatelja i pozna-

nika, a njihova imena su bila napisana na jednoj tabli u crkvi. Tim osobama smo saopštili tek između 30. i 35. dana da se molimo za njih, i istovremeno ih pozvali na bogoslužje u subotu posvećenu gostima. Na ovo posebno bogoslužje je došlo 120 osoba. Propovedao je Kristijan Badorek (Christian Badorrek), sekretar za misionstvo u Severnoj Rajni – Vestfaliji. Neki od gostiju su plakali od sreće kada su videli svoje ime na tabli.

Nakon toga je Antonio Gonkalves, evangelista iz Brazila, održao jednu petnaestodnevnu evangelizaciju. On je propovedao svake večeri (sa prevodom) po 1 ½ sat, na temu: 'Dozvoli da te Biblija iznenadi'. Radilo se o drugom Hristovom dolasku i o temama iz Danila i Otkrivenja. Propovedi i pesme su prevedeni sa portugalskog na nemački jezik. A malih horova i dobre muzike je bilo svake večeri. Svako veče smo završavali pozivom prisutnima, i zahvalni smo Bogu za dobru reakciju. Crkva je nastavila da se intenzivno moli, naročito za osobe iz četrdesetodnevnog vremena molitve.

Naša crkva je projektovana za 80 osoba, ali je došlo više od stotinu. Preko vikenda je crkva bila puna, dok je radnim danima evangelizaciji prisustvovalo oko šezdesetak osoba. A trideset dvoje gostiju je dolazilo redovno na sva bogoslužja. To je dovelo do osam krštenja i do 14 dodatnih prijavi zainteresovanih za Biblijske časove. Do kraja godine je kršteno 13 osoba.

Imali smo mnoga iznenađujuća iskustva. Bilo je veoma teško naći prevodioca. Jedna katolička učiteljica se javila, ali je imala veoma malo biblijskog iskustva. Onda smo se molili za jednog evangelističkog prevodioca. Nakon toga smo se u jednom restoranu upoznali sa gospođom koja nam je objasnila da ona rado prevodi sa portugalskog na nemački jezik u jednoj pentakostalnoj crkvi. I ona je postala naš prevodilac na evangelizaciji, i na kraju takođe bila krštena.

Marija, naš prevodilac, pitala nas je da li može da pozove i svoju prijateljicu Elizabet na evangelizaciju. Ona je vođa jedne male kolumbijske zajednice u Kelnu, koja broji 13 članova. Elizabet je došla i dovela sa sobom i druge članove svoje zajednice. Dvoje od njih su u međuvremenu kršteni,

a Elizabet se sa svojom porodicom priprema proučavajući biblijske teme.

Jedno drugo iskustvo je u vezi sa Hope Channel (adventistički TV kanal preko satelita, nekih kablovskih operatera i interneta; na jezicima naših naroda se emituje iz Pule – prim. prev). Jedna Nemica ga je slučajno pronašla i bila je oduševljena onim što je čula. Pored ostalog je govoreno i o suboti, ona je pozvala svog muža da i on čuje. On se takođe obradovao tim vestima. Kada je ona nakon toga jednog dana krenula da poseti svoju majku, imala je osećaj da treba da pođe nekim drugim putem. Idući tim putem videla je tablu Adventističke crkve, i tada je rekla sama sebi, to su adventisti sa Kanala nade (Hope Channel). U subotu je došla na bogosluženje, zatim pozvala svog muža, zatim i svoju majku. U međuvremenu su svi kršteni.

Drugo iskustvo je imala jedna sestra Nemica iz Rusije. Ona je učestvovala na bogoslužnjima 40 Dana molitve [...] i počela je da se moli za svoje komšije sa ruskog govornog područja. Kada je jednoj svojoj komšinici rekla da se moli za nju, ova je bila veoma iznenađena i rekla joj je da ona traži crkvu koja svetkuje biblijsku subotu. I ona a i druge osobe iz komšiluka došle su na evangelizaciju i dve od njih su se krstile.

Jedno drugo iskustvo je imala Žean, ona je u Brazilu bila član baptističke crkve, i u Kelnu je tražila crkvu čiji članovi govore portugalski jezik. Došla je sa nama u kontakt i nakon proučavanja Biblije se krstila. Nakon svog obraćenja je pozvala telefonom svoje rođake u Brazilu i rekla svom stricu adventisti da je sada i ona postala adventista. Za njenu majku, braću i sestre, kao i za vernike baptističke crkve čiji je član bila pre svog dolaska u Nemačku, to je bilo veliko iznenađenje. Nakon toga su njeni rođaci u Brazilu posetili adventističku crkvu da bi se informisali o suboti. To je dovelo do toga da se u Brazilu krstilo još pet osoba: njena majka, dve sestre i drugi rođaci. Ona se sada moli za obraćenje još jedne svoje sestre, koja živi u Argentini, jer želi da sa njima svima bude u carstvu Božjem.

Pod Božjim vođstvom smo imali i neka druga iskustva. Na prvom krštenju se krstilo osam osoba, po jedna, iz Italije, Nemačke, Perua, Brazila, Ukrajine, Venecuele, Kolumbije i Rusije.

U jesen smo ponovo organizovali još jednu evangelizaciju u vezi sa 40 dana molitve, a propovedali su Džimi Kardoso i njegova supruga, Brazilci koji žive u SAD-u. Iako je ova evangelizacija trajala samo sedmicu dana, ipak smo na kraju imali krštenje na kome su se krstile četiri drage duše, koje su se i ranije pripremale za krštenje. Među njima je bilo troje Nemaca i jedan Italijan.

Oba krštenja su obavljena u glavnoj crkvi u Kelnu, koja ima 400 vernika i jednu veoma lepu krstionicu.

Zahvaljujemo se svom Bogu što nas je veoma iznenadio, ubeđen sam da On za nas ima još mnoga iskustva. Molimo vas, molite se za nas."

Žoao Loce, Keln

Živa molitva za druge: „Ja sam knjigu [40 dana...] najpre jednostavno pročitala celu. Već prve stranice knjige su na mene ostavile dubok utisak. Mi ne treba za nekoga samo da se molimo, nego i da se nežno brinemo o toj osobi. To čini molitvu za druge veoma živom. Na svoju žalost, ja na tu molitvu do sada uopšte nisam tako gledala. Živa molitva je po mom ubeđenju isto tako važna za molitelja, kao i za onoga za koga se molimo. Isto tako sam već na samom početku stekla uverenje da se tako unapređuje zajedništvo u crkvi. Nadam se da će i nastati takvo zajedništvo, kakvo je opisano u poslednjim poglavljima knjige. Sasvim iskreno: čak sam se i rasplakala jer već jako dugo čeznem za takvim zajedništvom. Bila sam osvedočena da knjiga Hristos u meni unapređuje našu veru i oslobađa nas truda za sticanjem sopstvenih zasluga. Do sada sam čitala mnoge knjige na temu Hristos u meni, ali mi se čini da je ova knjiga najkorisnija. Verujem da proučavanjem ove knjige jačamo naš molitveni život, unapređujemo zajedništvo u crkvi, a naša molitva za bližnje oživljava. Knjiga mi daje nadu, za mene lično, za crkvu i za svet. Za to sam veoma zahvalna Bogu. Kao sledeće, proučavaću uputstva za 40 dana

molitve, koja se nalaze na www.missionsbrief.de, moliću se u vezi sa tim i nastaviću službu tamo gde me Bog za to ovlasti."

Nekoliko sedmica kasnije dobio sam još jedan imejl od ove sestre: „Kao što znaš, knjigu sam jednom jednostavno pročitala. Sada, kada imam zajedničko molitveno bogoslužjenje sa svojom partnerkom, prepoznajem da je ona mnogo dragocenija nego što sam tada smatrala. Dobijala sam odgovore do kojih sama nisam mogla doći. Zahvaljujem se Bogu takođe i za svoju partnerku u molitvi, čija je saradnja intenzivna i veoma živahna." H. K.

Nisam više siguran: „Brošura Koraci ka ličnom probuđenju posebno me je dirnula [...] Pošto sam rođen u adventističkoj porodici, smatrao sam da do danas sve ide svojim tokom. Poglavlje o deset devojaka, a pre svega Rimljanima 8,9b („*Ko pak nema Duha Hristova, taj njemu ne pripada*“; Čarnič), posebno me je šokiralo. Odjednom nisam više bio siguran da li imam Svetog Duha i da li On deluje u meni jer mi odgovarajući plodovi duha bolno nedostaju. Danas u subotu popodne sam pročitao brošuru do kraja, i onda me je savladala jedna beskonačna i duboka tuga. A onda sam pročitao molitvu na 114. i 115. str. i srce mi je gorelo od želje da dobijem Svetog Duha i da se moje srce promeni, te da me Bog Otac formira po svojoj volji." A. P.

Da spoznam Njega: „Pre izvesnog vremena sam u Misionskom pismu (Missionsbrief) pročitao članak o probuđenju. Ta tema me zaokuplja već tri godine. Sada sam upravo počeo da čitam brošuru Koraci ka ličnom probuđenju. Na to što sam pročitao mogu samo da kažem – amin. Radujem se da sam u tvojim redovima mogao da pronađem i mnoge svoje misli. Imam utisak da mi u našim crkvama trčimo tek za dlaku pored cilja. Nikako ne mogu da se oslobodim utiska da smo izgubili fokus za ono najvažnije. Koliko često se diskutuje o tome šta je istina, kako treba da živimo ili koliko je važno proroštvo, i ja ne mislim da je sve ovo pogrešno, ali mi smo prevideli zašto nam je Bog dao te stvari. Zar istina nema za cilj ostvarivanje potpune zajednice s Bogom? Zar ta područja ne treba da nam pomognu da zaista upoznamo Boga? Zar cilj proroštva nije da Ga poznamo u svoj Njegovoj veličini

i svemoći, i da shvatimo da On i naš život može da vodi i usmerava, kada ceo svet drži u svojoj ruci i njime upravlja? Šta je večni život? Jovan 17,3: *‘A ovo je život večni da poznaju tebe jedinoga istinitoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista.’* Mladoženja je u paraboli ljudim devojkama jednostavno rekao: „ne poznajem vas“. Cilj naše vere je poznavanje Boga, zajednica sa Njim, da bi nas On mogao ispuniti Svetim Duhom, kako je nekada ispunio hram (2. Dnevnika 5,13–14). I kada nas On tako „provetri“, ispuni celo naše biće, onda to nismo više mi, nije naš život, nego Hristos živi u nama. (Pošiljalac je poznat autoru.)

Zadivljujuća uslišenja molitava za bližnje

„Knjiga 40 dana [...] br. 2 od D. Smita za mene je jedan neverovatan blagoslov. Ljudi za koje se molim delimično doživljavaju u svom životu promenu od 180 stepeni.

Za vreme četrdesetodnevno proučavanja sa jednim prijateljem, imao sam dubok duhovni razgovor. Tada mi je on ispričao da je njegov život u poslednjim sedmicama tekao sasvim drugim tokom. On je osetio veću potrebu za molitvom, razmišlja više o Božjoj reči, i može da odbaci sve one stvari koje su mu nekada izgledale dragocene i vredne stremljenja. Onda sam skupio snagu i rekao mu za knjigu 40 dana i da je on jedna od pet osoba za koje se molim, na šta je on pozitivno iznenađen uzviknuo: ‘Dakle, ti si taj koji je za sve to odgovoran.’

Jedna devojka je odlučila da svoj život potpuno posveti Bogu. Iako je poznavala veru od svog detinjstva, živela je bez Boga. Uopšte nije imala interesovanje za veru i bila je potpuno zarobljena svetovnim životom. Sada se potpuno promenila, i svi koji je poznaju se čude. Sada sa mnom proučava Bibliju, samoinicijativno je uzela učešće u četrdesetodnevnom programu naše crkve i želi i druge da ohrabri za ozbiljan verski život.

Jedna druga, mlađa devojka, za koju sam se takođe molio, morala je da učestvuje na jednom jednosedmičnom usavršavanju i zbog toga je bila smeštena sa drugim učesnicima u jedan hos-

tel (konačište). Sve to vreme je imala mnogo briga sa svim tim nepoznatim ljudima. Dan pre njenog odlaska sam je ohrabrio da se moli i saopštio joj da se i ja za nju molim već duže vreme. Tada smo se pomolili zajedno da u toj situaciji iskusi Boga mira i da ima iskustvo sa uslišenjem svoje molitve. Za vreme usavršavanja me je nazvala telefonom i oduševljeno mi saopštila šta je sve neverovatno Bog učinio s njom. On joj nije poklonio samo savršeni mir, nego i istrajnost da ne učestvuje na večernjim zabavama, u diskoteci, alkoholu, itd.

I nakon 40 dana ja se i dalje molim za ove osobe, tu vidim i čujem velike stvari, kako Bog uslišava istrajnu molitvu.” A. M. (Skrraćeno od strane autora.)

Božje delovanje na osnovu molitve za bližnje

„U poslednjih pet godina sam potpuno izgubio kontakt sa jednom meni veoma važnom osobom. Izgledalo mi je kao da potpuno ignoriše sve moje poruke. Saznao sam da moj prijatelj već oko tri godine ne dolazi u crkvu, iako je odrastao u crkvi, i da je pored toga uvezi sa nekom nevernom ženom. Tog mladića sam upisao na svoju molitvenu listu, iako sam smatrao da je prosto nemoguće da dođem u kontakt sa njim, jer on živi oko 600 kilometara daleko od mene i nije mi do sada nikada odgovarao. Ipak sam se molio za neki znak od Njega

Ukratko sam saznao za krštenje njegovog brata, koje se obavljalo u to vreme u mojoj blizini, a da je ono u toku četrdesetodnevnog vremena molitve 'slučajno' odloženo (prvobitno je bio zakazan jedan drugi termin). Odlučio sam da odem tamo – i našao sam ga! Vodili smo jedan veoma dubok razgovor, i on mi je ispričao da već neko vreme ima sve jaču potrebu da se vrati Bogu, ali mu nedostaje snage da promeni svoj stil života. Onda sam mu rekao da se već 20 dana intenzivno molim za njega a da sam ga i ranije imao na svojoj molitvenoj listi. On je na to ostao bez reči jer je upravo u to vreme osetio Božje delovanje.

Za vreme veoma duhovnog bogoslužjenja povodom krštenja, on je bio veoma dirnut, i kada je propovednik uputio poziv za predanje Bogu, osetio sam njegovu unutrašnju borbu. Nakon dugog otimanja, on je pao na svoja kolena i počeo da plače.

Tako se ponovo predao Bogu. Na kraju te večeri mi je ispričao da je doneo odluku da nadalje redovno ide u crkvu i da promeni svoj život. Nije se uopšte nadao da će taj vikend da se završi na taj način.

Nekoliko sedmica kasnije sam ga sreo na jednom misionom saboru mladih, koji ga je još više ojačao i duhovno izgradio. Zahvalan sam Bogu za obraćenje jedne voljene osobe!" M.H.

Crkva u Ludwigsburgu/pokrajina Baden-Virtemberg (Ludwigsburg/Baden-Württemberg)

„Najpre smo zajedno kao bračni par proučavali knjigu 40 dana [...] i imali veliki lični dobitak i blagoslov za vreme molitve. Nakon toga smo organizovali dva puta sedmično zajednička molitvena bogoslužjenja u crkvi, i tom prilikom smo sa braćom i sestrama čitali tekstove iz knjige. Za vreme tih 40 dana smo sasvim jasno osetili Božje blagoslove i Njegovo vođstvo, ali smo doživeli i mnoga čuda. Bog nas je kao crkvu osvežio ali i probudio: vernici koji se ranije nisu usuđivali da započnu razgovor sa nepoznatim osobama, iznenada su počeli spontano da oslovljavaju ljude i započinju razgovor. Bog nas je u našoj crkvi veoma zbližio kroz zajedničku molitvu. Pored toga smo imali posebna iskustva u molitvama za bližnje i u pratnji pet osoba, za koje smo se molili u toku tih 40 dana. Bog je delovao na te ljude na poseban način. Iznenada su na naša bogoslužjenja subotom spontano počeli da se pojavljuju ljudi sa ulice. Sa jednom porodicom između tih ljudi proučavamo biblijske teme. Oni su saznali za subotu preko video-materijala na internetu i čitajući knjigu Velika borba, i već su duže vreme bili u potrazi za nekom crkvom.“

*Katja und Christian Schindler, Gemeinde Ludwigsburg
(skraćeno od strane autora).*

Četrdeset dana iskustva

„Sve je započelo seminarom Koraci ka ličnom probuđenju. Tada je u meni porasla čežnja da doživim Boga u svojoj svakodnevicu. Tada sam čula za 40 dana molitve i zalaganja. Odmah mi je bilo jasno: tu avanturu želim i ja da doživim. Zaista, u to vreme nisam znala u šta se to upuštam. Pronaći odgovarajuću partnerku za molitvu (to je deo programa), nije bilo teško. Ali je za mene bio pravi izazov u tome da za tih 40 dana nađem zajedničko vreme za molitvu jer kao medicinska sestra imam promenljivo radno vreme, a o tome nisam razmišljala. Bog je od samog početka ipak blagoslovio moju odluku. Skoro žudno sam čekala na te tako dragocene minute svakog dana, u kojima smo razmenjivale iskustva i usrdno se molile za Svetog Duha. Tada smo ustanovile da molitve nešto izazivaju u našem životu i to nismo mogle da zadržimo za sebe. U svakoj prilici smo se osećale prinuđene da o tome govorimo. Važno mi je bilo da motivišem i druge za isto iskustvo, i učinak nije izostao. Poneki članovi crkve su bili 'inficirani' našim oduševljenjem i ubrzo su formirali nove molitvene parove. Svake sedmice smo se svi radovali jer smo mogli da razmenjujemo iskustva o doživljenom. Taj 'virus' je inficirao i neke naše mlade. Tih 40 dana su prebrzo prošli i mi jednostavno nismo ni mogli, a ni hteli da prestanemo. Proučavanjem knjige Maranata: Gospod dolazi, od Elen Vajt, nastavili smo naše vreme molitve. I Bog nije dozvolio da dugo čekamo na Njega, poklonio nam je još za vreme 40 dana divno uslišenje molitve. Neko za koga smo se tih dana posebno molili nakon dugog vremena je opet uspostavio kontakt sa crkvom. To nam je prčinilo veliku radost. Ljudi oko mene su mi bili sve važniji, a moja čežnja da drugim ljudima objasnim ljubav Božju postajala je sve jača i moj život se promenio. Mnogi od nas su se međusobno mnogo bolje upoznali i bolje razumeli. Mnogi su se zainteresovali za živote drugih i bili spremni da pomognu jedni drugima. Zajedništvo za mene sada ima jedno sasvim drugačije značenje. Knjiga Denisa Smita, *40 Dana molitve i zalaganja* [...] bila mi je od velike pomoći. Mnogo je lakše nego što u

početku izgleda naći partnera za molitvu i doživeti Boga, a ljudi koji su nam na srcu biće nam zahvalni.”

Hildegard Welker, Gemeinde Crailsheim, ist Krankenschwester in der Chirurgie. (skraćeno od strane autora).

Isus naš primer

U svim stvarima Isus nam je veliki primer. U Luki 2,21– 22 (NSP – Metafizika 2010) piše: „Kada se sav narod krstio, krstio se i Isus. I dok se molio, otvorilo se nebo i Sveti Duh je sišao na njega u telesnom obliku kao golub.”

Elen Vajt je povodom ovog događaja napisala: „Kao odgovor na njegovu molitvu ocu otvorilo se nebo, i Duh se spustio kao golub i ostao na njemu.”¹⁵⁰

Zadivljujuće je šta se dešavalo za vreme Njegove službe: „On je svakog jutra razgovarao sa svojim nebeskim ocem. Od njega je svakodnevno primao novo krštenje [ispunjenje] Svetim Duhom.”¹⁵¹ Ako je Isusu bilo svakodnevno neophodno ispunjenje Svetim Duhom, koliko više je neophodno nama?

Završne misli

Svetim Duhom dobijamo jednog divnog vođu u svim životnim situacijama i silu po bogatstvu Njegove slave.

Time se naš karakter priprema da postanemo dragocena oruđa u Božjoj službi. Naše svakodnevno predanje i ispunjenje Svetim Duhom, izvršiće pravi proboj u našem životu.

Gospod želi da nas pripremi za najslavnije vreme u ljudskoj istoriji. On želi da mi sami budemo spremni za Njegov dolazak i da u sili Svetog Duha sarađujemo na završavanju dela jevanđelja. On želi da nas dalje pobedonosno vodi kroz teška vremena.

¹⁵⁰ Ellen G. White, *Das Wirken des Heiligen Geistes* (Lüneburg, 2006), 12 / *Ye Shall Receive Power*, R&H, 1995.

¹⁵¹ Ellen G. White, *Signs of the Times* (www.egwwritings.org), 21. nov. 1895.

Dozvoli da ti se kroz svakodnevno predanje i ispunjenje Svetim Duhom pokloni lično probuđenje i reforma.

Želim da završim jednim tekstom i jednom molitvom za probuđenje:

„Pa [Umesto pa, u nemačkom prevodu stoji ako.] se moj narod, [...] ponizi, pomoli i potraži moje lice i vrati se sa svojih zlih puteva, ja ću tada čuti s nebesa i oprostiću im njihov greh, i izlečiću njihovu zemlju.” (2. Dnevnika 7,14; NSP – Metafizika 2010)

Molitva: „Oče nebeski, daruj nam poniznost (Mihej 6,8). Daruj nam u srca veliku čežnju za molitvom i traženjem tvoga lica. Učini nas voljnima i pomози nam da ostavimo svoje loše puteve. Molimo te, ispuni ti u nama potrebne uslove i daj nam da kao rezultat tvojih obećanja doživimo da nas uslišiš. Oprosti nam naše grehe i isceli nas od naše mlakosti ili naše nevernosti. Molimo te pomози nam, da se svakog jutra potpuno poverimo Isusu i u veri primimo Svetog Duha. Amin.”

„Probuđenje se može očekivati samo kao odgovor na molitvu.”¹⁵² „Kada se Duh Božji izlije kao tada na dan pedesetnice, to vodi ka duhovnom probuđenju, koje se pokazuje u zavidljućim delima.”¹⁵³

152 Ellen G. White, *Für die Gemeinde geschrieben* Bd. 1 (Hamburg, 1991), 128 / *Selected Messages* Vol.1, 121.1 (egwwritings.org).

153 Ellen G. White, *Für die Gemeinde geschrieben* Bd. 2 (Hamburg, 1992), 56 / *Selected Messages* Vol.2, 57.1 (egwwritings.org).

DODATAK

Dodatak uz Efescima 5,18.; preporuke za proučavanje; spisak literature i drugi dodaci.

Dodatak uz Efescima 5,18 – „ispunjavajte se Duhom”

I u našem tekstu kao i u nemačkom može se prepoznati zapovedni način u zahtevu koji je upućen vernicima u Efesu (5,18); dalje primećujemo da je zahtev upućen u množini. Dakle, odnosi se na sve. I mi tako vidimo da je naš zadatak da tražimo puninu Svetog Duha. Ali se to u Grčkom tekstu može prepoznati još jasnije.

Johanes Mager (Johannes Mager) na to piše: „U novozavetnim poslanicama postoji samo jedan odlomak, koji direktno govori o ispunjenju Duhom: *‘nego se ispunjavajte Duhom.’* (Efescima 5,18; NSP – Metafizika 2010) U Delima apostolskim nalazimo ispunjenje Duhom kao dar Duha, da bismo u posebnim situacijama mogli snažno da reagujemo. Pavle naprotiv formuliše ispunjenje Duhom kao zapovest, koja važi nezavisno od životnih situacija u kojima se Hristovi sledbenici nalaze. Ovaj kratak ali važan zahtev sadrži četiri važna gledišta:

1. Glagol puniti (plerein) je u imperativu (zapovedni način – prim. prevodioca). Pavle ovde ne daje preporuku ili prijateljski savet, on ne daje predlog, koji čovek može da prihvati ili odbaci. On naređuje kao ovlašćeni apostol. Zapovest se uvek obraća ljudskoj volji. Da li je neki hrišćanin ispunjen Duhom ili nije, zavisi u osnovi od njega samoga. Hrišćani su pod zapovešću da teže duhovnoj punini. U tome se sastoji naša ljudska odgovornost u vezi sa ispunjenjem Duhom.
2. Nadalje, glagol je u množini. Zapovest se, dakle, ne odnosi samo na pojedine osobe u crkvi, koje su prihvatile posebne dužnosti. Ispunjenje Svetim Duhom, dakle nije privilegija nekih povlašćenih osoba, nego se taj

zahtev odnosi na sve koji pripadaju crkvi, i to uvek i svuda. Nema nikakvih izuzetaka. Pavle smatra da je sasvim normalno da svi hrišćani budu ispunjeni Duhom.

3. Glagol je u tzv. trpnom (pasivnom) stanju; to ne znači: „ispunite se Duhom“, nego: „bićete ispunjeni Duhom“. Niko se sam ne može ispuniti Duhom, to je isključivo delo Svetog Duha. U tome se sastoji Njegov suverenitet. Ali sam čovek treba da stvori uslove za ispunjenje Svetim Duhom jer bez Njegove aktivne želje, Sveti Duh neće raditi na njemu.
4. Zapovedni način (imperativ) u grčkom jeziku je u sadašnjem vremenu (prezentu). Ovaj imperativ-prezent, opisuje događaj koji se stalno ponavlja, za razliku od imperativ-aorista, koji se odnosi na jednu određenu povremenu radnju. Prema tome, ispunjenje Svetim Duhom nije neko jednokratno iskustvo nego postupak koji se uvek ponavlja i napreduje. Hrišćanin nije kao neka posuda koja se jednom i zauvek napuni, nego mora dozvoliti da se stalno „dopunjava“. Zbog toga rečenica može i ovako da glasi: „Dozvolite da stalno budete ispunjavani Duhom.“

Ispunjenje Svetim Duhom, koje nam je dato pri krštenju, (pod uslovom da je krštenje bilo vodom i Duhom, a na osnovu potpunog predanja) može biti izgubljeno ako se darovana punina ne održava. Ali ako se izgubi, može se ponovo zadobiti. Ispunjenje Svetim Duhom se mora obnoviti da bi Sveti Duh mogao da ispuni sva područja života, i da naš duhovni život ne onemoća i uvene. Ispunjenje Duhom ne znači da mi količinski imamo sve više ispunjenja, nego da Sveti Duh sve više ima nas. Zbog toga Pavle naređuje svim vernicima da dozvole da ih Duh neprestano ispunjava. Za njega je to normalno stanje svakog hrišćanina. Jedno krštenje, ali mnoga „ispunjenja“¹⁵⁴

154 Johanes Mager je bio pastor, evanđelist i dugogodišnji docent sistematske teologije. Na kraju je bio sekretar za propovedničku službu Evroafričke divizije u Bernu (sada Interevropska divizija). Kao penzioner, sada živi u gradu Pfungst (Pfungstadt). Ovaj citat je iz njegove knjige: *Auf den Spuren des Geistes*, (Lüneburg, 1999), Seite 100–101 (mit Genehmigung des Verlags).

Važna preporuka: ako ti je moguće, pročitaj ovu brošuru šest puta zaredom. Pedagoško istraživanje je pokazalo da je neophodno da jednu ovako važnu temu za naš život pročitamo ili čujemo 6–10 puta pre nego što je potpuno razumemo. Probaj barem jednom to da učiniš, i rezultat će te osvedočiti.

Jedna učiteljica je to isprobala: „Sledeće ohrabrujuće reči više me nisu ostavljale na miru: 'Probaj barem jednom i rezultat će te osvedočiti.' Želela sam da to doživim i već kod trećeg čitanja me je tako dirnulo da sam osetila veliku ljubav prema našem Spasitelju, za čim sam čeznula celog svog života. Pročitala sam je šest puta zaredom u roku od dva meseca i postignuti rezultat je pokazao da se isplatilo. Bilo je kao da sam mogla osetiti kako to mora biti kada nam se Isus približava, a mi možemo da gledamo u njegove čiste, milostive i brižne oči. Od tada nisam htela da mi ikada više ta radost u našem Spasitelju nedostaje.“ C. P.

Dolazila su mnoga svedočenja, zahvalnih i oduševljenih o novom životu pod vođstvom Svetog Duha. Skoro sva ta svedočanstva su poticala od onih ljudi koji su se intenzivno, višestrukim čitanjem, bavili materijalom.

Sam Gospod nam nalaže:

„Nego se još ispunjavajte Duhom“

Četrdesetodnevni koncept (40-Days instruction manual)

Od velike pomoći za organizatore četrdesetodnevnog vremena molitve, nakon čijeg završetka sledi evangelizacija, uz korišćenje knjiga 40 dana [...] Denisa Smita (Dennis Smith), na stranici se mogu naći smernice za čitanje i rad: www.SpiritBaptism.org finden: 40 Days Instruction Manual.

Nova iskustva u životu sa Svetim Duhom

Naš Gospod Isus je rekao: „Primićete silu kad na vas siđe Sveti Duh i bićete moji svedoci.“ (Dela 1,8; Novi zavet, prevod WBTC)

Na kraju, jedna ljubazna molba: kada zahvaljujući vođstvu Svetog Duha u svom životu ili svedočenju stekneš iskustva, bićemo ti jako zahvalni ako nam ta iskustva kratko saopštiš na adresu autora ove brošure, za objavljivanje u časopisu Misionsko pismo (Missionsbrief). Obavezno nam uz to saopšti da *li da u potpisu stavimo samo tvoje inicijale, ili puno ime i naziv crkve*. Imaj u vidu da *tvoje iskustvo može da ojača druge da započnu život pod vođstvom Svetog Duha ili da rastu u Njemu*.

Svetski lanac molitve 777 (Global Prayer Chain)

Šta je to „777“? To je jedan lanac molitve širom sveta, u kome se moli i danju i noću neprekidno. Božji narod se moli sedam dana u sedmici u 7.00 i u 19.00 sati za prisutnost Svetog Duha u našim porodicama, našim crkvama i u našoj službi. Kada se mi molimo u navedeno vreme, to znači da smo zahvaljujući različitim vremenskim zonama, istovremeno povezani sa hiljadama molilaca širom sveta. „Jedan lanac molitve koji sačinjavaju ozbiljni vernici koji se mole treba da obuhvati ceo svet [...] u molitvi za Svetog Duha.“ (Ovaj tekst je autor preuzeo sa navedene internet stranice na engleskom jeziku – pr. prevodioca; *Review and Herald*, 3. januar 1907; www.revivalandreform.org.)

Spisak literature na ovu temu

- ▶ *40 Days Prayers and Devotions to Prepare for the Second Coming* [Book 1], Dennis Smith, Review and Herald 2009.
- ▶ *40 Days Prayers and Devotions to Revive your Experience with God* [Book 2], Dennis Smith, Review and Herald, 2011.
- ▶ *40 Days God's Health Principles for His Last-Day People* [Book 3], Dennis Smith, Review and Herald, 2011.

- ▶ *40 Days Prayers and Devotions on Earth's Final Events* [Book 4], Dennis Smith, Review and Herald 2013.
- ▶ *If My People Pray – An Eleventh-Hour Call to Prayer and Revival*, Randy Maxwell, Pacific Press 1995.
- ▶ *Revive Us Again*, Mark A. Finley, Pacific Press 2010.
- ▶ *How to Be Filled With the Holy Spirit und Know it*, Garrie F. Williams, Review and Herald 1991.
- ▶ *The Radical Prayer*, Derek J. Morris, Review and Herald 2008.

Kratak sadržaj „Pisma Jovanu br. 5” (Andreasbrief Nr.5): Ovdje je opisano veliko iskustvo koje je stekao Adolf, tridesetdevetogodišnji godišnji vozač kamiona, koji je pušio 60-70 cigareta na dan. Istovremeno se nalaze dragocena uputstva za molitvu na osnovu obećanja. Pošto postoji više od 3.000 obećanja, možemo na mnogim područjima u našem životu da se molimo sigurni da smo uslišeni. To je kao ovlašćenje da imamo pravo da neograničeno „podizemo sa Božjeg žiroračuna”. Ovaj veliki Božji poklon neophodan je svakome ko želi da vodi pobjedonosan hrišćanski život

Kako čovek može da se odmah oslobodi od svake zavisnosti? Ko želi da sazna odgovor na ovo pitanje, neka pročita „Pisma Jovanu”.

Adresa autora: **Helmut**

Haubeil

Rosenheimerstr. 49

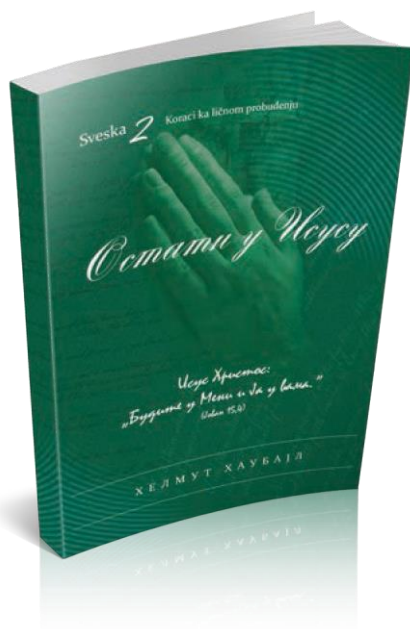
D-83043 Bad Aibling / Oberbayern - Germany E-

Mail: helmut@haubeil.net

Language: German or English

OSTATI U ISUSU

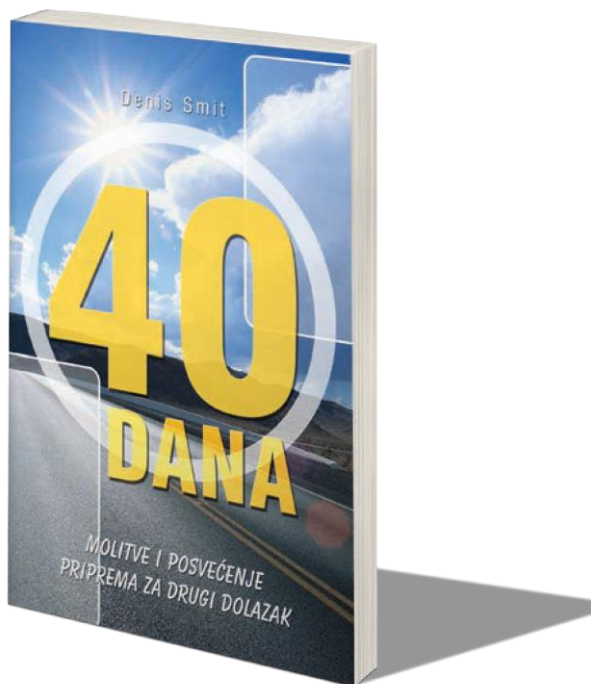
Helmut Haubajl

Ostati u Njemu nije delo koje je uslov koji treba da ispunimo da bismo se radovali spasenju. Pre svega, to je naš pristanak Njemu, da čini sve u nama i kroz nas. To je Njegovo delo, koje On čini za nas, koje je rezultat Njegove sile i Njegove spasonosne ljubavi. Naš udeo se ogleda samo u tome da Mu se potpuno predamo, i u potpunom poverenju čekamo da On deluje, onako kako je to i obećao.

40 DANA MOLITVE

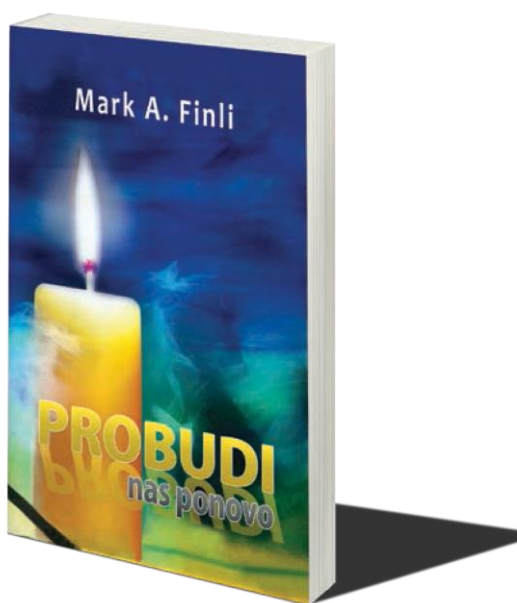
Denis Smit

Svrha ovog materijala za četrdesetodnevno proučavanje i molitvu jeste priprema Božje crkve za Hristov drugi dolazak, kao i težnja da se pristupi drugim ljudima da bi se i oni pripravili za taj slavni događaj. Ovu pripremu otpočinju vernici crkve, koji su spremni da se u razdoblju od 40 dana posvete molitvi i proučavanju sa željom da razviju bliskiji lični odnos sa Isusom.

PROBUDI NAS PONOVO

Mark A. Finli

Dok započinjete svoje lično putovanje po stranicama knjige *Probudi nas ponovo*, želim da vas uverim na ste na početku jednog od najuzbudljivijih duhovnih poduhvata u svom životu. Uveren sam da će vas Sveti Duh uvesti u prisniju zajednicu sa Isusom dok razmišljate o ovim poglavljima.

Kopanju KA LIČNOM PROBUĐENJU

Helmut Haubajl je biznismen i propovednik. Nakon uspešnog perioda gde je radio kao ovlašćeni službenik jedne špedicije, prihvatio je u starosnoj dobi od 37 godina Božji poziv da bude propovednik i radio je 16 godina za crkvu. Nakon toga je vodio adventistički starački dom u Bad Aiblingu. On je osnivač i izdavač malog misionskog časopisa i od kada se penzionisao je značajno uključen u izgradnju misionskog delovanja u Centralnoj Aziji i Indiji.

*Zašto nismo gladni i žedni Svetog Duha,
iako od njega dobijamo silu? Zašto ne govorimo o tome,
ne molimo se za to i ne propovedamo o tome?*

ELEN G. VAJT, SVEDOČANSTVA ZA CRKVU, KNJIGA 8. STR. 22. (ORIGINAL)

Preporod

